

Fauda: The drama lifting the lid on Israeli snatch squads

6 January 2018



French Lebanese actress Laetitia Edo on the set of Fauda

Good and bad

On the set in a real Israeli hospital made to look like a Palestinian one, I talk to Laetitia Edo, the French Lebanese actress who plays Dr Shirin.

This strong Arab woman is an unusual lead character in a television drama in this region. The character faced a moral crisis when militants in her own family used her to surgically implant a bomb inside a wounded Israeli undercover soldier.

"Both sides are bad - and good," says Laetitia, "and that's why people are saying for the first time, 'I have compassion for the other side'.

"So this for me is a small, but still a, victory."

"Shirin, for us, is representative of the innocent people in the conflict, who are not into killing other people," says Avi. "She just wants to live her life, and this is what's so sad about this character."

By Jane Corbin



Berlin: 'Fauda's' Laetitia Eido Joins Period Series 'Nhiem' (Exclusive)

5:00 AM PST 3/5/2021 by Scott Roxborough



The French actress will star alongside Sebastian Koch in the limited series from Roger Donaldson

Sebastian Koch (*The Lives of Others*) is attached to play German news photographer Horst Faas. Eido will play Hannah, a journalist also stationed in Vietnam at the time. The lead role of Nhiem is still to be cast.

The in-demand Eido appears in the upcoming Terrence Malick film *The Way of the Wind* alongside Aidan Turner, Ben Kingsley and Mark Rylance, and is a regular on French TV, with such series as *L'Absente* (France 2), and *Yes I do* (Canal+).

Donaldson, whose work as a director includes the Kevin Costner thriller *No Way Out* (1987), and Tom Cruise-starrer *Cocktail* (1988), will act as showrunner for the six-part limited series with German helmer Pia Strietmann. (*Endlich Witwer*) and Vietnamese filmmaker Vien Van Cong (*Pink Angel Hospital*) directing individual episodes.

Alexander van Dülmen and Stephan Wagner are producing.

The project is being shopped to buyers at the virtual European Film Market in Berlin this week.



VARIETY

'Fauda' Star Laëtitia Eïdo to Lead Alia Azamat Ashkenazi's Historical Drama 'Children of Nowhere' (EXCLUSIVE)

By Leo Barraclough ▾



Courtesy of Laura Cortes



French actress [Laëtitia Eïdo](#), whose credits include “Fauda,” “Liaison” and “Elyas,” has signed on to star in the upcoming feature film “Children of Nowhere” as a civil servant dispatched to enforce a controversial French relocation program on Réunion Island in the 1960s. The film is inspired by true events.

Directed by [Alia Azamat Ashkenazi](#), a two-time United Nations Award winner, the film explores the haunting legacy of a real-life government scheme that displaced thousands of children from La Réunion to rural France under false pretenses.



VARIETY

Set across two timelines in the 1960s and the 1980s, the story follows Nathan, a young ex-con who returns to the island in search of the parents who gave him away as well as Chantal, his orphaned girlfriend and a fellow victim of the program, now working on an exposé to uncover its disturbing truths. Eïdo's character Briance is the French official who once orchestrated the relocations and now seeks redemption.



The script is written by Ashkenazi and Alan J. Robert, who is a native of Réunion Island. It is currently among the highest-rated scripts on The Black List, being featured twice as the “BlackList Weekend Read.”

“I was unaware of the ‘Children of Creuse’ tragedy before reading the script,” said Eïdo. “Alia’s powerful vision and profoundly human screenplay revealed this hidden era of history to me — a film that exposes the wounds of colonialism through both intimate drama and sweeping historical truth. It moved me deeply, and I feel honored to bring Briance to life under the guidance of a director with such rare sensitivity and courage.”



“Laëtitia brings extraordinary emotional intelligence and humanity to her roles, and her portrayal of Briance captures the tension between duty and compassion at the heart of this story,” said Ashkenazi. “‘Children of Nowhere’ is a film about what it takes to hold a child — and what happens when the state believes it can do it better. Though rooted in France’s past, it echoes the recurring tragedy of forced assimilation — from the Stolen Generations in Australia to the Indigenous residential schools of Canada, to today’s mass transfer of Ukrainian children by Russia.”



Uzbekistan-born Ashkenazi, who has been in political exile from Russia since 2014, is rooted in the theater and documentary world. Her previous narrative work includes the featurette “Esther’s Choice,” starring François Arnaud, and a political thriller “The Russian Adoption,” co-written with Alexander Goldfarb.

Eïdo is best known internationally for her breakout role as Dr. Shirin El Abed in Netflix’s hit “Fauda” and recently starred in “Elyas” with Roschdy Zem. She featured as co-lead in Apple TV’s “Liaison” opposite Vincent Cassel and Eva Green, and has appeared in Terrence Malick’s upcoming “The Way of the Wind,” alongside Joseph Fiennes, Ben Kingsley and Mark Rylance.



A co-production between HighBar Films (U.S.) and Tiktak Production (France), the film features an international ensemble cast, with dialogue in half English and French. HighBar Films is a private equity-backed film studio founded by Ashkenazi to develop, finance, and produce prestige cinema with international scope. Tiktak Production is led by Laurent Médéa and based on Réunion Island, and its latest titles include the Oscar-shortlisted “Sweet Dreams” by Ena Sendijarević and “Long Gone Heroes,” starring Ben Kingsley and Guy Pearce.

Production is slated to begin in 2026, with filming on location in La Réunion.



VARIETY



Log in ▼

HOME > FILM > GLOBAL

Jul 11, 2023 3:37am PT

Roschdy Zem, 'Fauda' Actor Laëtitia Eïdo Star in Action Thriller 'Fatum' Directed by Florent-Emilio Siri, Scored by Alexandre Desplat (EXCLUSIVE)

By Elsa Keslassy ▼



Courtesy of Orange Studio

JUST ASKING



Credit: David Zimand

Q&A with Laëtitia Eido: Actress Wants Her Work to Be a 'Link Between People'

BY DANIELLE BERRIN | PUBLISHED NOV 15, 2017 | JUST ASKING

With a French father and Lebanese mother, "Fauda" star Laëtitia Eido attributes her versatility as an actress to her mixed ethnicity, as well as family religious ties to "the three big religions": Islam, Christianity and Judaism.

In her breakout role on the Israeli-created Netflix hit, Eido plays Shirin, a Palestinian doctor who works in the West Bank and becomes romantically involved with an Israeli special forces officer working undercover as an Arab. During an interview from Paris, Eido talked about the ways "Fauda" — which premiered its second season opener this month at the Israel Film Festival in Los Angeles — has resonated across the globe and impacted her own attitude toward the Israeli-Palestinian conflict. You can also catch her in theaters on Nov. 17 as the star of the Israeli film "Holy Air."

JJ: *I read that you're French of Lebanese descent. What is your relationship to Israel/Palestine and how did you end up on an Israeli show?*

Laëtitia Eido: I was born and raised in the south of France in a small area called Ardèche, a very beautiful town next to Lyon. [But] my family is very mixed. Actually, [while working in Israel] I discovered that I have some Lebanese Jewish family that came to Israel in the '70s. Before that, my relationship to the show was just the relationship of a French actress brought to Israel by her roles. It started with "Dancing Arabs" ("A Borrowed Identity" in the U.S.) by Eran Riklis, and what happened is "Fauda's" director watched the movie and wanted to work with me. [One day] my mother told me, "By the way, do you know that we have Jewish family?" I was even more mixed than I thought!

JJ: *How does your mixed background serve you as an actress?*

LE: What I try to be in my life and bring through my work is to be a link between people. My character, Shirin, in "Fauda," is close to this, because she has a French father and spends more time in Paris than in Palestine. And the fact that she hasn't spent much time in Palestine or Israel makes her neither on one side or the other. It positions her in this in-between space, which allows her to feel compassion, which is important as a doctor. And it allows her to refuse to be part of the conflict. She's able to break those imaginary borders between people. This is exactly what I have inherited, being a mix of three religions and mixed cultures.

JJ: *What are the biggest misconceptions you think people have about Israel and Palestine?*

LE: It's the same misconception on both sides, because I've been on both sides of the border. People are told that they're different and they should fear the other side. But when it comes to a personal level — not on a political one — families are the same on both sides. They laugh and cry for the same things. And, actually, I really can't tell where the hummus is the best!

JJ: *Israel is controversial subject matter in many parts of the world. Has the reception to "Fauda" been different depending on where you are in the world?*

LE: The reception to the show is intense everywhere. Apparently, the show is becoming a big hit in the Middle East — in countries like Lebanon, Qatar and Saudi Arabia. In Israel and Palestine, some people love the show, and others think the show is not balanced enough. But it's really important to remember the show is a fiction, made of stories based on a much more complex and unreachable reality. As an artist I focus on some positive things, like the fact that since the show was first aired in Israel, some teachers had to open Arabic classes for new students wanting to understand their neighbors.

JJ: *On "Fauda," your character has an affair with an Israeli who pretends to be Arab. Do you think it's possible an Israeli/Palestinian love affair could occur under the current circumstances?*

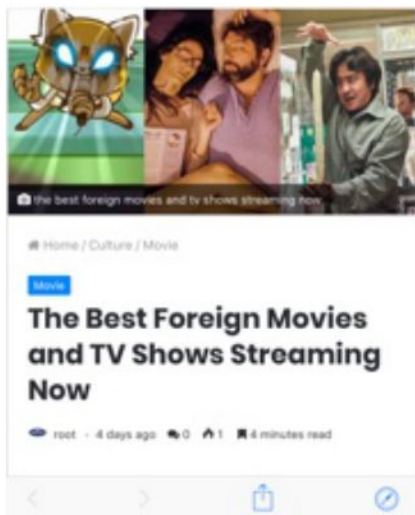
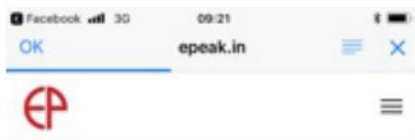
LE: I can only tell what I see around me. It's still too rare, but these love stories do exist. They've always existed in any conflict in the world, and they will [continue to] exist. More, of course, would be better, because it helps shutting down the fear, as people and families get to know and understand each other through this mixed relationship.



Julian Sands is attached to Roland Joffe's thriller *The Maestro*, which The Exchange represents for worldwide sales and will introduce to buyers at the virtual Cannes market next week.

Germany's Thomas Kretschmann will also star in the project, which boasts an international melting pot of talent that includes French actor Laëtitia Eïdo, Italy's Claudia Gerini and Raoul Bova, Russia's Alexander Petrov, and US-based actors Annie Ilonzeh and Alex Lane.

Joffe, whose credits include *The Mission* and *The Killing Fields*, is in pre-production on the film, inspired by the real story of Italian composer and musicologist Francesco Lotoro.





2. Holy Air – Amazon Prime

Country: [Israel](#)

Genre: Comedy

Director: Shady Srour

Cast: Shady Srour, Laetitia Eido, Samuel Calderon, Tarik Kopty, Dalia Okai, Ryan Anteer.

Holy Air turns its focus to a part of Israel we haven't seen much before: the comedic side. Directed by and starring **Shady Srour** in his second feature film, *Holy Air* is a melancholic, deadpan comedy about a beleaguered entrepreneur, Srour's Adam, who is hit with the news that his wife

Holy Air turns its focus to a part of Israel we haven't seen much before: the comedic side.

Directed by and starring **Shady Srour** in his second feature film, *Holy Air* is a melancholic, deadpan comedy about a beleaguered entrepreneur, Srour's Adam, who is hit with the news that his wife Lamia (a fiercely **funny** Laetitia Eido) is pregnant. Faced with the steep costs of child care and the cancer diagnosis of his proud father (Tarik Koptiy), Adam falls into a funk — unsure about his place in a brutal, highly politicized world where his community of Arab Israeli Christians are a fast-vanishing minority. But one day, while getting high in his car near Nazareth's religious tourist destination, Mount Precipice, Adam is hit with an epiphany for a huge money-making scheme: selling holy air from the mountain to unsuspecting tourists.

This slightly surrealist comedy is sprinkled with wacky and ridiculous moments — Adam is attacked by a man with a sword in a bout of road rage, bagpipe bands wander in and out of frame — set to backdrop of the constant political strife of Israel. *Holy Spirit* never lets you forget about the harsh world that Adam and Lamia are bringing their child into, but the film always brings moments of



ENTRETENIMENTO | Por Carlos Reis | Oct 31 2018, 1:13pm

Filmes e Séries. A "mulher fatal" do ano é...

Conhece os vinte e cinco nomes que encantaram no ecrã e nos fizeram sonhar por mais em 2018.

PERFORMANCES QUE NOS DERAM AGRADÁVEIS GOOSEBUMPS

24. LÆETITIA EIDO



NPD: Dr. Shirin El Abed. (Cortesia Yes - Satellite Television)

Cognome: "A corajosa".

Série onde brilhou aos nossos olhos: *Fauda* (Netflix).

O que aprendemos com o personagem: O amor leva-nos a fazer sacrifícios do caracas.

Era fixe ver a actriz...: Em alguns episódios de *Walking Dead*.

País: França-Líbano.

l'intervista » Laetitia Eido

«Dalla guerra in Israele alla vita di Gesù Amo i film complessi»

L'attrice francese di origini libanesi, dopo il successo di «Fauda», è diretta da Malick

Laura Rio
da Catanzaro

■ Esile come un fucile, con un sorriso soave, ma determinata e sicura. Una forza che le deriva da quel miscuglio di popoli, religioni, culture che porta nel sangue. Laetitia Eido è l'attrice francese, di madre libanese, diventata famosa come protagonista di *Fauda*, la serie israeliana trasmessa da Netflix diventata un fenomeno internazionale: affronta la questione israelo-palestinese attraverso le operazioni sotto copertura degli agenti infiltrati nei territori occupati. In Italia Laetitia è stata ospite, insieme a registi e attori come Abel Ferrara e Marco Bocci, del Magna Grecia Film Festival, rassegna di opere prime in costante crescita che si è appena conclusa a Catanzaro, dove ha ricevuto il premio per le serie tv. Il sorriso le si spegne quando le si chiede dell'esplosione che ha devastato Beirut causando oltre 150 vittime. Nella capitale libanese vivono metà dei suoi parenti, del ramo della madre.

«La mia famiglia sta bene. Il mio primo pensiero va a tutti coloro che hanno perso parenti e amici. Io sono francese e spero tanto che in questo momento il mio Paese, da sempre vicino al Libano, lo sostenga il più possibile».

Lei è nata vicino a Lione, suo padre è francese, sua

madre libanese. In lei convivono 3 religioni: cristiana, musulmana, ebraica (da parte del nonno). Come si cresce con queste eredità?

«Con grande libertà. I miei genitori non mi hanno imposto nulla. Anzi mi hanno insegnato a scegliere il meglio delle tre fedi e costruirmi una mia spiritualità. Io medito molto, ma non mi riconosco in nessun credo. La mia comunità è il mondo».

In Fauda lei interpreta la dottoressa Shirin El Abed, che, come lei, è metà francese e metà araba...

«Sono stata io a volere così. Anzi, per accettare la parte, ho chiesto di cambiare il mio personaggio: nella sceneggiatura iniziale ero solo palestinese, ho preteso di essere metà palestinese e metà francese, in modo che non fosse un solo popolo a identificarsi in me. Questo perché volevo essere il simbolo del legame tra le due parti in conflitto. E perché volevo portare un messaggio di speranza, di dialogo, in un mondo che, purtroppo, non trova pace».

Ma l'intento della serie non era proprio quello di mostrare il punto di vista di entrambi i popoli?

«Sì. Per me questa era la sfida. Era fondamentale che la serie fosse più bilanciata possibile. I personaggi sono rappresentati come esseri umani che

fanno enormi errori, da tutte e due le parti. Non c'è bianco e nero, tutti falliscono. La serie inizia con una strage a un matrimonio da parte dell'esercito israeliano, poi c'è una vendetta e una contro vendetta che innesca una spirale terribile».

Ugualmente la serie ha ricevuto molte critiche... Lei ha temuto ritorsioni?

«Non si può piacere a tutti. Però molte persone mi hanno scritto che per la prima volta hanno provato empatia per entrambe le parti. E mi hanno raccontato, per esempio, di aver deciso di far imparare l'arabo ai figli per capire i loro vicini. Per me questa è una vittoria».

Il suo personaggio viene coinvolto in una tale spirale di violenza, sopraffazione e disperazione. Dov'è allora la speranza?

«Nelle intenzioni del personaggio. Nel suo volere portare la pace. Anche se alla fine si arrende. È importante che sia una donna forte, con una posizione sociale alta, una dottoressa. Tutta la serie insegna che se prendi parte alla guerra, da qualsiasi parte, incontri morte e distruzione».

La violenza si respira dalla prima all'ultima scena...

«Io infatti non ho mai guardato la serie in televisione, altrimenti mi provoca incubi. Vedo solo le parti in cui recito io per capire se ho lavorato bene

e migliorarmi. Mentre giravamo, la guerra continuava e la realtà si confondeva con le riprese, una situazione troppo dura per me...».

Ha dovuto imparare l'arabo.

«Sì, ma mi viene facile. Parlo otto lingue, per recitare uso la tecnica di imparare a memoria le frasi. Ora sto studiando l'italiano, mi sono esercitata anche qui al festival della Magna Grecia. Perché nella mia prossima pellicola interpreto la parte di una italiana, ma non posso dire nulla perché non ho ancora firmato il contratto».

La serie l'ha lanciata nel mondo del cinema: ha partecipato all'ultimo film di Terrence Malick, *The Last Planet*, dedicato alla figura di Gesù.

«In effetti il direttore del casting è un fan di *Fauda* e vedendomi nella serie mi ha chiamato per un provino. Come è noto, Malick tiene molto alla riservatezza. Posso dire solo che il mio personaggio si chiama Anna, ma non interpreto la figlia di Maria, come è stato erroneamente scritto. E che *The Last Planet* è un titolo di lavorazione, potrebbe essere cambiato. È stato un regalo per me lavorare con lui. Tra di noi c'è stata subito sintonia, mi sono riconosciuta in lui e nella sua spiritualità».

E ora girerà un film di Yvan

DAL 1974 CONTRO IL CORO

Data: 11.08.2020 Pag.: 26
Size: 814 cm2 AVE: € 72446.00
Tiratura: 111724
Diffusione: 48641
Lettori: 329000



Attal con Charlotte Gainsbourg e Daniel Auteuil...

«Cominceremo nei prossimi giorni, Covid permettendo. Racconta la vicenda di una ragazza accusata di stupro e del processo che deve accertare se il fatto è accaduto realmente.

Dove sta la verità. Un tema molto attuale che richiama anche tutto il dibattito del *Me Too*. Bisogna imparare a proteggersi, a dire no, a capire i limiti del proprio corpo e della propria mente».

Movimento che ha scoperto vicende terribili come quelle di Weinstein o Epstein. Anche a lei è capitato di subire molestie?

«Non solo gli uomini, anche le donne possono essere mani-

polatrici. Ho incontrato un insegnante che ha provato a farmi del male e ha rovinato la vita ad alcune mie amiche. Anche per questo motivo voglio interpretare ruoli di donne che si trovano in situazioni difficili».

IN TV

Abbiamo mostrato tutte le facce dello scontro in Medio Oriente

NELLE SALE

Girerò anche una pellicola con Charlotte Gainsbourg
Una storia di stupro

DIVA DEL FUTURO

L'attrice francese, di origini libanesi, Laetitia Eido lanciata dalla serie di culto «Fauda» ora è richiesta da grandi registi



The Crown Debicki è Diana per il finale

Elizabeth Debicki, 29 anni, sarà la principessa Diana nelle stagioni finali 5 e 6 di *The Crown*, la serie Netflix. Trovato anche il principe Filippo di Edimburgo, che sarà interpretato da Jonathan Pryce

**Rai 3** Domani "Chi l'ha visto?" per Gioele

Sono tornati tutti dalle ferie per dare una mano a risolvere il giallo. Federica Sciarelli prepara uno speciale di *Chi l'ha visto?* in onda domani su Rai 3, con gli appelli per ritrovare Gioele

La terza stagione su Netflix

Laëtitia Eïdo il volto di "Fauda" "La nostra serie contro gli stereotipi"

di Filippo Brunamonti

NEW YORK - «Mi sento vicina alla rabbia e al dolore di Beirut. Solo l'arte ci risolleverà». Laëtitia Eïdo pensa che la calma sparisca con incredibile rapidità. Per questo ha scelto di diventare attrice. «Oltre alla meditazione trascendentale, sono la televisione e i grandi autori del cinema a tenermi ancorata alla realtà e a darmi la forza di reagire». Madre di origini libanesi, padre francese, la star della serie israeliana *Fauda* (Netflix) trova conforto nelle sue influenze italiane: «I miei totem si chiamano Ennio Morricone e Sergio Leone», dice al telefono dal Magna Grecia Film Festival. «Mio fratello e mio padre sono grandi appassionati di Spaghetti Western. Quando lavoro su un set, cerco un angolo tutto mio e ascolto

Morricone per trovare la concentrazione». Ex architetto, tentata dall'opera e dal mito della ragazza con la pistola, oggi si sente un po' Fanciulla del West giramondo. Ha imparato nove lingue. «Recitare è un viaggio che mi è capitato per caso e mi ha portato fino a Roma, Puglia, Calabria. Terre che trasmettono il senso della scoperta» racconta. «Ho studiato Belle Arti e preso il posto di un'amica che non voleva fare un concorso di teatro a Parigi: «Vai tu! Hai un volto speciale». Da quel momento non ho più smesso di recitare. Da esperta di set design e arredo teatrale, a volte mi sembra di tagliare sopra un tecnigrafo le città in cui atterro, come se fossero un pomodoro crudo. A dadini. E poi mescolo tutto



In streaming
Laëtitia Eïdo, 29 anni, in una scena di *Fauda*, in streaming su Netflix

per sentire l'odore della cultura e della civiltà». Ad insegnargli il gusto dell'esplorazione è stato Federico Fellini. Confessa: «Avrò visto *La dolce vita* un milione di volte. In molti mi dicono che somigli ad Anouk Aimée, l'attrice francese che interpretava Maddalena. Ma io sogno di finire nella Fontana di Trevi come Anita Ekberg». Secondo Eïdo, per sopravvivere alla crisi del cinema, Francia e Italia ora devono unire le forze: «Ci siamo scambiati attori da sempre, da Alain Delon che ha lavorato con

Visconti a Daniel Auteuil con cui reciterò presto». Intanto guarda con passione a Paolo Sorrentino, Matteo Garrone, Nanni Moretti, Michele Placido e le sorelle Rohrwacher: «Mi piacerebbe stare al loro fianco».

A cinque anni dal suo lancio in Israele e dopo tre stagioni, la serie di spionaggio *Fauda* ha generato polemiche in tutto il mondo. Quando ha accettato la parte della dottoressa Shirin El Abed, Laëtitia si è posta il problema di come trovare un equilibrio dentro una storia su un'unità israeliana che opera sotto copertura nei territori palestinesi e dà la caccia ai terroristi: «Penso che anche un tv show come *Fauda*, pensato per un pubblico israeliano senza fini politici o di propaganda, possa portare

un messaggio di pace e dare un quadro moderno sul conflitto israelo-palestinese». Di donne forti e determinate come Shirin El Abed, dice, la società araba musulmana è ricca: «Esistono ed è nostro dovere raccontarle. È facile, e direi abbastanza pigro, mostrare una donna, muta, dietro al bancone di un negozio di alimentari. Israele non ha certo la storia televisiva degli Stati Uniti e di altri paesi, non siamo di fronte a una vera e propria industria. Ma *Fauda* ci fa conoscere una professionista che mette le sue responsabilità davanti a tutto, anche alla possibilità di un amore. È una serie di grande successo proprio perché non ha scelto la via più facile. Quella dello stereotipo».

GEMELLI/STUDIO

“
Mi dicono
che somiglio
ad Anouk
Aimée in
La dolce vita,
ma in realtà
vorrei finire
nella
Fontana
di Trevi
come Anita
Ekberg
”

Die Minerva des nahöstlichen Films

Die «Fauda»-Darstellerin Laëtitia Eïdo ist auf harte, einsame Rollen abonniert. Und sagt: «Ich hasse das Eingesperrtsein»

SARAH PINES, PARIS

In Paris ist Sommer. Die Stadt ist leer, die Metallstühle in den Tuilerien, von denen aus Touristen und Stadtbewohner Promenierenden nachschauen, stehen verlassen als sonst. An diesem Nachmittag öffnet das Hôtel National des Arts et Métiers im Marais nur langsam. Ein paar Kellner wischen Tische und Krümel von Metalltischen, drinnen baut ein Kameratimeam verschiedene Installationen ab.

Laëtitia Eïdo fährt sich leicht durchs Haar, sie war vor ein paar Tagen beim Friseur, muss sich noch an die andere Art gewöhnen, in der ihr der Pony ins Gesicht fällt. Die Schauspielerin rührt in ihrem Eisbecher, spricht mit klarer Stimme, in der ein Lächeln mitschwingt, von Wasserschlossern an der Loire, der Schönheit der Ardèche, in der sie aufwuchs – «der schönste Ort der Welt, aber leider von Atomkraftwerken umgeben» –, und davon, wie schön Einsamkeit sein kann, auch in Paris, vor allem in den eigenen vier Wänden.

Eïdo, die Tochter eines französischen Arztes und Skulpteurs sowie einer libanesischen Malerin, wurde durch die Rolle der palästinensisch-französischen Ärztin Shirin in der israelischen TV-Serie «Fauda» bekannt, was «Chaos» bedeutet und ausserdem den Mayday-Ruf israelischer Einsatzkräfte für gescheiterte Operationen bezeichnet.

Als Shirin wurde Eïdo so etwas wie die Minerva des nahöstlichen Films: lenkend, versöhnend, kämpferisch, immer etwas einsam.

Für Rolle angefindet

In dem Politthriller, der im März mit der dritten Staffel auf Netflix startete, geht es um eine vornehmlich männliche israelische Undercover-Einheit. Sie sind attraktiv und mutig, sprechen fließend Arabisch und kennen den Koran, die Bräuche und Gepflogenheiten des Islam, führen im Westjordanland verdeckte militärische Operationen gegen Terroristen durch, die regelmässig in Chaos enden.

Mit der 2015 ausgestrahlten ersten Staffel wurde «Fauda» ein Weltweit, und ebenso schnell wurde klar: Die Macher der Serie, Avi Issacharoff und Lior Raz, befürworten die Zweistaaten-



Schauspieler:in ist nicht alles für Laëtitia Eïdo. Die Französin macht auch Musik und Videoclips und arbeitet gerade an einem Comic.

URS FÜELLER / KEYSTONE

lösung; sie gerieten in die Kritik. Der Tenor: «Fauda» sei herablassend gegenüber Arabern, diese seien simpel dargestellt, in billiger Plastikkleidung, permanent «du Hündin!» schreiend. Doch in «Fauda» leiden beide Seiten, der Kreislauf aus brutaler Rache und Vergeltung ist endlos.

In der ersten Staffel beginnt Shirin ein Liebesverhältnis mit dem Chef der israelischen Einsatztruppe, Doron Karbilio, der brutal und rücksichtslos ist, aber auch gut und mild. Ein mittlerer Charakter, wie Aristoteles gesagt hätte. Eine Palästinenserin mit einem Israeli – für viele Hochverrat. Wenn es über-

haupt je Anfeindungen gegen sie gegeben habe, dann für diese Rolle, sagt Eïdo. Aber da seien auch wunderbare Reaktionen gewesen, Menschen hätten sich in Shirin wiedererkannt: Man kann auch den Feind lieben, niemand ist nur gut, nur böse.

Edouard Glissant, der Vordenker des Postkolonialismus, spricht von der Verschmelzung verschiedener Rassen und Kulturen als Verdamnis. Ob das auch für ihre doppelte Herkunft gelte? Nun, sie sei Französin, spreche kein Arabisch, beginnt Eïdo vorsichtig. Aber als Schauspielerin gebe ihr diese Doppeltheit eine grosse Freiheit. Doch Freiheit geschieht in Einsamkeit, auch die Freiheit, Kunst zu machen.

Hollywood-untypische Schönheit

«I couldn't help but be the bait», singt Eïdo in «Atlantida», einem von der Pariser Buddha-Bar produzierten und in melancholischem Timbre gesungenen Lied. Ja, sie schauspielere, sagt Eïdo nachdenklich und spricht kurz von ihrer Kindheit, dem Gefühl des Ausgeschlossenenseins damals. Aber die Schauspielkunst sei ihr nicht alles. Sie mache Musik, Videoclips, jetzt gerade arbeite sie an einem Comic, der die israelisch-libanesischen Geschichte erzählt, das sei auch ihre Geschichte, sagt Eïdo, die mütterlicherseits auch jüdische Vorfahren hat.

Welchen Künstler oder Denker sie gerne getroffen hätte? «Simone Veil», sagt Eïdo. «Weil sie nie aufgab, kämpfte. Das versuche ich auch.» Eïdo studierte Architektur, ging dann in Paris an die Schauspielschule. Manche ihrer Rollen gewannen Preise und Auszeichnungen, wie die der algerischen Widerstandskämpferin Fadhma N'Soumer.

Blickt man Eïdo an, sieht man ein wie mit Sand abgewaschenes, klares, fast antikes Profil, aussergewöhnlich schön, nicht Hollywood-mässig aufgedonnert. Sie redet intelligent und fein, macht Theater in Versailles, tritt in antiken Tragödien auf. Eine ihrer berühmteren Rollen ist die Andromaque des gleichnamigen Stückes (1667) von Jean Racine. Gustave Moreau beschrieb antike Helden, Herkules, Io, Ariadne, Phädra, Agamemnon, als vom Schicksal Gezeichnete: «Bleiche, mächtige Gestalten, schrecklich einsam, düster und trostlos,

unselige Liebende», zu Greueln verurteilt, Traurigkeit erweckend.

Auch Andromaque, Kleopatra, Shirin (Rollen, die Eïdo zusammen mit ihren Sprachen lernte: Latein, Griechisch, Arabisch) sind harte und einsame Frauen, die wütend werden, schreien, die vor allem aber viel Gewalt erfahren, manchmal sterben. Warum diese Rollen, was hat sie daran angezogen? «Ich hasse das Eingesperrtsein. Shirin ist eingesperrt, in ihrem Leben, dem Land, ihrem Verhältnis zu Männern. Die für mich am schwersten zu

«Frauen oder Menschen können kaputtgehen und dennoch, wie Phönix, wiederaufstehen.»

drehende Szene war die im Vernehmungszimmer. Shirin sitzt mit Handschellen an einen Tisch gefesselt, Männer reden und brüllen auf sie ein, sie kann nicht weg.» Eïdo überlegt: «Aber das ist das Besondere an dieser und an den anderen Rollen. Frauen oder Menschen können kaputtgehen und dennoch, wie Phönix, wiederaufstehen.»

Schauspielerei als Heilung

Eïdo stützt kurz. «Doch in «Fauda» gab es für Shirin keine Heilung, ebenso wie es für den politischen Konflikt in Israel noch keine Heilung gibt. Das Leben dort ist eine Sackgasse.» Eïdo winkt lächelnd ab, als der Kellner ihr einen Strohhalm bringen möchte. Kein Plastik, merci.

Was sie aber über sich von der Rolle der Shirin gelernt habe? Dass Kunst, dass Schauspielerei heilen kann. Dass Schauspielen eine Form der Ermächtigung über eine Situation ist, auch über die Politik. Vor allem aber habe sie gelernt: «Schönheit ist da, auch wenn niemand sonst sie sehen kann.» Welche Rolle sie nie spielen würde? Eïdos Antwort kommt schnell: «Eine IS-Terroristin.» Und welche unbedingt? «Einen Mann», sagt sie lachend.

Das Theaterspektakel trotz dem Corona-Blues

Mit einem einfallsreichen Programm reagiert das Zürcher Theaterfestival auf die Pandemie und macht die hiesigen Sommerferien zum Ereignis

DANIELE MUSCIONICO

Alles spricht dagegen, dieses Jahr ein Theaterfestival auszurichten. Zumal eines, das üblicherweise rund 150 000 Menschen auf einer – nicht allzu weitläufigen – Wiese am See zusammenführt. Internationalen Künstlern ist das Reisen untersagt, Sicherheitsvorschriften torpedieren Zusammenkünfte. Doch alles hat die Leitung des Zürcher Theaterspektakels in den letzten Monaten versucht, um mit ausser-europäischen Kunstschaffenden neue angepasste Formate zu entwickeln. Das Team von Matthias von Hartz hält nichts von gestreamtem Theater und künstlerischer Resteverwertung.

Die gute Nachricht nun: Das Zürcher Theaterspektakel findet statt. Etliche internationale Arbeiten werden durch Kooperationen mit lokalen Künstlerinnen und Künstlern realisiert; andere, deren Schöpferinnen und Schöpfer das Herkunftsland nicht verlassen können, werden anhand von Skizzen rekonstruiert.

Zudem lautet die noch bessere Botschaft: Dieses Jahr wird sich das Theaterspektakel nicht nur auf der Landwiese abspielen. Es wird auch dort spürbar werden, wo sich Menschen normalerweise bewegen: in den Strassen der Stadt. Wenn sich etwa vor William

Forsythes raumgreifender interaktiver LED-Arbeit «City of Abstract» zu viele Menschen versammeln, rollt die Arbeit, in Zürich ein Corona-flüchtiges Forsythe-Mobile, einfach weiter zur nächsten Haltestelle.

Denn das ist ja der Punkt, den das Festival in diesem Sommer stärken will: Kunst ist die wendige Antwort des Menschen auf die Unabänderlichkeit der Welt. Sie ist der Unruhe schaffende Treibsand, auf dem eine Gesellschaft Lösungen für ihr unmittelbares (Über-)Leben entwickeln kann.

Das Spiel zur Pandemie

Corona fordert natürlich schmerzhaftes Tribut: Auf dem Spektakel-Hotspot, der Landwiese, wird kein Restaurant stehen, es wird keine feste Spielstätte geben und keine Halle, für eine Nutzung welcher Art auch immer. Das gesamte Gelände gehört ausschliesslich der Kunst. Der Jahrgang 2020 ist garantiert inhaltsbezogen und frei von Ablenkungen wie Tacos, Nachos oder Empanadas.

Auf der Landwiese wird die Inderin Shilpa Gupta mit ihrer Installation den Himmel über Zürich mit den Himmeln dieser Welt verbinden. Zudem ist der Südafrikaner William Kentridge anwesend in Form seiner grossformati-

tigen, über vierzig Meter langen Panoramaprojektion «More Sweetly Play the Dance». Von Einbruch der Dunkelheit bis um Mitternacht ist sie in Betrieb und zeigt eine existenzielle Prozession Kentridge-typischer, schemenhafter Figuren. Der Titel «More Sweetly Play the Dance» ist eine Anspielung auf Paul Celans Todesfuge und auf die Zeile: «Er ruft spielt süsser den Tod der

Der Jahrgang 2020 ist garantiert inhaltsbezogen und frei von Ablenkungen wie Tacos oder Nachos.

Tod ist ein Meister aus Deutschland.» Doch zeigt Kentridge keinen blossen Tanz der Toten, sondern schattenhafte Menschen, wie sie an Platons Höhle vorbeiziehen.

Eine Antwort auf die Schwere dieser Arbeit formuliert spielerisch Yan Duyvendak. Er hat vor zwei Jahren mit der Entwicklung einer Pandemiesimulation begonnen, die nun auf schreckliche

Weise Brisanz erhält. «Virus» heisst die Produktion, die der Träger des Schweizer Grand Prix Theater mit Profis aus der Game-Industrie und mit Wissenschaftlern erfüllt hat. Er nimmt dabei Bezug auf ein partizipatives Spiel, das auf einem Simulationsszenario der Europäischen Union und französischer Ministerien basiert. Ziel war es, westafrikanische Regierungen und Krankenhäuser auf eine Pandemie vorzubereiten. Doch die Realität war schneller als die Vorbereitungen der Behörden auf sie, und Duyvendak bringt die Uraufführung von «Virus» nach Zürich.

Strandferien in der Werfthalle

Keine Halle also, kein festes Haus, das diesjährige Festival ist ein Spiel mit neuen Kunstformen und -formaten: Eine Schiffs-Audiotour wird zu entdecken sein und eine im Netz gezeichnete Miniserie von und mit der Literaturwissenschaftlerin Elisabeth Bronfen: «Zombie TV» über das Virus in der abendländischen Kulturgeschichte.

Die Saffa-Insel wiederum befindet sich fest in Kinderhand. Das kleine Eiland wird ein utopischer Ort für Hörhörner sein, für Kinder in Abstandskostümen und für die aufrührerische Feststellung: «Wenn es mög-

lich ist, das morgen die Schule ausfällt, dann sind doch auch ganz andere Dinge denkbar!»

Jenseits der Insel versammeln sich Menschen zu «Collective Listennings» um Radios auf hundert Picknick-Decken: Hörstücke und Soundscapes aus Kenya und aus Namibia erreichen so die Landwiese. Die internationalen Künstlerinnen und Künstler haben ihre Werke umfunktioniert zu moderierten Konzerten oder Geschichten und ersetzen so das Fehlen ihrer persönlichen Anwesenheit.

Physische Präsenz, Witz und Charme – dafür besorgt sein wird die Oper «Sun & Sea», der mit dem Goldenen Löwen prämierte Beitrag des lettischen Pavillons an der letztjährigen Kunstbiennale Venedig. Die drei jungen Filmemacherinnen, Komponistinnen und Performancemacherinnen haben etwas geschaffen, was sie «Performance-Opera» nennen und was sich als inszenierte Strandferien an Besucher richtet. Die absurde Komik der Anlage ergänzt ironische Texte, die unser Ferienverhalten persiflieren. Auch «Sun & Sea» ist vor Corona entstanden. Überraschend ist das nicht, Kunst ist seit je auch ein Seismograf für Weltenbeben.

Zürcher Theaterspektakel, 13. bis 30. August 2020.

תרבות

עקב אחרים

תרבות > קולנוע

מה עושה שירין מ"פאודה" בסרט על בית המקדש?

ברניקי מלכת יהודה ב"אגדת חורבן" של גידי דר היא דמות כל כך מהממת שצופים מסוימים היו רוצים סרט שלם רק עליה, בלי כל הגברים הסטרייטים האלה שהולכים מכות אחד עם השני. את קולה תורמת השחקנית יעל אבקסיס, בעלת הקול המרגיע והסמכותי, אבל לברניקי אין את הפנים של אבקסיס, יש לה את הפנים של השחקנית הצרפתייה לטיסיה איידו. רגע, מה? איך זה קרה? היינו חייבים לבדוק

זוהר אורבך | mako | פורסם 27/07/21 12:24

1,627 הדפסה תגובות



ברניקי מלכת יהודה ב"אגדת חורבן". בעיגול: לטיסיה איידו | איור: דוד פולונסקי ומיכאל פאוסט; צילום: Joel Saget/AFP via Getty Images

Smartfeed

mako feed

כל מה שמעניין

מבטסת כורסא לאורח חיים
בריא בצעד אחד קטן



"אגדת חורבן", סרטו החדש של גידי דר, אינו סרט רגיל. בסרטי קולנוע אנחנו רגילים לראות, ובכן, נוע - תנועה כלשהי. אבל "אגדת חורבן" מורכב כולו מצילומים דוממים ומרהיבים שמספרים את סיפור חורבן בית המקדש השני - כלומר, אם קולנוע בבסיס שלו הוא תמונה נעה וסאונד, "אגדת חורבן" הוא התמונה הסטטית והסאונד. ואמנם הבחירה הקולנועית הזאת עשויה להרתיע, אבל זה לא רק עובד, זה עוצר נשימה. אחת הדמויות הבולטות בסרט היא ברניקי, מלכת יהודה - דיווה גדולה מהחיים בלב ירושלים של המאה הראשונה לספירה. ברניקי היא דמות כל כך מהממת שצופים מסוימים (בניהם כותב שורות אלה) היו רוצים סרט שלם רק עליה, בלי כל הגברים הסטרייטים האלה שהולכים מכות אחד עם השני.

א. א.



DIEZ
MINUTOS



≡ **INICIO** **PROGRAMAS** **SERIES** **TELENOVELAS** **GENTE** **NO TE PIERDAS**

Estás en: INICIO » NO TE PIERDAS » 2018 » MAYO » 'FAUDA' VUELVE CON UNA SEGUNDA TEMPORADA AÚN MÁS VIOLENTA

JUEVES 24 DE MAYO, EN NETFLIX

'Fauda' vuelve con una segunda temporada aún más violenta

El agente Doron Kavilio se enfrenta a un nuevo enemigo en la segunda temporada de 'Fauda', la serie ideada y protagonizada por Lior Raz, que está situada en el conflicto palestino-israelí. En Netflix.



Fauda significa **Caos** en árabe, y eso mismo es lo que trata de mostrar este **thriller político** que muestra el trabajo de **Doron Kavillio (Lior Raz)**, un ex comandante de la Unidad Secreta Israelí, que opera en los territorios palestinos.

En la **segunda temporada** de la serie, el equipo se enfrenta a un **nuevo enemigo** dispuesto a causar estragos en todo el territorio. **12 nuevos episodios** en los que **Nidal 'El Makdessi'**, obsesionado por acabar con Doron, será capaz de cualquier cosa para **destruirle a él y a su equipo**.

La serie fue ideada por **Avi Issacharoff** y **Lior Raz**, a partir de sus experiencias personales mientras cumplían el servicio militar en las **Fuerzas de Defensa de Israel**.

Series

EL ÉXITO DE 'CUÉNTAME' O 'LA QUE SE AVECINA' SE DEBE EN GRAN PARTE A ELLA

Elena Arnao, la mejor cazatalentos de España

LA TERCERA TEMPORADA DE LA SERIE YA ESTÁ EN MARCHA Y LLEGARÁ A NETFLIX EN 2019

Los actores de 'La casa de papel' te invitan a unirte a la Resistencia en Netflix

LA ACTRIZ DARÁ A LUZ EN VERANO Y SE INCORPORARÁ A LA ÚLTIMA TEMPORADA DE LA FICCIÓN A FINAL DE AÑO

Claire Danes luce embarazo en la promoción de 'Homeland'

LA ACTRIZ MERCEDES ARBIZU INTERPRETA A LA HUMANISTA QUE FUNDÓ LA RESIDENCIA DE SEÑORITAS DE MADRID EN LOS AÑOS 20

María de Maeztu, la mujer que inspiró la Academia de 'La otra mirada'

SE VERÁ EN CUATRO

La nueva y espectacular serie de Ryan Murphy ('American Horror Story', 'Glee'...)

Está protagonizada, entre otros, por **Lior Raz**, **Hisham Suliman**, **Shadi Mar'i**, **Laëtitia Eïdo** y **Firas Nassar**, que se incorpora esta segunda temporada.

Si quieres ver la cara del nuevo enemigo de Doron, aquí puedes ver el **trailer de la segunda temporada** que preparó el canal de televisión israelí por satélite YES, que adquirió los derechos de la serie:

Etiquetas: **Avi Issacharoff**, **Doron Kavillio**, **Fauda**, **Firas Nassar**, **Hisham Suliman**, **Laëtitia Eïdo**, **Lior Raz**, **netflix** y **Shadi Mar'i**

Te puede interesar



EL ACTOR Y SUS COMPAÑEROS PRESENTARON EL CAPÍTULO FINAL DE LA



ES LA ÚLTIMA ACTRIZ DE CINE QUE DA EL SALTO A LA TELE DE LA MANO DE ESTE

Programas

EN EL HORMIGUERO

Toni Acosta visita 'El Hormiguero' después de cinco años

NO ES ORO TODO LO QUE RELUCE

Las vergüenzas de los colaboradores de 'Sálvame', al descubierto

PABLO MOTOS NO PODÍA CREER LO QUE ESTABA PASANDO

'El Hormiguero' no pudo dar la tarjeta de los 3.000 euros por colapso telefónico

Tras los dinosaurios, 'Un monstruo viene a verme'

ANA GUERRA, DE 'OT', CANTARÁ 'EL REMEDIO'

Wondy, Adrián, Pablo o Ester, 'Fama a bailar' busca campeón en la gran final



INICIAR SESIÓN

CRÓNICA
PENSAMIENTO

Lo que más me ha llamado la atención de esta serie, sin embargo, es otra cosa: **en medio de tanta violencia entre terroristas y machos alfa**, no hay apenas violencia de género. En la serie no aparecen violaciones ni agresiones sexuales, y las escenas íntimas entre los protagonistas y sus amantes o parejas responden más bien a relaciones sentimentales, --algunas más pasionales, otras más tiernas--, pero los guionistas huyen de las escenas de sexo trivial y las relaciones superfluas a las que estamos acostumbrados a ver en la mayoría de las series.

En *Fauda* tampoco hay espacio para la “mujer víctima” o humillada. Los personajes femeninos que aparecen, sean israelíes o palestinas, madres, profesionales o novias, **son fuertes, inteligentes, pacíficos (además de guapísimas)**. El mensaje me parece bastante claro: **si fuera por ellas, no habría terrorismo ni violencia ni nada de nada**. Incluso Nurit, la única mujer miembro de la unidad militar secreta israelí, tiene dudas sobre realmente quiere convertirse en un “perro de caza”.

Yo, personalmente, **me enamoré de la Dra. Shirin**, una médica palestina del hospital de Ramallah que acabará teniendo una relación amorosa con unos de los espías israelíes. Alta, delgada, de ojos almendrados y nariz afilada, Shirin (interpretada por la actriz franco-libanesa Laëtitia Eïdo) es la mujer más inteligente y elegante de la serie. **De mayor quiero ser como ella.**



FAMILIA REAL FAMOSOS ESTILO TELEVISIÓN SALUD

SÍGUENOS

'Fauda' vuelve con una segunda temporada aún más violenta

El agente Doron Kavilio se enfrenta a un nuevo enemigo en la segunda temporada de 'Fauda', la serie ideada y protagonizada por Lior Raz, que está situada en el conflicto palestino-israelí. En Netflix.



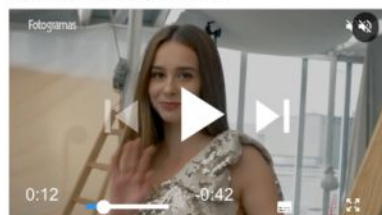
POR TELEPROGRAMA 17/05/2018



Fauda significa **Caos** en árabe, y eso mismo es lo que trata de mostrar este **thriller político** que muestra el trabajo de **Doron Kavillio (Lior Raz)**, un ex comandante de la Unidad Secreta Israelí, que opera en los territorios palestinos.

En la **segunda temporada** de la serie, el equipo se enfrenta a **un nuevo enemigo** dispuesto a causar estragos en todo el territorio. **12 nuevos episodios** en los que **Nidal 'El Makdessi'**, obsesionado por acabar con Doron, será capaz de cualquier cosa para destruirle a él y a su equipo.

VIDEO PLAYLIST
Making-of de 'El Relevo 2020'



La serie fue ideada por **Avi Issacharoff** y **Lior Raz**, a partir de sus experiencias personales mientras cumplían el servicio militar en las **Fuerzas de Defensa de Israel**.

Está protagonizada, entre otros, por **Lior Raz, Hisham Suliman, Shadi Mar'i, Laëtitia Eïdo** y **Firas Nassar**, que se incorpora esta segunda temporada.

Si quieres ver la cara del nuevo enemigo de Doron, aquí puedes ver el **trailer de la segunda temporada** que preparó el canal de televisión israelí por satélite YES, que adquirió los derechos de la serie:

"אחרי מה שקרה לשירין ב'פאודה', שלחו לי הודעות - הכל איתך בסדר?": ריאיון עם לטיסיה איידו

שירין מתה, אבל הקריירה של לטיסיה איידו שגילמה אותה ב"פאודה" חיה ובוועטת. עכשיו אפשר לראותה גם בסרט הישראלי דובר הערבית "אוויר קדוש". בריאיון מיוחד היא מדברת על הטרדות מיניות, דיאלוג בין העמים והאפשרות שדמותה של הרופאה הפלסטינית תחזור למסכים

תגיות: פאודה, לטיסיה איידו, ליאור רז, אבי יששכרוף, תל אביב על האש

אבנר שביט

יום שלישי, 02 באוקטובר 2018, 22:46

39 תגובות



שתף



עוד



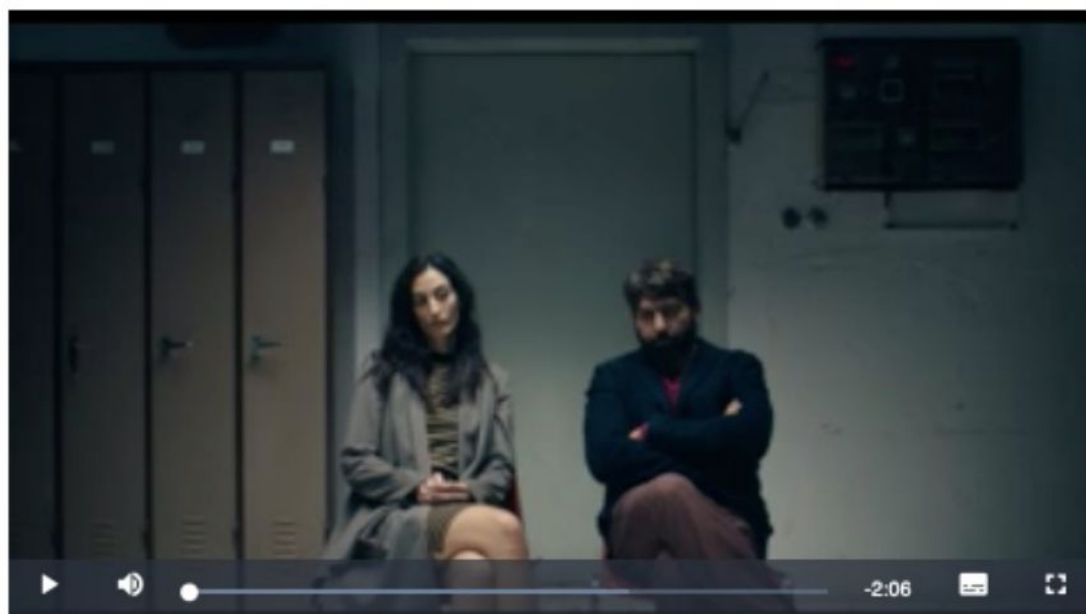
לא



כשמ
מעו



משא



Promoted Links by Taboola



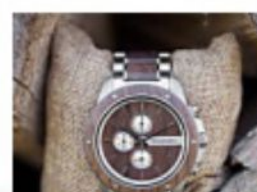
דוגמנית העירום
שזעזעה את
הירושלמים הצליחה
לעצבן הפעם את
הטורקים



Military Watch
Everybody in
France is Talking
About
Tact Watch



ליטוי
פכה
לבדיחת רשת בגלל
קעקוע מבין במיוחד



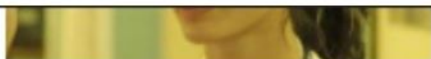
טי בטורקיה הפכה לבדיחת רשת בגלל
קעקוע מבין במיוחד
Why these
watches are a
must for any
watch lover
Holzkern



עוד באותו נושא

הריאיון הקודם שלנו עם לטיסיה

בשלוש השנים האחרונות, הקהל הישראלי מכיר את לטיסיה איידו כשירין, הרופאה מ"פאודה". בזמן הזה, הציבור כאן נקשר לדמותה, וכשהיא מתה במהלך העונה השנייה, שהוקרנה פה בחורף האחרון, המסנגר של השחקנית התמלא בהודעות. "כתבו לי לבדוק אם אני בחיים, שאלו אם אני בסדר, זה היה גדול", אומרת הכוכבת בריאיון לוואלה! תרבות. "כל פעם שאני באה לישראל, אז מהרגע שאני נוחתת בשדה תעופה, המון אנשים מזהים אותי ומדברים איתי על 'פאודה'. כשהגעתי הפעם,



הריאיון הקודם שלנו עם לטיסיה איידו, מהראשונים שפורסמו איתה בשפה העברית

← לכתבה

תרבות. "כל פעם שאני באה לישראל, אז מהרגע שאני נוחתת בשדה תעופה, המון אנשים מזהים אותי ומדברים איתי על 'פאודה'. כשהגעתי הפעם, כולם בשדה שאלו אותי 'למה הרגו את הדמות שלך? זה כל כך עצוב'".

השחקנית, שנולדה וגדלה בצרפת ועדיין חיה בפריז, היתה אלמונית בישראל עד לפני ארבע שנים. באותו

זמן, לאחר שיצרה קשר עם הבמאי ערן ריקליס דרך הפייסבוק, לוהקה ל"ערבים וקדים", ואז הגיעה "פאודה" ופרח הרומן שלה עם העשייה המקומית. במהלך סוכות הגיעה לכאן לביקור נוסף, וזאת בשלושה כובעים: היא שימשה שופטת בתחרות הקולנוע הים-תיכוני בפסטיבל חיפה, וגם הציגה בו את "תל אביב על האש", סרט ישראלי חדש בהשתתפותה, שזכה בפרס הראשון בתחרות הקולנוע הישראלי של הפסטיבל. חוץ מזה, היא מקדמת עוד סרט תוצרת הארץ בו אפשר לראות את זיו פניה - "אוויר קדוש" של שאדי סרור, שהוקרן לראשונה כבר לפני כשנה וחצי בפסטיבלים של טרייבקה וירושלים, ובסוף השבוע זוכה כאן להפצה מסחרית רחבה.

עוד באותו נושא:

העונה השנייה של "פאודה": סיקור מיוחד

הביקורת שלנו על "אוויר קדוש" אחרי הקרנתו בפסטיבל ירושלים

הביקורת שלנו על "תל אביב על האש" אחרי הקרנתו בפסטיבל ונציה





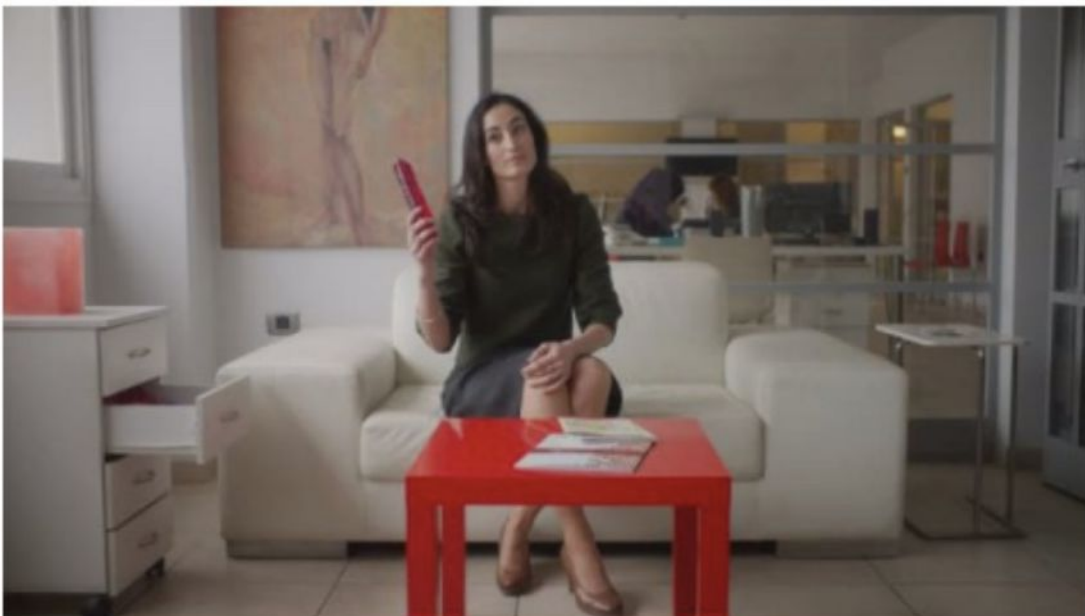
שופטת, שחקנית, אזרחית העולם. לטיסיה איידו (צילום: כריסטוף צ'אזא)

כמו "תל אביב על האש", גם "אוויר קדוש" הוא הפקה ישראלית שדוברת ערבית כמעט לכל אורכה, ובכך מצטרפת לגל של סרטים מקומיים שעושים זאת – קדמו לו "סופת חול" ו"לא פה, לא שם". התסריטאי-במאי שאדי סרור גם מככב בה, כצעיר תושב נצרת שאת מעשיו מוטב להגדיר דווקא באמצעות מילה בידיש – לופטגעשעפט, עסקי אוויר.

המיזם האחרון שלו, בשמו נקרא הסרט, הוא לכידת אוויר מארץ הקדש בתוך בקבוקים, ואז מכירתם לצליינים וכיוצא בכך. קו עלילה נוסף מציג את רעייתו, בגילומה של איידו, מנהלת מרכז לחינוך מיני, שכרסה בין שיניה, וההיריון מוסיף מתח רב לזוגיות בין השניים. "מפיק צרפתי הביא לשאדי תמונה שלי, והוא הסתכל ואמר – היא הבחורה שאני מחפש, אם רק תדע לדבר ערבית במבטא של נצרת", מספרת השחקנית. "לשמחתי, הצלחתי לאמץ את המבטא וקיבלתי את התפקיד. אני כבר רגילה למבטאים שאינם המבטא הצרפתי הטבעי שלי. עכשיו ביקשו ממני לשחק באנגלית במבטא אוסטרלי, ואולי בקרוב אידרש גם לעשות מבטא טורקי ובהודמנות אחרת גם מבטא אירי".

זה מקרי שבשנים האחרונות יצא לך לעשות בישראל סדרה אחת ושלושה סרטים? לפעמים אפשר לשכוח שאת צרפתייה ולא ישראלית.

"זה התחיל ב'ערבים רוקדים' ומשם התפתח, אבל צריך לציין שמאז 'פאודה' מציעים לי עבודה בהמון מקומות ובכל מיני מדינות. יש לי לוח עמוס מאוד עם המון פרויקטים עתידיים, ובכמה מהם אני אף משחקת את הדמות הראשית. עד עתה הייתי בסרטים בהם הנשים הן דמויות משניות, אבל עכשיו דברים מתחילים להשתנות בתעשייה".



לטיסיה איידו מתוך "אוויר קדוש" (צילום: דניאל מילר)

הדמות שלך ב"אוויר קדוש" אינה הדמות הראשית, אבל מה בכל זאת משך אותך לשחק אותה?

"אני מזדהה עם הדמות כי היא מאוד חיובית. כל מה שהיא עושה הוא מתוך חתירה לעולם טוב יותר. ברמה האישית, היא משתוקקת להביא ילד לעולם עם בן זוגה כדי לתת חיים, וברמה הציבורית היא מקדישה את חייה כדי להיאבק למען חינוך מיני של נשים בחברה הערבית. זו דמות מאוד מגובשת, מאוד קוהרנטית. גם כשהיא מדוכדכת, גם כשהיא מייבבת בבכי, היא יודעת איך להביא את עצמה לידי ביטוי ולהגיד מה בדיוק היא רוצה".

"זו דמות חופשית, משוחררת, שמרגישה בנוח עם הגוף שלה. יש סצינה שבה היא באה לבן זוגה ואומרת לה שהיא רוצה לשכב איתו. זה משהו שגם בימינו, נדיר לראות בקולנוע. לפעמים יש בה משהו אפל, ולפעמים היא שוב מצחיקה וקלילה. נדיר גם לפגוש דמויות עם כל כך הרבה ממדים".

המצלמה בסרט נשארת רחוק מהדמויות. איך זה השפיע עלייך כשחקנית?

"זה נכון. המצלמה לא חטטנית. היא שומרת על מרחק. היא מלאת כבוד לדמויות. גם בסצינה שאני בוכה, היא לא זזה, לא מחפשת אותי, והסטיות הזו יצרה לי כשחקנית יותר מרחב תמרון להביע רגשות. המצלמה כאן גם מדגישה רעיון נוסף שיש בסרט, וזה הפטאליות, שהגורל שלנו כתוב מראש. היא כמו מקהלה בטרגדיה יוונית".

את הסרט צילם דניאל מילר, מן הכישרונות הגדולים של הקולנוע הישראלי, שזכה השנה בפרס אופיר ובפרס בפסטיבל חיפה על יצירה אחרת שהפליא לצלם, "עץ תאנה".

"תודה שאתה מעלה את שמו. רציתי לדבר איתך עליו. הוא יוצא מן הכלל, וכמו עם שאדי, גם איתו היה לי שיתוף פעולה מושלם. היה לנו דיאלוג כל הזמן. באותה סצינה שאני בוכה, למשל, שאלתי אותו אם זה בסדר שלא אהיה מאופרת כי רציתי שיראו את הוורידים שלי, והוא השיב לי שמבחינת התאורה זה אכן יעבוד טוב".



לטיסיה איידו בפסטיבל חיפה. צילום: זיו עמר

את איידו פגשתי לראשונה לפני שלוש ורבע שנים, לפני עליית "פאודה", במה שהיה אחד הראיונות הראשונים איתה בשפה העברית. אז, כמו היום, היא שקולה, זהירה ואינטלקטואלית עד מאוד, וגם מגיעה עם כמה רשימות שכתבה מראש ובהם רעיונות שלה על הסרט, אותם היא מצטטת מדי פעם.

כשכותבים את השם שלה בגוגל, אחת ההשלמות האוטומטיות הראשונות שעולות היא "לטיסיה איידו נשואה". הציבור סקרן לגבי חייה הפרטיים, עליהם שמרה בדיסקרטיות, וכך היא ממשיכה לעשות. "קרה לי כבר שממש התעקשו, אבל אני מסרבת לענות על שאלות בנושא", אומרת השחקנית. "אני רוצה שידברו רק על העבודה שלי".

אז נמשיך לעשות זאת. לפני חודש ביקרה איידו לראשונה בחייה בפסטיבל ונציה, בו הוקרן "תל אביב על האש" בפרמיירה עולמית, לפני שערך בחיפה את בכורתו הארצית. "ההקרנה בוונציה היתה מדהימה, מיוחדת", היא מספרת. "אנשים עמדו על הרגליים ומחאו כפיים במשך עשר דקות. בפסטיבל עצמו היה מאוד רגוע ומשוער, והיו הרבה מפגשים מעניינים. הדמן לי לעמוד ברחוב ולנהל סמול טוק עם אושיות כמו אמיר קוסטוריצה. זה היה מאוד נעים".

כרגיל אצל איידו, אחר מעלליה מוונציה אפשר היה לעקוב באינסטגרם, בפייסבוק ובטוויטר, בהם היא פעילה מאוד. "אני לא יודעת אם זה יחזיק ואם זה יהיה כך עוד עשר שנים, אבל כיום אין ברירה אלא לקדם את עצמך ברשתות החברתיות", היא אומרת על כך. "השימוש בהן חשוב לי מאוד, כי אני מוצאת כך עבודה. היו כבר במאים שהתוודעו אליי דרכן, או יצרו עמי קשר באמצעותן. זה חוסך לשני הצדדים את התיווך של הסוכנים ואת ההמתנה. אפשר לדבר ישירות".

יש איזה מסר שהיית רוצה להעביר ליוצרים וליוצרות בישראל?

"שאני יכולה לשחק גם בעברית. אני לא בטוחה שכולם מודעים לזה. ב'אוויר קדוש' היתה לי סצינה שלמה בעברית שנחתכה בעריכה".





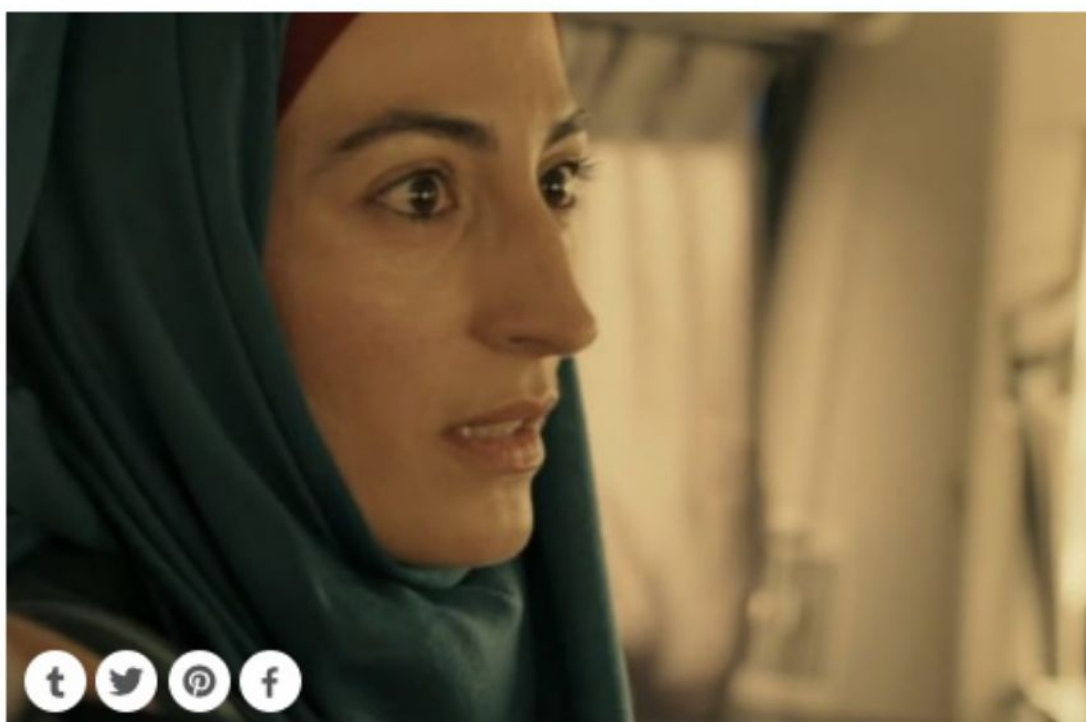
לטיסיה איידו בהקרנת הבכורה של "אוויר קדוש" בנצרת. צילום: ג'אמל עזר

כתעשייה שלנו ולא רק בה, הדבר הכי חשוב שקרה בשלוש השנים שעברו מאז הפעם האחרונה שנפגשנו, זו תנועת ה-MeToo.

"זה חשוב מאוד שהעולם נהיה מודה לסוגיית ההטרדות – גם של גברים, אגב, אם כי נשים הן הקבוצה שיותר סובלת מכך. הטרידו אותנו כל הזמן, מדי יום ובכל מקום. אלה לא בהכרח היו דברים גדולים, אלא דברים כה קטנים עד שאף אחד לא טרח להעניש את המטרידים, אבל מבחינת המטרדות מדובר היה בחוויות בלתי נסבלות. אני חושבת שאחרי כל מה שקרה בשנה האחרונה, אנשים שמו לעצמם רסן ויש הרבה פחות הטרדות".

היית רוצה לחזור לעולם של "פאודה"? שיחזירו את שירין לחיים, או שיעשו סדרה על האירועים שקדמו ל"פאודה" ותופיעי בה?

"כן, למה לא, אף פעם אסור לסגור דלתות. אנשים כל הזמן שואלים אותי על זה, ויש כאלה שאפילו כתבו תסריטים אפשריים לחזרתי לחיים ושלחו אותם ליוצרי הסדרה, אבי יששכרוף וליאור רז. אני חושבת שהדמות של שירין עוררה הרבה אמפטיה. אנשים מאוד אוהבים אותה ומאוד אכפת להם ממנה".



לטיסיה איידו ב"פאודה". צילום מסך

לא פעם כבר נכתב על הרקע המגוון של איידו: בת לאב צרפתי ואם לבנונית, שיש לה עדיין משפחה בלבנון, וגם שורשים יהודיים. בסיטואציה הרגישה שבה אנו נמצאים היום, כמובן שאין לצפות ממנה להצהרות פוליטיות מפוצצות.

"אם שואלים אותי על פוליטיקה, אני ישר מפנה לעשייה שלי, שמדברת בפני עצמה", היא

"אם שואלים אותי על פוליטיקה, אני ישר מפנה לעשייה שלי, שמדברת בפני עצמה", היא אומרת. "אני תמיד עושה סרטים שמעודדים דיאלוג כלשהי, ולדעתי לכל הדמויות שאי פעם גילמתי יש מכנה משותף אחד: הן חותרות לדיאלוג והן מאמינות באפשרות הקיום שלו. גם הגיבורה ב'אוויר קדוש' היא כזו".

את מגדירה את עצמך? את קודם כל צרפתייה? קודם כל אישה? את גם קצת ישראלית?

"יש לי את המזל לבוא מתוך משפחה שהיה לה את השכל ליצור לעצמה בסיס רב-תרבותי עשיר, אז לא אעשה צעד אחורה ואכלא את עצמי באיזושהי משבצת. אני לא אישה, לא ים תיכונית. אני אזרחית העולם".

את כבר מרגישה בבית כשאת באה לבקר בישראל?

"יש משפט שאני אוהבת – לא משנה איפה את נמצאת, כשמסתכלים בשמים, את מרגישה בבית".





לטיסיה איידו בפסטיבל ונציה לאחר הקרנת הבכורה של "תל אביב על האש". צילום: אימג'בנק





לטיסיה איידו עם שאדי סרור ב"אוויר קדוש" (צילום: דניאל מילר)



לטיסיה איידו ב"אוויר קדוש" (צילום: דניאל מילר)

Powered By [playbuzz](#)

39 תגובות



संजीवनी टुडे

‘ऑनरेरी अवार्ड फॉर एक्सीलेंस इन इंटरनेशनल सिनेमा’ से सम्मान

■ संजीवनी टुडे

जयपुर। रिफ फिल्म क्लब द्वारा राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल (रिफ) का सातवां संस्करण 20 से 24 मार्च 2021 को जयपुर और जोधपुर में एक हाइब्रिड प्रारूप में सिनेमा में संगीत थीम पे आयोजित किया जाएगा और राजस्थान दिवस का जश्न भी मनाएगा।

राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल (रिफ) के संस्थापक, निर्देशक और सीईओ, सोमेश्वर हर्ष ने बताया की इस वर्ष प्रेक्ष्य फिल्म लेखक, निर्देशक, निर्माता और गोल्डन कैमरा और गोल्डन आई नामित फिल्म निर्देशक पियरे फिल्मों को अंतर्राष्ट्रीय सिनेमा में योगदान के लिए ऑनरेरी अवार्ड फॉर एक्सीलेंस इन इंटरनेशनल सिनेमा से सातवें राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल (रिफ) 2021 में सम्मानित किया जाएगा। पियरे फिल्मों ने कई शॉर्ट फिल्में बनाई हैं जिनमें फिक्शन फिल्मों और डॉक्यूमेंटरी फिल्मों शामिल हैं। उन्होंने पूरी दुनिया भर के फिल्म फेस्टिवल्स में 50 से अधिक पुरस्कार जीते हैं। उनकी कई फिल्में फ्रांस के सिनेमा हॉलों में भी रिलीज हुई हैं। पियरे फिल्मों की डॉक्यूमेंटरी फिल्म "क्लोज एनकाउंटर्स विद विल्मोस जिग्समंड" को 17 अंतर्राष्ट्रीय फिल्म फेस्टिवल्स में इसके नाटकीय रिलीज से पहले दिखाया गया था। इस फिल्म को कान्स में



आधिकारिक चयन के लिए भी चुना गया था। अब ये फिल्म डीवीडी पर देखने के लिए भी उपलब्ध है व अमेरिका, ब्रिटेन, जापान और जर्मनी में "अमेज़न प्राइम" पर भी उपलब्ध है। पियरे फिल्मों की फीचर फिल्म "लॉन्ग टाइम नो सी" को 22 अंतर्राष्ट्रीय फिल्म फेस्टिवल्स में चुना गया है, जिसमें 42वें मॉस्को इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल, 23वें शांगहाओ इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल, 18वें मॉरेलिया इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल, 51वां इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल ऑफ इंडिया जैसे फेस्टिवल्स शामिल हैं। अब ये फिल्म 7वें राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल 2021 में प्रदर्शित की जाएगी जिसके बाद इस फिल्म को 2021 की गर्मियों से पहले फ्रांस में रिलीज किया जाएगा। पियरे ने प्रसिद्ध प्रेक्ष्य फिल्म स्कूल "ला फेमिस" में पटकथा लेखन का अध्ययन किया। उन्होंने "ए डीम

लास्ट नाइट" नामक एक पटकथा पर बुद्धुलबर्ग (1954 में "ऑन द वाटरफ्रंट" के लिए अकादमी पुरस्कार विजेता के साथ काम किया। पियरे 2017 में सिनेमैथेक फ्रांसेइस और प्रतिष्ठित एआरपी के लंबे समय तक सदस्य रहे, पियरे फिल्मों हंगरी के विल्मोस जिग्समंड फिल्म फेस्टिवल के साथ- साथ वेलेंसियेंसेस (फ्रांस) में डॉक्यूमेंटरी फेस्टिवल और 2017 में कान्स में दिए जाने वाले वोल्केनो अवार्ड के लिए भी जूरी रह चुके हैं। रिफ फिल्म क्लब के मैनेजिंग ट्रस्टी एवं राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल के संस्थापक सोमेश्वर हर्ष एवं अंशु हर्ष ने बताया कि "इस वर्ष राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल (रिफ) का सातवां संस्करण 20 से 24 मार्च 2021 हाइब्रिड प्रारूप यानी वर्चुअल एंड फिजिकल फॉर्मेट में जयपुर एवं जोधपुर में आयोजित किया जाएगा।

ल में
23
किए

इ अलवर
#- 27.01.2021
[राजगढ़, जिला
मेल, मदिरालय
हसील राजगढ़
एन प्रयोगशाला
5 ई-प्रोक्चुरमेंट
10.02.2021 को
की वेबसाइट
IDB00304 to
खण्ड अलवर

17 किए
5 लिए
: किसी
/संपूर्ण

प्रबंधक

फ्रांस के फिल्म लेखक और निर्देशक पियरे फिल्मोन को राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल 2021 में अंतरराष्ट्रीय सिनेमा में योगदान के लिए ऑनरेरी अवॉर्ड फॉर एक्सीलेंस इन इंटरनेशनल सिनेमा से सम्मानित किया जाएगा

महानगर संवाददाता

जयपुर। रिफ फिल्म क्लब द्वारा राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल (रिफ) का सातवां संस्करण 20 से 24 मार्च 2021 को जयपुर और जोधपुर में एक हाइब्रिड प्रारूप में सिनेमा में संगीत थीम पर आयोजित किया जाएगा और राजस्थान दिवस का जश्न भी मनाया जाएगा। राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल (रिफ) के संस्थापक, निर्देशक और सीईओ, सोमेंद्र हर्ष ने बताया कि इस वर्ष फ्रेंच फिल्म लेखक, निर्देशक, निर्माता और गोल्डन कैमरा और गोल्डन आई नामित फिल्म निर्देशक पियरे फिल्मोन को अंतरराष्ट्रीय सिनेमा में योगदान के लिए ऑनरेरी अवॉर्ड फॉर एक्सीलेंस इन इंटरनेशनल सिनेमा से सातवें राजस्थान



इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल (रिफ) 2021 में सम्मानित किया जाएगा। पियरे फिल्मोन ने कई शॉर्ट फिल्में बनाई हैं जिनमें फिक्शन फिल्में और डॉक्यूमेंटरी फिल्में शामिल हैं। उन्होंने पूरी दुनिया भर के फिल्म फेस्टिवल्स में 50 से अधिक पुरस्कार जीते हैं। उनकी कई फिल्में फ्रांस के सिनेमा हॉल में भी रिलीज हुई हैं। पियरे फिल्मोन की डॉक्यूमेंटरी फिल्म क्लोज एनकाउंटर्स विद विल्मोस जगिसमंड को 17 अंतरराष्ट्रीय फिल्म फेस्टिवल्स में इसके नाटकीय रिलीज

से पहले दिखाया गया था। इस फिल्म को कान्स में आधिकारिक चयन के लिए भी चुना गया था। अब ये फिल्म डीवीडी पर देखने के लिए भी उपलब्ध है व अमेरिका, ब्रिटेन, जापान और जर्मनी में अमेजन प्राइम पर भी उपलब्ध है। पियरे फिल्मोन की फीचर फिल्म लॉन्ग टाइम नो सी को 22 अंतरराष्ट्रीय फिल्म फेस्टिवल्स में चुना गया है, जिसमें 42वें मॉस्को इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल, शांगहाओ इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल, 18वें मोरेलिया इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल, 51वां इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल ऑफ इंडिया जैसे फेस्टिवल्स शामिल हैं। अब ये फिल्म 7वें राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल 2021 में प्रदर्शित की जाएगी जिसके बाद इस फिल्म को 2021 की गर्मियों से पहले फ्रांस में रिलीज किया जाएगा। पियरे ने प्रसिद्ध फ्रेंच फिल्म स्कूल ला फेमिस में पटकथा लेखन का

अध्ययन किया। उन्होंने ए ड्रीम लास्ट नाइट नामक एक पटकथा पर बुद्धुलबर्ग (1954 में ऑन द वाटरफ्रंट) के लिए अकादमी पुरस्कार विजेता के साथ काम किया। पियरे 2017 में सिनेमैथेक फ्रांसेइस और प्रतिष्ठित एआरपी के लंबे समय तक सदस्य रहे, पियरे फिल्मोन हंगरी के विल्मोस जगिसमंड फिल्म फेस्टिवल के साथ-साथ वेलेंसियेंसेस (फ्रांस) में डॉक्यूमेंटरी फेस्टिवल और 2017 में कान्स में दिए जाने वाले वोल्केनो अवॉर्ड के लिए भी जूरी रह चुके हैं। रिफ फिल्म क्लब के मैनेजिंग ट्रस्टी एवं राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल के संस्थापक सोमेंद्र हर्ष एवं अंशु हर्ष ने बताया कि इस वर्ष राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल (रिफ) का सातवां संस्करण 20 से 24 मार्च 2021 हाइब्रिड प्रारूप यानी वचुअल एंड फिजिकल फॉर्मेट में जयपुर एवं जोधपुर में आयोजित किया जाएगा।

स
ब
उ
न

व
र

ह
मे
रे
ब
द
प्र

फ्रांस के फिल्म लेखक और निर्देशक पियरे फिल्मों को राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल 2021 में अंतर्राष्ट्रीय सिनेमा में योगदान के लिए 'ऑनरेरी अवार्ड फॉर एक्सीलेंस इन इंटरनेशनल सिनेमा' से किया जाएगा सम्मानित

जयपुर। रिफ फिल्म क्लब द्वारा राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल (रिफ) का सातवां संस्करण 20 से 24 मार्च 2021 को जयपुर और जोधपुर में एक हाइब्रिड प्रारूप में सिनेमा में संगीत थीम पे आयोजित किया जाएगा और राजस्थान दिवस का जश्न भी मनाएगा। राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल (रिफ) के संस्थापक, निर्देशक और सीईओ, श्री सोमेश्वर हर्ष ने बताया की इस वर्ष फ्रेंच फिल्म लेखक, निर्देशक, निर्माता और गोलडन कैमरा और गोलडन आई नामित फिल्म निर्देशक पियरे फिल्मों को अंतर्राष्ट्रीय सिनेमा में योगदान के लिए ऑनरेरी अवार्ड फॉर एक्सीलेंस इन इंटरनेशनल सिनेमा से सातवें राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल (रिफ) 2021 में सम्मानित किया जाएगा। पियरे फिल्मों ने कई शॉर्ट फिल्में बनाई हैं जिनमें फिक्शन फिल्मों और डॉक्यूमेंटरी फिल्मों शामिल हैं। उन्होंने पूरी दुनिया भर के फिल्म फेस्टिवल्स में 50 से अधिक पुरस्कार जीते हैं। उनकी कई फिल्में फ्रांस के सिनेमा हॉल में भी रिलीज हुई हैं। पियरे फिल्मों को डॉक्यूमेंटरी फिल्म क्लोज एनकाउंटर्स विद विल्मोस जर्मिंसमंड को 17 अंतर्राष्ट्रीय फिल्म फेस्टिवल्स में इसके नाटकीय रिलीज से पहले दिखाया गया था। इस फिल्म को कान्स में आधिकारिक चयन के लिए भी चुना गया



था। अब ये फिल्म डीवीडी पर देखने के लिए भी उपलब्ध है व अमेरिका, ब्रिटेन, जापान और जर्मनी में

'अमेज़न प्राइम पर भी उपलब्ध है। पियरे फिल्मों की फीचर फिल्म लॉन्ग टाइम नो सी को 22 अंतर्राष्ट्रीय फिल्म फेस्टिवल्स में चुना गया है, जिसमें 42वें मॉस्को इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल, 23वें शांघाई ओ इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल, 18वें मोरेलिया इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल, 51वां इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल ऑफ इंडिया जैसे फेस्टिवल्स शामिल हैं। अब ये फिल्म 7वें राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल 2021 में प्रदर्शित की जाएगी जिसके बाद इस फिल्म को 2021 की गर्मियों से पहले फ्रांस में रिलीज किया जाएगा। पियरे ने प्रसिद्ध फ्रेंच फिल्म स्कूल ला फेमिस में पटकथा लेखन का अध्ययन किया। उन्होंने एड्मि लास्ट नाइट नामक एक पटकथा पर बुद्धलबर्ग (1954 में ऑन द वाटरफ्रंट) के लिए अकादमी पुरस्कार विजेता के साथ काम किया। पियरे 2017 में सिनेमैथेक फ्रांसेइस और प्रतिष्ठित एआरपी के लंबे समय तक सदस्य रहे, पियरे फिल्मों हंगरी के विल्मोस जर्मिंसमंड फिल्म फेस्टिवल के साथ-साथ वेलोसियेंसेस (फ्रांस) में डॉक्यूमेंटरी फेस्टिवल और 2017 में कान्स में दिए जाने वाले बोलकेनो अवार्ड के लिए भी जूरी रह चुके हैं। रिफ फिल्म क्लब के मैनेजिंग ट्रस्टी एवं राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म

फेस्टिवल के संस्थापक सोमेश्वर हर्ष एवं अंशु हर्ष ने बताया कि इस वर्ष राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल (रिफ) का सातवां संस्करण 20 से 24 मार्च 2021 हाइब्रिड प्रारूप यानी वर्चुअल एंड फिजिकल फॉर्मेट में जयपुर एवं जोधपुर में आयोजित किया जाएगा। पिछले वर्ष की तरह राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल का आगाज, ओपनिंग सेरेमनी जो की 20 मार्च 2021 को जयपुर में आयोजित किया जायेगा इसके पश्चात आगे के चार दिन में फिल्म स्क्रीनिंग, ओपन फोरम, टॉक शो, फिल्म एक्सिबिशन 21 से 24 मार्च 2021 को जोधपुर में आयोजित किया जायेगा एवं क्लोजिंग सेरेमनी, रिफ अवार्ड नाईट 2021 का भव्य आयोजन 24 मार्च 2021 को जोधपुर में आयोजित किया जायेगा। राजस्थान इंटरनेशनल फिल्म फेस्टिवल (रिफ) के इस सातवें संस्करण में शॉर्ट, डॉक्यूमेंट्री, एनीमेशन, फीचर, रीजनल, राजस्थानी फिल्म एवं म्यूजिक एल्बम, फेस्टिवल की वेबसाइट डब्ल्यूडब्ल्यू डॉट रिफ जयपुर डॉट ओआरजी पर जा कर सबमिट की जा सकती है और फिल्म प्रोवे द्वारा भी की जा सकती है। फिल्म सबमिट करने की लास्ट डेट 28 फरवरी 2021 है।

‘लॉग टाइम नो सी’ची निर्मिती सात दिवसांत!

फ्रेंच चित्रपटाचे दिग्दर्शक फिल्मन यांच्याशी संवाद : केवळ साठ हजार युरो होते बजेट

राजू नायक

लोकमत न्यूज नेटवर्क

पणजी : एखादा चित्रपट सात दिवसांत कसा बनवला जाऊ शकतो याचे मूर्तिमंत उदाहरण म्हणजे फ्रेंच चित्रपट ‘लॉग टाइम नो सी’. हा चित्रपट बुधवारी संध्याकाळी इंग्रजीमध्ये दाखवण्यात आला. या चित्रपटाचे दिग्दर्शक पियरे फिल्मन हे या महोत्सवाला उपस्थित आहेत. त्यांनी ‘लोकमत’ला सांगितले की हा चित्रपट सात दिवसांत बनविण्यात आला असला तरी त्याचे काम तीन वर्षे सुरू होते. ‘केवळ साठ हजार युरो माझे बजेट होते आणि मला खर्च आटोक्यात आणण्यासाठी अत्यंत कणात चित्रपट बनवायचा होता. वीस हजार युरो कर्मचाऱ्यांवर, वीस हजार युरो पोस्ट प्रोडक्शन तर वीस हजार युरो शुटिंगवर असा खर्च आला’.

एक युगल ९ वर्षांनंतर फ्रान्समधील एका रेल्वे स्टेशनवर भेटते आणि रेल्वे चुकवून ती संध्याकाळ एका बोटनिकल गार्डनमध्ये काढते. या चित्रपटात त्यांच्यामध्ये चाललेला वैचारिक



स्पेशल इंटरव्यू

संघर्ष, सात वर्षांत झालेला बदल, त्यांच्या आयुष्यातील अनेक प्रश्न ... यावर खूप गंभीरपणे ती दोघे बोलतात. प्रसंगी एकमेकांशी खोटे बोलतात आणि नंतर सत्य परिस्थितीही एकमेकांना कथन करतात. यावेळी त्यांच्यात भावनिक आणि आकर्षणाचे क्षणही येताना हा विलक्षण मानसिक गुंतागुंतीचा, भावनिककुतरओढीचा आणि काही प्रसंगात तर भावनातिरेकाचा चित्रपट सात दिवसांत बांधून आणणे कठीण होते. पियरे फिल्मन म्हणाले, जेव्हा मला सात दिवसांत

कोणताही ब्रेक न घेता एका दमात चित्रपट पूर्ण केलेले अनेक जण आहेत. याबाबत वेगवेगळे विक्रम निर्मात्यांनी केले आहेत. परंतु सात दिवसांत असा आंतरराष्ट्रीय दर्जाचा चित्रपट पूर्ण करणे ही एक अवघड बाब होती. त्यासाठी मी जे काम केले, अयास केला, मेहनत घेतली हे विलक्षण कसब आहे आणि ते मी कसे साध्य केले याचे मला राहून राहून आश्चर्य वाटते.

-पियरे फिल्मन

चित्रपट संपवायचा होता तेव्हा मी पूर्वी निश्चित केलेले आघाडीचे कलाकार घेणे टाळले. फ्रेंच चित्रपट क्षेत्रात बऱ्यापैकी नाव असलेले कलाकार मी निवडले. कारण त्यांना चित्रपटाची कथाच नव्हे तर एकूण भावनाविष्काराबरोबर संवाद पाठ होणे गरजेचे होते. कारण दोन टेकच्या वरती मला ज्यादा चित्रीकरण करायचे नव्हते.

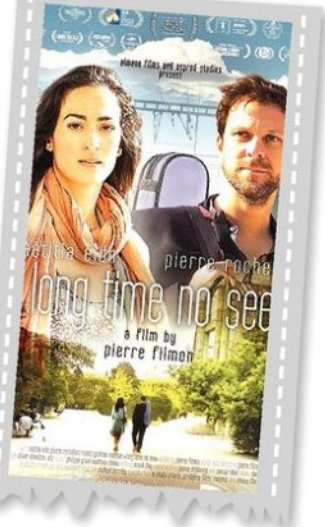
बोटनिकल गार्डनमध्ये अधिक पैसे खर्च करणे शक्य नव्हते. कारण त्यामुळे खर्च वाढला असता. रेल्वे स्थानकावरही खर्च करायचा नव्हता. तेव्हा बोटनिकल गार्डनमधील चित्रीकरण दोन दिवसांत केले आणि फ्रान्समधील गदींच्या रेल्वे

स्थानकावर महत्त्वासाने मी एका दिवसांत चित्रीकरण आटोपते घेतले. या चित्रपटाचे शेवटचे दृश्य रेल्वे स्थानकावरचे आहे. रेल्वे सुरू होते, नायिका रेल्वेत चढते आणि अचानक दार बंद होते. नायक आत चढू शकत नाही. तो केवळ धावत राहतो. हे दृश्य केवळ एकाच शॉटमध्ये पूर्ण करण्यात आले आहे.

दुसरे एक दृश्य एका मुस्लीम रेस्टॉरंटमध्ये चित्रीत केले. पियरे फिल्मन म्हणाले, या रेस्टॉरंटमध्ये चित्रीकरण करण्यास मला मनाई करण्यात आली होती. कारण त्या मालकाच्या काही समजूती आणि आग्रहाची मतेही होती. त्याचा

मालक कोण हे गुलदस्त्यात होते. पण मी एका वर्षात सात वेळा त्या रेस्टॉरंटमध्ये जेवायला गेलो. वेटरशी मैत्री केली. शेवटी मालकाची ओळख पटवून त्याला स्क्रिप्ट वाचायला दिली, त्याच्या शंका दूर केल्या आणि तिथे चित्रीकरण करू शकलो.

चित्रपट पूर्ण झाल्यावर जगभर कोविडचा भयावह कालखंड सुरू झाला होता. त्यामुळे चित्रपट घेऊन प्रत्यक्ष मला हिंडता आले नाही. परंतु गेल्या काही महिन्यांत तो २७ चित्रपट महोत्सवांत दाखवला गेला आहे. आता जूनमध्ये कान महोत्सव येऊ घातलाय. तिथे तो दाखवला जाणार असल्याचे ऑफ द रिकॉर्ड सांगितले जात आहे. तिथे तो घेऊन जाणे मला आवडेल. पियरे फिल्मन यांच्याबरोबर या चित्रपटाचे नायक नायिकाही गोव्यात येणार होते. परंतु कोविडमुळे शक्य झाले नाही. पण पियरे स्वतः महोत्सवाला उपस्थित आहेत.





वाईस ऑफ जयपुर

VOICE OF JAIPURTM

POSTAL REG. NO. JAIPURCITY/111/2019-21

e-mail : info@voiceofjaipur.com

हिन्दी व अंग्रेजी में साप्ताहिक लाइफ - स्टाइल अखबार

REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF NEWSPAPER FOR INDIA UNDER NO. : RAJBIL/2013/52890

web : www.voiceofjaipur.com | e-paper: www.voiceofjaipur.in

वॉल - 8 | 3825-49

JAIPUR'S FIRST BI-LINGUAL (HINDI - ENGLISH) LIFE - STYLE NEWSPAPER

अकम्पूर, रविवार 30 जनवरी - 5 फरवरी 2021 | कुल पृष्ठ - 4, शुल्क - ₹ 5

French Writer & Director **Pierre Filmon** to be awarded the Honorary Award for Excellence for Contribution in International Cinema at RIFF 2021

Jaipur: 29th January 2021: The 7th edition of the Rajasthan International Film Festival (RIFF) accredited by the Federation of Film Societies of India (FFSI) (North Region) will be organized by the RIFF Film Club in a Hybrid Format from 20 to 24th March 2021 in Jaipur and Jodhpur, Rajasthan - India. This year the theme for the RIFF 2021 is "Music in Cinema". RIFF 2021 will also celebrate the Pre Foundation Day of Rajasthan. Rajasthan International Film Festival (RIFF) Festival Founder Director & CEO, Mr. Somendra Harsh announced that French Screenwriter, Director, Producer and Golden Camera & Golden Eye nominated Director Pierre Filmon will be awarded the Honorary Award for Excellence for Contribution in International Cinema at the 7th Rajasthan International Film Festival (RIFF) 2021. Pierre Filmon has made 4 short films that screened in 50



Film Festivals before his 80mn-documentary "Close Encounters With Vilmos Zsigmond" which was chosen for the Official Selection at Cannes in 2016, it was shown in 17 international Film Festivals before its theatrical release in France & in Hungary and is now on DVD and on Amazon Prime US, UK, DE & JP. His new 74 minutes Feature Film "Long Time No See" has been selected in 22 International Film Festivals which includes 42nd Moscow International Film Festival, 23rd Shanghai International Film Festival, 18th Morelia International Film Festival, 51st International Film Festival of India and now will be screened in the 7th Rajasthan International Film Festival 2021. The film will be released in France before summer 2021. Pierre studied screenwriting at the Famous French Film School "LA FEMIS". He worked with Budd



Schulberg (1954 Academy Award winner for "On The Waterfront") on a screenplay titled "A Dream Last Night". Pierre is also a long-standing member of the Cinemathèque Française and the prestigious A.R.P. In 2017, he served as a Member of the Jury at the Vilmos Zsigmond Film Festival in Széged (Hungary), The Documentary Festival in Valenciennes (France), as well as the Cannes Film Festival for the Volcano Prize of the Official Competition in 2017, giving the Prize to "The Square". The 7th edition of the Rajasthan International Film Festival (RIFF) will be held from 20 to 24 March 2021 in a Hybrid Format i.e. Virtually and Physically in Jaipur and Jodhpur. The Opening Ceremony of the Rajasthan International Film Festival like the previous year will be held at the Open Theater of the Jawahar Kala Kendra in Jaipur on 20th March 2021. Thereafter Film screenings, Open Forums, Talk Shows and much more will be held for the next four days from 21 to 24 March 2021 in Jodhpur along with the Closing Ceremony, the grand RIFF Award Night 2021 which will be held in Jodhpur on 24 March 2021".

Entries are invited for the Short, Documentary, Animation, Feature, Regional, Rajasthani, and Music Albums for the 7th Edition of the Rajasthan International Film Festival (RIFF) 2021. The films can be submitted at www.riffjaipur.org and also through FilmFreeWay. The Last deadline to submit the films is 28th February 2021.

WORD OF MOUTH



Laëtitia Eïdo

The French star of Netflix's *Fauda*, Apple TV's *Liaison* and Terrence Malick's *The Last Planet* on how she curates her own viewing

I met journalist Ava Cahen, who is now the artistic director of Cannes Critics' Week, for an interview about *Fauda* and she became a fast friend. Ava is also a columnist on television and radio, writes books about cinema and series, and co-founded FrenchMania, a review site that takes "a loving look at French and Francophone cinema". Who could I possibly get better recommendations from?

I admire Ava's talent for discovering emerging directors and their work. This is gold for an actress, to help me open my eyes to future, potentially enriching collaborations.

I am part of a [French] actors' network on Facebook, led by my acting coach, and a lot of them confess to binge-watching a lot of shows.

I enjoy picking up cinema or TV magazines in train stations or airports. Depending on where I'm flying, I read *Première*, *Empire* or *So Film*. But my affinity for nostalgia leads me to more classic magazines, like our French titles *Les Cahiers Du Cinéma* or *L'Avant-Scène*. I buy *Le Film Français* from time to time to see which projects are in production.

I spend more time reading articles or gleaning information online. I mainly use IMDb Pro and Instagram, where at the end of the day you can find all the information you need gathered on both medias.

I watch French TV and listen to radio shows such as Canal+'s *Le Cercle* [on which journalists review the latest films and series] and *One Hour in Series* [on radio station France Inter, where journalist Xavier Leherpeur discusses the latest TV series]. They pique my curiosity about new films and series.

I enjoy listening to podcasts when I travel. Among my favourites are *Critiques Séries* [which includes reviews of new shows] and *On Aura Tout Vu* from Laurent Delmas and Christine Masson [devoted to all things cinema, including interviews with talent from France and across the globe], both of which are on France Inter radio.

Rebecca Leffler

7

Can TikTok save the cinema industry?

Distributors and exhibitors are harnessing the power of the young and imaginative social-media creators who are crafting insider takes on everything from Top Gun: Maverick to the films of Eric Rohmer

Clips of the trailer for Universal Pictures' *SKOLAS* dancing wildly to a techno track were shared on 11 billion TikTok views and helped push the horror title, about an AI-droid turned evil, to Cannes — and counting — at the global box office.

An early viralised dance trend with a popular song made for TikTok clips and the ability to translate that kind of virality into actual box office is a growing trend in the post-pandemic era.

A 2022 survey by New York-based market research company has found 85% of global users and they looked up cinema trailers after discovering a new film on the social media network, 26% went on to purchase a ticket. The company is even testing a "Shortcuts on TikTok feature that links users to local cinema screenings and up to the cinema tickets when viewing film-related content."

Encouraging film trailers by live-streaming and expert promoters and encouraging TikTok creators to share thousands of pieces of behind-the-scenes content is a popular way to catch the attention of the app users.

'My followers know if I don't post about a film, it means I probably didn't like it'

Dylan Anderson, TikTok influencer

and place the theatrical window at the forefront of audiences' minds. "Movies have found one how important a film moment can be for creating urgency and hype around the release," says Hughes Hughes, TikTok's US entertainment lead. "It's the building of traditional media and publicity (with TikTok) to ensure that the movie is seen by as many people as possible."

The point is that the UK release of *SKOLAS* is a film that could not guarantee a box office audience without a full-throttle TikTok campaign that included a live-stream from the London premiere. TikTok does not release viewing figures for its features but the popularity of the hashtag #SKOLAS, which has reached up to 1.5 billion

views, suggests there is a strong case to be made for the app's contribution towards a hit box office.

"TikTok creates cultural moments," says Hughes. "It's about how we can create that theatrical release to become part of the zeitgeist and become talking points."

UK-based TikTok content creator Dylan Anderson, 26, has 180,000 followers and posts regularly about films. He confesses, which comes around the feature genre, has scored upwards of 24 million likes on the app. A regular streamer of red-carpet premieres, Anderson believes the presence of content at these events plays a pivotal role in helping to sell a film's release.

"We followers know if I don't post about a film much, it means I probably didn't like it," he says. "I think that does have an impact [on whether they see it or not], relating to the comments who find his videos and comments sections, content for his opinion on the latest theatrical title. When celebrities generally have a while more behind them, most TikTok users do not. As Anderson puts it, "TikTokers are prepared to be 'close to the ground public,' with opinions that can be taken at face value."

Why are we nervous?

It is not just the media and big distributors benefiting from a spillover of TikTok gold. The app is also being used as a platform for discovery, mostly through its For You page with algorithms that create a stream of videos tailored to the user. In 2021, screen found 15% of TikTok on channel to have found a new film. TV shows or even through their where groups of teenage boys filmed themselves viewing films at the cinema. Nicknamed "The Gentleman," the crew pranked moviegoers from cinema, despite the belated presence of under-21 year-



Showing off videos captured at the London premiere of *SKOLAS* on TikTok

'That we're getting that number of eyes on [TikTok posts] has the power to change a lot of things'

Chris Lee, film consultant

olds in the building from UK cinema introduced down-code restrictions — while the brand's highly successful weekend of *Confessions* screenings that actively encouraged the social sensation.

Anderson, the *SKOLAS* creator, ended up generating nearly 100,000 at the global box office and won the 50th biggest film of 2022. Theatrical audience polling service PostTrak found 14% of the opening weekend audience in the US compared to 1% to 17-year-olds in the UK.

In cinematic UK, the in-house marketing team says "that's made us make 'TikTok' according to its social media analytics. Chris Lee, 26, is the creator's TikTok account owner and won the Big

Screen Awards' industry rising star prize in November 2022.

"We started out being more to bring film into the video without explicitly using 'cinema' and 'film', the way of how to connect with TikTok audiences. 'This can make jobs in my own small on-camera platform, and it's also to make these jobs'."

Consequently, TikTok account has reached up to 18 million organic views since its inception in February 2022. "The fact we're getting so much of younger audiences and getting that number of eyes on film has power to change a lot," says Lee.

With content that often pushes the "sentimental value" of cinema — popcorn, giant hater stars — Lee says it benefits the entire industry to promote the experience. "There has been a lot of noise [on TikTok] in the last year about different films, about the changing experience. It's not just profit, energy, especially post-Covid, for going to the cinema," she suggests. "You only have to look through the comments on videos to see there's so much love for the industry on there. TikTok is not a place to be underwhelmed."

Ellie Cohen



Laëtitia Eïdo

The French star of Netflix's *Fauda*, Apple TV's *Liaison* and Terrence Malick's *The Last Planet* on how she curates her own viewing

I met journalist Ana Cohen, who is now the artistic director of Cannes Critics' Week, for an interview about *Fauda* and she became a fast friend. Ana is also a columnist on television and radio, writes books about cinema and series, and co-founded *Procinéma*, a movie site that takes a hard look at French and Francophone cinema. "Who could I possibly get better recommendations from?"

I admire Ana's talent for discovering emerging directors and their work. This is gold for an actress, to help me opening eyes to future, potentially enriching collaborations.

I am part of a [French] actors' network on Facebook, but by my acting coach, and a lot of them comes to binge watching a lot of shows.

I enjoy picking up cinema or TV magazines in train stations or airports. Depending on where I'm flying — read *l'Espresso*, *l'Espresso* or *Le Film*. But my affinity for *l'Espresso* leads me to more classic magazines, like the French film *Les Cahiers du Cinéma* or *L'Espresso* (they say it's the French film magazine from time to time to see which projects are in production).

I spend more time reading articles in gathering information online. I mainly use IMDb Pro and Instagram, where at the end of the day you can find all the information you need gathered on both movies.

I watch French TV and listen to radio shows such as *Café de la Culture* (in which journalists review the latest films and series) and *l'Espresso* in Paris (in radio station France Inter, where journalist Xavier Lemaire discusses the latest TV series). They give me a curiosity about new films and series.

I enjoy listening to podcasts when I travel. Among my favourites are *Critiques Series* (which includes reviews of new shows) and *On Show* (that is from Laurent Delbecq and Christine Heuser, directed at all things cinema, including interviews with talent from France and across the globe, both of which are on France Inter radio).

Rebecca Jaffer



Web
Whyisthisinteresting.com
24 Avril 2023

Why is this interesting?

The Monday Media Diet with Laëtitia Eido

On meditation, AI, and Christian Bobin

GUEST CONTRIBUTOR
24 AVR. 2023



Share



Laëtitia Eido is a multi dimensional actress, artist, and musician. She first came to my attention through the Netflix breakout hit, Fauda, where she played the role of Dr. Shirin El Abed. She also just finished filming the upcoming spy thriller Chief of Station and will appear in Terrence Malick's new feature film The Way of the Wind and Isild Le Besco's Connemara. We are delighted to have her thoughtful perspective on the page today. -Colin (CJN)

Photo: Ash Daniyan

Tell us about yourself.

I'm labeled as an actress but I prefer to see myself as an artist, more globally. I started by studying arts and architecture. But even way before that, I've always been writing, and drawing, and I had the luck to be trained in classical guitar for 11 years. All of this totally opened my soul as a human being who knew from a very young age that she would dedicate her life to creation, in all its forms.

But I had to choose one of them and push until I could say I established my practice as a professional, to be able to be back to the other forms of arts. I recently started to sing my own lyrics but on someone else's music and project, like a training to fight my shyness and to work on my voice. I feel that singing is the most difficult of all things for me, but it's at the same time the thing I look at as the most sacred expression of the soul. This is why I'm really taking my time to produce my own music, with the help of some great musicians because I'm not confident enough yet in my ability to compose and I really need a professional to help me with the arrangements.

I'm also working on some visual arts projects, such as ink drawings to illustrate some spiritual tales for children (and adults I'd say!), photography, and writing on some scripts I'd like to direct soon.

What are you reading now?

I bought a collection of several books by the late French author Christian Bobin, whose immense poetry and profound accuracy in describing human complexity I have always loved.

Who should everyone be reading that they're not?

I don't like to tell people what they have to do. I noticed that it's always a bad idea to advise anyone if they didn't ask you to.

What is the best non-famous app you love on your phone?

It's called "Down Dog Yoga" and I don't know how famous or not it is but I love it so much. It helps me create the daily yoga sessions I really want, the time I want to practice, the level, the muscles I want to focus on...I just love it.

Plane or train?

Train of course. First for ecological reasons. But I also always felt like I was in a moving office with a view... I find it very inspiring.

What is one place everyone should visit?

Their space of inner silence? I'm very fond of meditation. I think there is nothing more courageous than to look within...

Tell us the story of a rabbit hole you fell deep into.

A few years ago I came across Anthony Williams ("Medical Medium") books. Those books totally revisit our ways of eating and show us how food really is our first medicine. I have always believed in this motto, especially since my mother became seriously ill about ten years ago. I spent hours and nights looking for ways to live a healthier life to help her heal. She is doing well today and our lifestyle has totally changed. Thanks to these fascinating books, millions of people testify that they have been cured of countless ailments, often supposedly incurable in Western medicine, and that they have been overcome by a change in their eating habits. It is fascinating. I myself have solved serious digestive problems, intolerances, and skin problems and I am often told that I look like I am not getting older or sometimes even younger. I laugh at this, but there is some truth to it, as I am getting better and better. But it is quite obvious to me that the combination of yoga, meditation, and a healthy diet brings nothing but good to my life!

—

Thanks for reading,

Noah (NRB) & Colin (CJN)

Web
Variety.com
11 Juillet 2023

Roschdy Zem, 'Fauda' Actor Laëtitia Eïdo Star in Action Thriller 'Fatum' Directed by Florent-Emilio Siri, Scored by Alexandre Desplat (EXCLUSIVE)

By Elsa Keslassy ▾



com...



Listen to this article now

Powered by **Trinity Audio**

10 10 1.0x

00:00

03:09

Cesar-winning French actor [Roschdy Zem](#) (“Days of Glory”) and “Fauda” star Laëtitia Eïdo are co-starring in “Fatum,” a timely action film directed by Florent-Emilio Siri (“Hostage”) and scored by Oscar-winning Alexandre Desplat.

“Fatum,” which started filming on July 4 in Morocco, is produced by Mathias Rubin at Récifilms (“November,” “Möbius”). Orange Studio is co-producing and has French distribution rights, as well as handles international sales. The film is also co-produced by France 2 Cinéma which pre-bought it along with Canal+, Disney+ and Palatine Etoile 21.

Zem, one of France’s most bankable actors who previously won a Cannes prize with “Days of Glory” and recently won a Cesar Award with “Oh Mercy!” stars in “Fatum” as Elyas, a former Special Forces soldier who has become solitary and paranoid since serving Afghanistan. Elyas is recruited to provide the security for Amina (Eido) and her daughter Nour who fled the Emirates and found refuge in a French castle. When a commando tracks down Amina and Nour, Elyas once again becomes the fearless soldier he was on the frontlines to rescue the pair.

The cast is completed by Jeanne Michel, Sherwan Haji (“Boy from Heaven”), Nabil Elouahabi (“Zero Dark Thirty”) and Dimitri Storozev (“The Takedown”). Siri had the original idea for the film and co-wrote the script with Nicolas Laquerrière (“All The Way Up”).

Besides Desplat, the film’s stellar key crew includes Giovanni Fiore Coltellacci (“Hostage,” “Transporter 3”) with whom Siri had worked on his Claude François biopic “Cloclo” and thriller “Intimate Enemies;” costume designer Mimi Lempicka (“See You Up There”); set designer Maamar Ech-Cheikh (“OSS 117”); and stunt supervisors Jérôme Gaspard (“Lost Bullet”) and Stéphane Boulay (“November”). Thomas Berthon-Fischman is executive producer on the film.

Rubin said “Fatum” was a passion project for Siri who developed it for nearly two years. “It’s rare to be lucky enough to produce action films that venture off the beaten path, in terms of cinematic style and popular ambition.” Rubin added that “the success of ‘November’ and ‘Boite Noire’ have incited (them) to push that door a bit more.”

“Fatum” marks Siri’s seventh feature. He previously directed three action movies, “The Nest” and “Intimate Enemies,” both of which star Benoit Magimel, on top of “Hostage” with Bruce Willis.

Siri’s biggest success to date is “Cloclo” which starred Jérémie Renier as French crooner Claude Francois. The film was a B.O. hit, selling more than 1.8 million tickets in France.

Speaking about “Fatum,” Siri said the core idea for the project came to him “after listening to the testimonies and stories about upper class women in the Middle East fleeing their countries with their daughters to free themselves from their powerful husbands.”

The director said he wanted to direct a “great action film aimed at wide audiences and in which emotion and action go hand in hand.”

Read More About:

Roschdy Zem

 COMMENTS

Want to read more articles like this one?

SUBSCRIBE TODAY →

Die Minerva des nahöstlichen Films

Die «Fauda»-Darstellerin Laetitia Eido ist auf harte, einsame Rollen abonniert. Und sagt: «Ich hasse das Eingesperrtsein»

SARAH FISSEL, PARIS

In Paris ist Sommer. Die Stadt ist leer, die Metalldächer in den Tunneln, von denen aus Touristen und Stadtwächsern Promenaden nachschauen, stehen verlassen ab. Seit dem Nachmittag öffnet das Hôtel National des Arts et Métiers im Marais nur langsam. Ein paar Kellner wischen Tische und Kränze von Metallbüschen, die ihnen basten ein Kameramann verschiedene Installationen ab.

Laetitia Eido fährt sich leicht durchs Haar, sie war vor ein paar Tagen beim Friseur, muss sich noch an die anderen Art gewöhnen, in der der Pony im Gesicht fällt. Die Schauspielerin ruft in ihrem Zimmer, spricht mit kleiner Stimme, in der ein Lächeln mitleidig, von Wasserzeichen an der Leiste, der Schönheit der Antike, in der sie aufwuchs – der schönste Ort der Welt, aber leider von Atomkraftwerken umgeben – und davon, wie schön Einsamkeit sein kann, auch in Paris, vor allem in den eigenen vier Wänden.

Eido, die Tochter eines französischen Arztes und Schauspieler, wurde durch die Rolle der palästinensisch-französischen Ärztin Shirin in der israelischen TV-Serie «Fauda» bekannt, was «Chaos» bedeutet und außerdem das Mysterium der israelischen Einsatzkräfte für geschützte Operationen bezeichnet.

Als Shirin wurde Eido zu einer wie die Minerva des nahöstlichen Films: laconisch, verschlossen, kämpferisch, immer etwas einsam.

Für Rolle angefordert

In dem Politthriller, der im März mit der dritten Staffel auf Netflix startete, geht es um eine verunsicherte, männliche israelische Underdog-Einheit. Sie sind attraktiv und wenig gesprochen, flüchten Arabisch und können den Koran, die Brüche und Gefühlsregungen des Islam, führen im Westjordanland wardeckte militärische Operationen gegen Terroristen durch, die regelmäßig in Chines enden.

Mit der 2015 ausgestrahlten ersten Staffel wurde «Fauda» ein Welt- hit, und ebenso schnell wurde klar: Die Macher der Serie, Avi Issacharoff und Lior Raz, befrachten die Zuschauerin-



Schauspielerin ist nicht alles für Laetitia Eido. Die Französin macht auch Musik und Videos und arbeitet gerade an einem Comic.

lung, sie greifen in die Kritik. Der Titel «Fauda» sei herausragend gegenüber Arabern, diese seien ungeliebt dargestellt, in billiger Plastikkleidung, permanent «da Hindie!» schreien. Doch in «Fauda» lesen beide Seiten, der Krimi aus brutaler Rache und Vergeltung ist endlich.

In der ersten Staffel beginnt Shirin ein Liebesverhältnis mit dem Chef der israelischen Einsatztruppe, Doron Karbiel, der brutal und rücksichtslos ist, aber auch gut und mild. Ein mittlerer Charakter, wie Antisthenes gesagt hätte. Eine Palästinenserin mit einem Israeli – für viele Hochverrat. Wenn sie über-

haupt je Anforderungen gegen sie gehen habe, sagt für diese Rolle, sagt Eido. Aber die seien auch wunderbare Reaktionen gewesen. Menschen hätten sich in Shirin wiederfanden. Man kann auch den Feind lieben, niemand ist nur gut, nur böse.

Edmond Glissant, der Vorleser des Postkolonialismus, spricht von der Verschmelzung verschiedener Rassen und Kulturen als Verkommen. Ob das auch für ihre doppelte Herkunft gelte? Nun, sie sei Französin, spreche kein Arabisch, beginnt Eido vorsichtig. Aber als Schauspielerin gelte ihr diese Doppeltheit eine grosse Freiheit. Doch Freiheit geschied in Einsamkeit, auch die Freiheit, Kunst zu machen.

Hollywood-ungtypische Schindeln

«I couldn't help but be the bait», sagt Eido in «Atlantis», einem von der Pariser Boulevard-Film produzierten und in melancholischem Tonraum gemachten Lied. In, sie schauspielt, sagt Eido nachdenklich und spricht kurz von ihrer Kindheit, dem Gefühl des Ausgeschlossenseins damals. Aber die Schauspielerin sei ihr nicht alles. Sie mache Musik, Videos, jetzt gerade arbeite sie an einem Comic, der die israelisch-libanesischen Geschichte erzählt, das sei auch ihre Geschichte, sagt Eido, die mittlerweile auch jüdische Vorläufer hat.

Welchen Künstler oder Dichter sie gerne getroffen hätte? «Simone Weil», sagt Eido. «Weil sie nie aufgehört kämpfte. Das versuche ich auch.» Eido studierte Architektur, ging dann in Paris an die Schauspielschule. Manche ihrer Rollen erweckten Preise und Auszeichnungen, wie die der algerischen Widerstandskämpferin N'namet.

Blickt man Eido an, sieht man ein wie mit Sand abgewaschenes, klares, fast antikes Profil, innerlich weiblich schön, nicht Hollywood-mässig aufgemacht. Sie redet intelligent und feinsinnig, macht Theater in Versalien, tritt in antiken Tragödien auf. Eine ihrer besten Rollen ist die Andromache des gleichnamigen Stücks (1667) von Jean Racine. Grotte, Mauer, beschrieb an die Helden, Herkules, Is, Isidore, Plüdis, Agamemnon, als vom Schicksal Gezeichnete. «Bleiche, schreckliche Gestalten, schrecklich einsam, düster und trüb»,

umhüllte Lebende», zu Gracienotter verurteilt, Trauergeister erweckend.

Auch Andromache, Kleopatra, Shirin (Rollen, die Eido zusammen mit ihren Sprachen lernte: Latein, Griechisch, Arabisch) und hatte und einsame Frauen, die während werden, scheitern, die vor allem über viel Gewalt erfahren, manchmal sterben. Warum diese Rollen, was hat sie daran angezogen? «Ich hasse das Eingesperrtsein. Shirin ist eingesperrt, in ihrem Leben, dem Land, ihrem Verhältnis zu Männern. Die für mich am schwersten zu

«Frauen oder Menschen können kaputtgehen und dennoch, wie Phoenix, wieder aufstehen.»

deutsche Szene war die im Versuchungsprozess. Shirin sitzt mit Hand- schellen an einem Tisch gefesselt. Man- ner reden und brüllen auf sie ein, sie kann nicht weg. Eido überlegt: «Aber das ist das Besondere an dieser und an den anderen Rollen: Frauen oder Men- schen können kaputtgehen und den- noch, wie Phoenix, wieder aufstehen.»

Schauspieler: als Heilung

Eido starrt kurz. «Doch in «Fauda» gab es für Shirin keine Heilung, ebenso wie es für den jüdischen Konflikt in Israel noch keine Heilung gibt. Das Leben dort ist eine Sackgasse.» Eido wirkt tiefdunkel als die Kellnerin für einen Souffleur bringen müssen. Kein Plastik, mehr.

Was ist über ihr noch von der Rolle der Shirin geblieben? Das Kunst, das Schauspielerei helfen kann. Dass Schauspielerei eine Form der Einsicht- gung über eine Situation ist, auch über die Politik. Vor allem aber habe sie ge- lernt: «Schönheit ist die, auch wenn man- sand sonst sie sehen kann.» Welche Rolle sie im Spiel wieder? Eido: An- wort kommt schnell: «Eine IS-Terroris- tin.» Und welche unbeliebt? «Einen Mann», sagt sie belächelnd.

Das Theaterspektakel trotz dem Corona-Blues

Mit einem vielfältigen Programm reagiert das Zürcher Theaterfestival auf die Pandemie und macht die hiesigen Sommerferien zum Ereignis

DANIEL MACHENKO

Alles spielt draussen. Diese Jahr ein Theaterfestival ausserhalb. Zumal eines, das üblicherweise rund 150.000 Menschen auf einer – nicht allen weit- ligen – Wiese am See zusammen- führt. Internationalen Künstlern ist das Reisen untergeordnet, Sicherheitsmassnahmen vorverpackten Zusammenkunft. Doch alles hat die Leitung des Zürcher Theaterspektakels in den letzten Monaten versucht, um mit europäischen Kunstschaffenden neue geeignete For- mate zu entwickeln. Das Team von Ma- theus von Hart hat nicht von gestrich- tem Theater und künstlerischer Reiz- Verwertung.

Die gute Nachricht zum Zürcher Theaterspektakel findet statt. Erfolgreiche internationale Arbeiten werden durch Kooperationen mit lokalen Künstlerinnen und Künstlern na- turlich, andere, deren Schöpferinnen und Schöpfer das Herkunftsland nicht verlassen können, werden anhand von Skizzen rekonstruiert.

Zudem lautet die noch bessere Bot- schaft: Dieses Jahr wird sich das Thea- terspektakel nicht nur auf der Land- wiese abspielen. Es wird auch dort quä- ben, wo sich Menschen natürli- cherweise bewegen: in den Strassen der Stadt. Wenn sich etwa von William

Byrdhous raumgreifender interaktiver LED-Arbeit «City of Abstract» zu viele Menschen versammeln, soll die Arbeit, in Zürich ein Corona-fähiges For- myth-Motiv, einfach weiter zur näch- sten Halbohrle.

Denn das ist ja der Punkt, den das Festival in diesem Sommer stärken will: Kunst ist die wesentliche Antwort des Menschen auf die Unabänderlich- keit der Welt. Sie ist der Urmotiv schaf- fende Treibstoff, auf dem eine Ge- sellschaft Lösungen für ihr unumkehr- bares (Über-)Leben erfinden kann.

Das Spiel zur Pandemie

Corona fordert natürlich schmerzhaft Tribut: Auf dem Spielplatz-Horizont, der Landwiese, wird kein Restaurant stehen, es wird keine feste Spielstätte geben und keine Halle, für eine Na- turengewässer Art auch immer. Das ge- samte Gelände gehört ausschlies- lich der Kunst. Der Jahrgang 2020 ist garantiert inhaltsbezogen und frei von Ablenkungen wie Tacos, Nachos oder Empandas.

Auf der Landwiese wird die Indus- trielle Stille Gips mit ihrer Installation den Himmel über Zürich mit den Han- deln dieser Welt verbunden. Zudem ist der Südafrikaner William Kentridge anwesend in Form seiner grandio- sen

igen, über vierzig Meter langen Pa- noramaprojektion «More Sweetly Play the Dance». Von Einbruch der Dunkel- heit bis um Mitternacht ist sie in Be- trieb und zeigt eine existenzielle Pro- zession: Kontraste typischer, schen- kelhafter Figuren. Der Titel «More Sweetly Play the Dance» ist eine Anspielung auf Paul Celans Endspiele und auf die Zeile: «Er raft spielt einer den Tod der

Der Jahrgang 2020

ist garantiert inhaltsbezogen und frei von Ablenkungen wie Tacos oder Nachos.

Tod ist ein Meister aus Deutschland»

Doch zeigt Kentridge keinen blauen Tanz der Tote, sondern schmerzhaft Menschen, wie sie an Platons Höhle vorbeiziehen.

Ein Antwort auf die Schweiz dieser Arbeit formuliert spielerisch Yan Du- vand. Er hat vor zwei Jahren mit der Entwicklung einer Pandemien- dion begonnen, die nun auf schreckliche

Weise Brennt erhält. «Virus» heisst die Produktion, die der Tiger des Schweizer Grand Prix Theater mit Profis aus der Game-Industrie und mit Wissen- schaftlern entwickelt hat. Er nennt da- bei Bezug auf ein portugiesisches Spiel, das auf einem Simulationszenario der Europäischen Union und britischer Ministerien basiert. Ziel war es, wesent- liche Reaktionen und Konzepte zu er- fassen und eine Pandemie vorzubereiten. Doch die Realität war schneller als die Vorbereitungen der Behörden auf sie, und Deyvand bringt die Unfähigkeit von «Virus» nach Zürich.

Strandferien in der Werfthalle

Keine Halle also, kein festes Haus, das diesjährige Festival ist ein Spiel mit neuen Kunstformen und -formen. Eine Schiffs-Anleitung wird zu entdecken sein und eine im Netz ge- zeichnete Miniatur von und mit der Literaturwissenschaftlerin. Ein- beil Bräutigam: «Zombie TV» über das Virus in der abendständischen Kultur- geschichte.

Die Saffa-Isabel wiederum be- findet sich frei in Kinderland. Das kleine Eiland wird ein utopischer Ort für Eindrücke sein, für Kinder in Ab- standskontexten und für die auto- rensche Feststellung: «Wenn es mög-

lich ist, denn morgen die Schule an- fängt, dann sind doch auch ganz andere Dinge denkbar!»

Jenseits der Insel versammeln sich Menschen zu «Collective Listening» am Radion auf bündel, Picknick- Decken, Hörbücher und Soundscapes aus Korea und aus Namibia erreichen sie die Landwiese. Die internationalen Künstlerinnen und Künstler haben ihre Werke und Installationen zu modernen Konzerten oder Geschichten und er- setzen so das Fehlen ihrer persönlichen Anwesenheit.

Physische Präsenz, Witz und Charme – dafür besorgt sein wird die Oper «Sun & Sea», der mit dem Colloquium Leben primärer Beitrag des jüdischen Pro- blems an der langjährigen Künstlerische Vondol. Die drei jungen Filmma- schinisten, Komponistinnen und Perfor- manzkünstlerinnen haben etwas ge- schaffen, was sie «Performance Opera- tions» und was sich als innovative Strandfesten an Besucher richtet. Die abende Komik der Anlage organisiert israelische Texte, die unter Festver- hältnissen performen. Auch «Sun & Sea» ist vor Corona entstanden. Überraschend ist das nicht, Kunst ist seit je nach ein Sommerfest für Widerbeben.

Zürcher Theaterspektakel, 13 bis 20. August 2020.

Die Minerva des nahöstlichen Films

Die «Fauda»-Darstellerin Latitia Eido ist auf harte, einsame Rollen abonniert. Und sagt: «Ich hasse das Eingesperrtsein»

SARAH FRIEDL, PARIS

In Paris ist Sommer. Die Stadt ist leer, die Metalle in den Tullien, von denen aus Touristen und Stadtwächser Promenierenden nachschauen, stehen verlassen da. An diesem Nachmittag öffnet das Hotel National des Arts et Métiers im Marais nur langsam. Ein paar Koffer stehen in den Fluren, ein paar Koffer stehen in den Fluren, ein paar Koffer stehen in den Fluren.

Latitia Eido führt sich leicht durchs Haar, sie war vor ein paar Tagen beim Friseur, muss sich noch an die andere Art gewöhnen, in der der Pony im Gesicht fällt. Die Schöne ist aber in ihrem Element, spricht mit klarer Stimme, in der ein Lächeln mitschwingt, von Wertschätzung an der Leinwand, der Schönheit der Arbeit, in der sie aufwuchs – der schmale Ort der Welt, aber jeder von Anmerkungen umgeben – und davon, wie schön Einsamkeit sein kann, auch in Paris, vor allem in den eigenen vier Wänden.

Eido, die Tochter eines französischen Arztes und Skulpteurs sowie einer libanesischen Mutter, wurde durch die Rolle der palästinensisch-französischen Ärztin Shirin in der israelischen TV-Serie «Fauda» bekannt, was «Chaos» bedeutet und ansonsten das Mysterium der israelischen Einsatzkräfte für gezielte Operationen bezeichnet.

Als Shirin wurde Eido zu einer wie die Minerva des nahöstlichen Films leuchtend, verhöhlend, kämpfend, immer etwas einsam.

Für Rolle angefeindet

In dem Pilotfilm, der im März mit der dritten Staffel auf Netflix startete, geht es um eine vornehmlich männliche israelische Undercover-Einheit. Sie sind attraktiv und mutig, sprengen Feuer, sind Arabisch und können das Koran, die Bräute und Gefährlichkeiten des Islam, führen im Westjordanland verdeckte militärische Operationen gegen Terroristen durch, die regelmäßig in Chaos enden.

Mit der 2015 ausgestrahlten ersten Staffel wurde «Fauda» ein Welthit, und ebenso schnell wurde klar: Die Macher der Serie, Avi Issacharoff und Lior Raz, befrachten die Zuschauer-



Schauspieler:in ist nicht alles für Latitia Eido. Die Französin macht auch Musik und Videos und arbeitet gerade an einem Comic.

lung, sie gerieten in die Kritik. Der Terror, d'après sie, ist ein israelisches Phänomen, das seinen Ursprung in der jüdischen Einwanderung hat, aber auch gut und mild. Ein sentimentaler Charakter, wie Aristoteles gesagt hätte. Eine Palästinenserin mit einem israelischen Hintergrund, wie sie in der Serie zu sehen ist.

In der ersten Staffel beginnt Shirin ein Liebesverhältnis mit dem Chef der israelischen Einsatzkräfte, einem Karib, der bereit ist, sich zu opfern, aber auch gut und mild. Ein sentimentaler Charakter, wie Aristoteles gesagt hätte. Eine Palästinenserin mit einem israelischen Hintergrund, wie sie in der Serie zu sehen ist.

hapt je Anfeindungen gegen sie gegeben habe, dass für das Refle, sagt Eido. Aber da seien auch wunderbare Reaktionen gewesen. Menschen hätten sich in ihrem Verhalten verändert. Man kann auch den Feind lieben, niemand ist nur gut oder böse.

Edouard Ginepro, der Videomaker des Postkolonialismus, spricht von der Verschmelzung verschiedener Rassen und Kulturen als Verdammnis. Ob das auch für ihre doppelte Herkunft gelte? Nun, sie sei Französin, spreche kein Arabisch, beginnt Eido vorsichtig. Aber als Schauspielerin gebe ihr diese Doppelheit eine grosse Freiheit. Doch Freiheit geschwehrt in Einsamkeit, auch die Freiheit, Kunst zu machen.

Hollywood-utopische Schöneheit

«I couldn't help but be the hero», singt Eido in «Atlantis», einem von der Pariser Band La Rue du Cinéma und in melancholischem Timbre gesungenen Lied. Ja, sie schauspielere, sagt Eido nachdenklich und spricht kurz von ihrer Kindheit, dem Gefühl des Ausgeschlossenseins damals. Aber die Schauspielerin ist für sie nicht alles. Sie macht Musik. Videos, jetzt gerade arbeitet sie an einem Comic, der die israelisch-libanesischen Geschichte erzählt, das sei auch ihre Geschichte, sagt Eido, die mittlerweile auch jüdische Vorfahren hat.

Welche Künstler oder Musiker sie gerne getroffen hätte? «Simone Veil», sagt Eido. «Weil sie nie aufgab. Ich habe versucht, sie auch. Eido studierte Architektur, ging dann in Paris an die Schauspielschule. Manche ihrer Rollen gewannen Preise und Auszeichnungen, wie die der algerischen Widerstandskämpferin Fatma O'Koum.

Blickt man Eido an, sieht man ein wie mit Sand abgewaschenes, klares, fast unmerkliches Profil, ungewöhnlich schön, nicht Hollywood-mässig aufgesetzt. Sie ist intelligent und klar, macht Theater in Versailles, tritt in antiken Tragödien auf. Eine ihrer besten Rollen ist die Andromache des gleichnamigen Stücks (1667) von Jean Racine. Gustave Moussier beschreibt sie als Helden, Herkules, Leontine, Pallas, Agamemnon, als vom Schicksal Geschickte – blühende, mächtige Gestalten, schrecklich einsam, düster und insofern, blühend.

unselbige Lebende», zu Gracien verurteilt, Trauerzeit erweckend.

Auch Andromache, Kriegerin, Shirin (Rollen, die Eido zusammen mit ihrer Sprache lernte: Latein, Griechisch, Arabisch) sind harte und einsame Frauen, die weissen werden, schreien, die vor allem aber viel Gewalt erfahren, manchmal sterben. Warum diese Rollen, was hat sie daran angezogen? «Ich hasse das Eingesperrtsein. Shirin ist eingesperrt, in ihrem Leben, dem Land, ihrem Verhältnis zu Männern. Die für mich am schwersten zu

«Frauen oder Menschen können kaputtgehen und dennoch, wie Phönix, wiederaufsteigen.»

deutsche Szene war die im Verborgenen. Shirin ist mit Hand gefesselt an einen Tisch gefesselt. Männer sehen und brechen auf sie ein, sie kann nicht weg. Eido überlegt: «Aber das ist das Besondere an dieser und an den anderen Rollen. Frauen oder Menschen können kaputtgehen und dennoch, wie Phönix, wiederaufsteigen.»

Schauspieler:in als Heilung

Eido ist klar: «Doch in «Fauda» gibt es für Shirin keine Heilung, ebenso wie es für den politischen Konflikt in Israel noch keine Heilung gibt. Das Leben dort ist eine Sackgasse. Eido wirkt lachend ab, als der Kellner ihr einen Strohhalm bringen möchte. Kein Plastik, sorry. Was sie aber über sich von der Rolle der Shirin gelernt habe? Das Kunst, das Schauspielerei helfen kann. Das Schauspiel ist eine Form der Ermächtigung über eine Situation ist, auch über die Politik. Vor allem aber habe sie gelernt: «Ich bin in der Lage, auch wenn niemand sonst sie sehen kann.» Welche Rolle sie es spielen würde? «Falsch Antwort kommt schnell: «Eine IS-Terroristin.» Und welche Bedeutung? «Einem Mann, sagt sie lachend.

Das Theaterspektakel trotz dem Corona-Blues

Mit einem vielfältigen Programm reagiert das Zürcher Theaterfestival auf die Pandemie und macht die hiesigen Sommerferien zum Ereignis

DANIEL MÜLLER

Fortgesetzt raumgreifender interaktiver LED-Arbeit «City of Absence» zu viele Menschen versammelt, soll die Arbeit, in Zürich ein Corona-fähiges Festival-Motiv, endlich weiter zu nächsten Hausen.

Denn das ist ja der Punkt, den das Festival in diesem Sommer stärken will: Kunst ist die wunderbare Antwort des Menschen auf die Unbeherrschbarkeit der Welt. Sie ist der Überlebensschlüssel, auf dem eine Gesellschaft Lösungen für ihr unheimliches Überleben entwickelt kann.

Das Spiel der Pandemie Corona fordert natürlich schwerwiegende Tribute. Auf dem Spektakel-Hauptort der Landesweide, wird kein Restaurant stehen, es wird keine feste Spielstätte geben und keine Halle, für eine Nutzung welcher Art auch immer. Das gesamte Gelände gehört gleichzeitig dem Kunst. Der Jahrgang 2020 ist garantiert inbegriffen und frei von Abkündigungen wie Toren, Nachen oder Empanden.

Auf der Landesweide wird die Industrie Silesia Gupta mit ihrer Installation den Himmel über Zürich mit dem Himmel dieser Welt verbunden. Zudem ist der Südafrikaner William Kentridge anwesend in Form seiner grossformatigen, über vierzig Meter langen Panoramenprojekte «More Security Play the Dance». Von Einbruch der Dunkelheit bis um Mitternacht ist sie in Betrieb und zeigt eine eintönige Prozession von Kettenträger-roboter, schwebende Figuren. Der Titel-More Security Play the Dance ist eine Anspielung auf Paul Celan und auf die Zeit: «Er ruft nach einer der Tode der Zeit».

Die garten- und freizeitsportliche LED-Arbeit «City of Absence» zu viele Menschen versammelt, soll die Arbeit, in Zürich ein Corona-fähiges Festival-Motiv, endlich weiter zu nächsten Hausen.

Denn das ist ja der Punkt, den das Festival in diesem Sommer stärken will: Kunst ist die wunderbare Antwort des Menschen auf die Unbeherrschbarkeit der Welt. Sie ist der Überlebensschlüssel, auf dem eine Gesellschaft Lösungen für ihr unheimliches Überleben entwickelt kann.

Das Spiel der Pandemie Corona fordert natürlich schwerwiegende Tribute. Auf dem Spektakel-Hauptort der Landesweide, wird kein Restaurant stehen, es wird keine feste Spielstätte geben und keine Halle, für eine Nutzung welcher Art auch immer. Das gesamte Gelände gehört gleichzeitig dem Kunst. Der Jahrgang 2020 ist garantiert inbegriffen und frei von Abkündigungen wie Toren, Nachen oder Empanden.

Auf der Landesweide wird die Industrie Silesia Gupta mit ihrer Installation den Himmel über Zürich mit dem Himmel dieser Welt verbunden. Zudem ist der Südafrikaner William Kentridge anwesend in Form seiner grossformatigen, über vierzig Meter langen Panoramenprojekte «More Security Play the Dance». Von Einbruch der Dunkelheit bis um Mitternacht ist sie in Betrieb und zeigt eine eintönige Prozession von Kettenträger-roboter, schwebende Figuren. Der Titel-More Security Play the Dance ist eine Anspielung auf Paul Celan und auf die Zeit: «Er ruft nach einer der Tode der Zeit».

Die garten- und freizeitsportliche LED-Arbeit «City of Absence» zu viele Menschen versammelt, soll die Arbeit, in Zürich ein Corona-fähiges Festival-Motiv, endlich weiter zu nächsten Hausen.

Der Jahrgang 2020 ist garantiert inbegriffen und frei von Abkündigungen wie Toren, Nachen oder Empanden.

Tod ist ein Meister aus Deutschland. Doch zeigt Kentridge keinen blossen Tanz der Tote, sondern schattige Menschen, wie sie an Platons Höhle vorbeiziehen.

Eine Antwort auf die Schweiz dieser Arbeit formiert sich unter Van Der Velden. Er hat vor zwei Jahren mit der Entwicklung einer Pandemiosimulation begonnen, die nun auf schreckliche

Weise Bräute erhält. «Virus» heisst die Produktion, die der Trüger des Schweizer Grand Prix Theater mit Profis aus der Game-Industrie und mit Wissenschaftler*innen erfüllt hat. Er nimmt dabei Bezug auf ein partizipatives Spiel, das auf einem Simulationsszenario der Europäischen Union und französischer Ministerien basiert. Ziel war es, wesentliche kulturelle Barrieren und Kommunikationsbarrieren auf eine Pandemie vorzubereiten. Doch die Realität war schneller als die Vorbereitungen der Behörden auf sie, und Dreyerfeldt bringt die Umformung von «Virus» nach Zürich.

Strandferien in der Werfthalle Keine Halle also, kein festes Haus, das diesjährige Festival ist ein Spiel mit neuen Kanälen und -formaten. Eine Schiffs-Audition wird zu entdecken sein und eine im Netz gezeichnete Miniatur von und mit der Literaturwissenschaftlerin Elisabeth Bronfen. «Zurück TV» über das Virus in der abendlichen Kulturgeschichte.

Die Jaffe-Insel wiederum befindet sich tief in Kinderspiel. Das kleine Eiland wird ein utopischer Ort für Eisenstein sein, für Kinder in Abstandskontingen und für die aufrechter Feststellung: «Wien ist möglich».

Ich ist, dass morgen die Schule anfällt, dass sind doch auch ganz andere Dinge denkbar».

Jenseits der Insel versammelt sich Menschen zu «Collective Listening» von Radon, auf handgezeichneten Hörbüchern und Soundscapes von Keryn und von Nambita erzählen sie die Landessprache. Die internationalen Künstlerinnen und Künstler haben ihre Werke online aufbereitet zu moderierten Konzerten oder Geschichten und ersetzen so das Fehlen ihrer persönlichen Anwesenheit.

Physische Präsenz, Witze und Charme – dafür besorgt sein wird die Oper «Sun & Sea», die mit dem Goldenen Löwen prämierte Beitrag des letzten Profils zu den wichtigsten Kunstformen der Venedig. Die drei jungen Übersetzerinnen, Komponistinnen und Performerinnen haben etwas geschaffen, was sie «Performance-Oper» nennen und was sich als intensive Strandferien an Boulder richtet. Die abendliche Kunst der Anlage organisiert musische Texte, die unser Festhalten präferieren. Auch «Sun & Sea» ist vor Corona entstanden. Überdies ist das nicht, Kunst ist seit je auch ein Schauspiel für Welterben.

Zürcher Theaterfestival, 13. bis 30. August 2020

Die Minerva des nahöstlichen Films

Die «Fauda»-Darstellerin Laetitia Eido ist auf harte, einsame Rollen abonniert. Und sagt: «Ich hasse das Eingesperrtsein»

SARAH PRIEST, PARIS

In Paris ist Sommer. Die Stadt ist leer, die Metalldächer in den Tullien, von denen aus Touristen und Stadtbewohner Promenaden nachschauen, stehen verlassener als sonst. An diesem Nachmittag öffnet das Hôtel National des Arts et Métiers im Marais nur langsam. Ein paar Kellner wischen Pollen und Krümel von Metallflächen, drinnen baut ein Kameramann verschiedene Installationen ab.

Laetitia Eido fährt sich leicht durchs Haar, sie war vor ein paar Tagen beim Friseur, muss sich noch an die andere Art gewöhnen, in der ihr der Pony ins Gesicht fällt. Die Schauspielerin rührt in ihrem Koffer, spricht mit klarer Stimme, in der ein Lächeln mitschwingt, von Wasserströmungen an der Leine, der Schönheit der Arktide, in der sie aufwuchs – «der schönste Ort der Welt, aber leider von Atomkraftwerken umgeben» – und davon, wie schön Einsamkeit sein kann, auch in Paris, vor allem in den eigenen vier Wänden.

Eidos Tochter einer französischen Ärztin und Skulpturen sowie einer libanesischen Mutter, wurde durch die Rolle der palästinensisch-französischen Ärztin Shirin in der israelischen TV-Serie «Fauda» bekannt, was «Chaos» bedeutet und außerdem den Mayday-Ruf israelischer Einsatzkräfte für gescheiterte Operationen bezeichnet.

Als Shirin wurde Eido so etwas wie die Minerva des nahöstlichen Films: leise, verständig, kämpferisch, immer etwas einsam.

Für Rolle angefreudet

In dem Politthriller, der im März mit der dritten Staffel auf Netflix startete, geht es um eine vornehmlich männliche israelische Undercover-Einheit. Sie sind attraktiv und mutig, sprechen fließend Arabisch und kennen den Koran, die Bräute und Gepflogenheiten des Islam, führen im Westjordanland verdeckte militärische Operationen gegen Terroristen durch, die regelmäßig in Chaos enden.

Mit der 2015 ausgestrahlten ersten Staffel wurde «Fauda» ein Welt- und, ebenso schnell wurde klar, Die-Macher der Serie, Avi Issacharoff und Lior Raz, beifolgt der Zweitstafel-



Schauspielerin ist nicht alles für Laetitia Eido. Die Française macht auch Musik und Videospiels und arbeitet gerade an einem Comic.

lösung; sie gerieten in die Kritik. Der Tenor: «Fauda» sei herablassend gegen Araber, diese seien simpel dargestellt, in billiger Plastikkleidung, permanent «du Hündel!» schreien. Doch in «Fauda» lesken beide Seiten, der Kreidestrich aus brutaler Rache und Vergeltung ist endlos.

In der ersten Staffel beginnt Shirin ein Liebesverhältnis mit dem Chef der israelischen Einsatztruppe, Doron Karbiel, der brutal und rücksichtslos ist, aber auch gut und mild. Ein mittlerer Charakter, wie Aristoteles gesagt hätte. Eine Palästinenserin mit einem Israeli – für viele Hochverrat. Wenn es über-

haupt je Aufzeichnungen gegen sie gegeben habe, dann für diese Rolle, sagt Eido. Aber da seien auch wunderbare Reaktionen gewesen. Menschen hätten sich in Shirin wiedererkannt. Man kann auch den Feind lieben, niemand ist nur gut, nur böse.

Edouard Glissant, der Vordenker des Postkolonialismus, spricht von der Verschmelzung verschiedener Rassen und Kulturen als Völkermord. Das auch für ihre doppelte Herkunft geht? Nun, sie sei Französin, spreche kein Arabisch, beginnt Eido vorsichtig. Aber als Schauspielerin gebe ihre Doppeltheit eine grosse Freiheit. Doch Freiheit geschieht in Einsamkeit, auch die Freiheit, Kunst zu machen.

Hollywood-untypische Schönheit

«I couldn't help but be the bait», singt Eido in «Atlantis», einem von der Pariser Buddha-Bar produzierten und in muslimischen Tüchern gesungenen Lied. Ja, sie schauspielere, sagt Eido nachdenklich und spricht kurz von ihrer Kindheit, dem Gefühl des Ausgeschlossenseins damals. Aber die Schauspielerin sei ihr nicht alles. Sie mache Musik, Videospiels, jetzt gerade arbeite sie an einem Comic, der die israelisch-libanesischen Geschichte erzählt, das sei auch ihre Geschichte, sagt Eido, die mittlerweile auch jüdische Vorläufer hat.

Welchen Künstler oder Denker sie gerne getroffen hätte? «Simone Weil», sagt Eido. «Weil sie nie aufhört kämpfen. Das versuche ich auch.» Eido studierte Architektur, ging dann in Paris an die Schauspielschule. Manche ihrer Rollen gewannen Preise und Auszeichnungen, wie die der algerischen Widerstandskämpferin Fadhma N'Soumer.

Blickt man Eido an, sieht man ein wie mit Sand abgewaschenes, klares, fast antikes Profil, aussergewöhnlich schön, nicht Hollywood-mässig aufgedunsen. Sie wirkt ungeduldet und kam, macht Theater in Versailles, tritt in antiken Tragödien auf. Eine ihrer berühmtesten Rollen ist die Andromache, der gleichnamigen Stücker (1667) von Jean Racine. Gustave Moreau beschrieb Antike Helden, Herkules, In, Attila, Phädra, Agamemnon, als vom Schicksal gezeichnet: «Bleiche, mitleidige Gestalten, schrecklich einsam, düster und tröstlos,

umstülpte Liebende, zu Greuelen verurteilt, Traurigkeit erweckend.

Auch Andromache, Kleopatra, Shirin (Rollen, die Eido zusammen mit ihren Sprachen lernte: Latein, Griechisch, Arabisch) sind harte und einsame Frauen, die wütend werden, schreiben, die vor allem aber viel Gewalt erfahren, manchmal sterben. Warum diese Rollen, was hat sie dazu angezogen? «Ich hasse das Eingesperrtsein. Shirin ist eingesperrt in ihrem Leben, dem Land, ihrem Verhältnis zu Männern. Die für mich am schwersten zu zern.

«Frauen oder Menschen können kaputtgehen und dennoch, wie Phönix, wiederaufstehen.»

drehende Szene war die im Vernehmungsraum. Shirin sitzt mit Handschellen an einem Tisch gefesselt. Männer rufen und brüllen auf sie ein, sie kann nicht weg. Eido überlegt: «Aber das ist das Besondere an dieser und an den anderen Rollen. Frauen oder Menschen können kaputtgehen und dennoch, wie Phönix, wiederaufstehen.»

Schauspielerin als Heilung

Eido stutzt kurz. «Doch in «Fauda» gab es für Shirin keine Heilung, ebenso wie es für den politischen Konflikt in Israel noch keine Heilung gibt. Das Leben dort ist eine Sackgasse.» Eido winkt lächelnd ab, als der Kellner ihr einen Strohhalm bringen möchte. Kein Plastik, merci.

Was sie aber über sich von der Rolle der Shirin gelernt habe? Das Kunst, das Schauspieler bedarf kann, das Schauspieler eine Form der Ermüdung über eine Situation ist, auch über die Politik. Vor allem aber habe sie gelernt: «Schönheit ist da, auch wenn niemand sonst sie sehen kann.» Welche Rolle sie so spielen würde? Eidos Antwort kommt schnell: «Eine IS-Terroristin.» Und welche unbedingt? «Einen Mann», sagt sie lachend.

Das Theaterspektakel trotz dem Corona-Blues

Mit einem vielfältigen Programm reagiert das Zürcher Theaterfestival auf die Pandemie und macht die hiesigen Sommerferien zum Ereignis

DANIELA MURCONO

Alles spricht dagegen, dieses Jahr ein Theaterfestival auszurichten. Zumal eines, das üblicherweise rund 150.000 Menschen auf einer – nicht aller weitläufigen – Wiese am See zusammenführt. Internationalen Künstler:innen in das Reisen untersagt, Sicherheitsvorschriften torpedieren Zusammenkünfte. Doch alles hat die Leitung des Zürcher Theaterfestivals in den letzten Monaten versucht, um mit aussergewöhnlichen Kunstschaffenden neue Angebote formate zu entwickeln. Das Team von Matthias von Hart hält nichts von gesteuertem Theater und künstlerischer Restriktion.

Die gute Nachricht nun: Das Zürcher Theaterspektakel findet statt. Etliche internationale Arbeiten werden durch Kooperationen mit lokalen Künstler:innen und Künstler:innen realisiert, andere, deren Schöpfer:innen und Schöpfer das Herkunftsland nicht verlassen können, werden anhand von Skizzen rekonstruiert.

Zudem lautet die noch bessere Botschaft: Dieses Jahr wird sich das Theaterspektakel nicht nur auf der Landwiese abspielen. Es wird auch dort spürbar werden, wo sich Menschen natürlicherweise bewegen: in den Strassen der Stadt. Wenn sich etwa vor William

Forsythe raumgreifender interaktiver LED-Arbeit «City of Abstract» zu viele Menschen versammeln, milt die Arbeit, in Zürich ein Corona-flüchtiges Forsythe-Möbils, einfach weiter zur nächsten Haltestelle.

Dem das ist ja der Punkt, den das Festival in diesem Sommer stärken will: Kunst ist die wendige Antwort des Menschen auf die Unabänderlichkeit der Welt. Sie ist der Ursache schaffende Triebkraft, auf dem eine Gesellschaft Lösungen für die unmittelbaren (Über-)Leben entwickeln kann.

Das Spiel zur Pandemie

Corona fordert natürlich schmerzhaft Tribut. Auf dem Spektakel-Hotspot, der Landwiese, wird kein Restaurant stehen, es wird keine feste Spielstätte geben und keine Halle, für eine Natur-wieher Art auch immer. Das gesamte Gelände gehört ausschliesslich der Kunst. Der Jahrgang 2020 ist garantiert inhaltsbezogen und frei von Ablenkungen wie Tacos, Nachos oder Empandas.

Auf der Landwiese wird die Indianer Shilpa Gupta mit ihrer Installation den Himmel über Zürich mit den Himmeln dieser Welt verbinden. Zudem ist der Südafrikaner William Kentridge anwesend in Form seiner grossforma-

tigen, über vierzig Meter langen Panoramaspektakel «More Sweetly Play the Dances». Von Einbruch der Dunkelheit bis um Mitternacht ist sie in Betrieb und zeigt eine existenzielle Präzision Kentridge-typischer, schemenhafter Figuren. Der Titel «More Sweetly Play the Dances» ist eine Anspielung auf Paul Celans Todesfrage und auf die Zeile: «Er ruft spielt immer den Tod der

Der Jahrgang 2020 ist garantiert inhaltsbezogen und frei von Ablenkungen wie Tacos oder Nachos.

Tod ist ein Meister aus Deutschland.» Doch zeigt Kentridge keinen blossen Tanz der Toten, sondern schattenhafte Menschen, wie sie an Platons Höhle vorbeiziehen.

Eine Antwort auf die Schwere dieser Arbeit formuliert spielerisch Yan Deyverdun. Er hat vor zwei Jahren mit der Entwicklung einer Pandemieumgebung begonnen, die nun auf schreckliche

Weise Brisanz erhält. «Virus» leitet die Produktion, die der Träger des Schweizer Grand Prix Theater mit Profis aus der Game-Industrie und mit Wissenschaftler:innen erstellt hat. Es nimmt dabei Bezug auf ein partizipatives Spiel, das auf einem Simulationszenario der Europäischen Union und französischer Ministerien basiert. Ziel war es, westafrikanische Regierungen und Krankenhäuser auf eine Pandemie vorzubereiten. Doch die Realität war schmerzlicher als die Vorbereitungen der Behörden auf sie, und Deyverdun bringt die Unfallführung von «Virus» nach Zürich.

Strandferien in der Werfthalle

Keine Halle also, kein festes Haus, das diesjährige Festival ist ein Spiel mit neuen Kunstformen und -formaten. Eine Schiffs-Audiotour wird zu entdecken sein und eine im Netz gezeichnete Miniserie von und mit der Literaturwissenschaftlerin Elisabeth Brodowicz «Zombie TV» über das Virus in der abendlichen Kulturgeschichte.

Die Saffi-Insel wiederum befindet sich fest in Kinderhand. Das kleine Eiland wird ein utopischer Ort für Einheimische sein, für Kinder in Abstandskostümen und für die aufrechtere Feststellung: «Wenn es mög-

lich ist, dann morgen die Schule anfallt, dann sind auch ganz andere Dinge denkbar!»

Jahrtausend der Insel versammeln sich Menschen zu «Collective Listening» um Radios auf hundert Picknick-Decken. Hörstücke und Soundscapes aus Kenya und aus Namibia erreichen so die Landwiese. Die internationalen Künstler:innen und Künstler haben ihre Werke umfunktioniert zu modernisierten Konzerten oder Geschichten und einsetzen so das Fehlen ihrer persönlichen Anwesenheit.

Physische Präsenz, Witz und Charme – dafür bewegt sich die Oper «Sun & Sea», der mit dem Goldenen Löwen prämierte Beitrag des lettischen Pavillons an der letztjährigen Kunstbiennale Venedig. Die drei jungen Filmemacher:innen, Komponist:innen und Performancekünstler:innen haben etwas geschaffen, was sie «Performance-Oper» nennen und was sich als inszenierte Strandferien an Besucher richtet. Die abende Remik der Anlage ergründen ironische Texte, die unser Ferienverhalten persiflieren. Auch «Sun & Sea» ist vor Corona entstanden. Überraschend ist das nicht. Kunst ist seit je auch ein Seismograf für Widerstände.

Zürcher Theaterfestival, 13. bis 22. August 2020

Die Minerva des nahöstlichen Films

Die «Fauda»-Darstellerin Laetitia Eido ist auf harte, einsame Rollen abonniert. Und sagt: «Ich hasse das Eingesperrtsein»

SARAH PINES, PARIS

In Paris ist Sommer. Die Stadt ist leer, die Metalldächer in den Tullieren, von denen aus Touristen und Stadtbewohner Promenaden nachschauen, stehen verlassener als sonst. An diesem Nachmittag öffnet das Hôtel National des Arts et Métiers im Marais nur langsam. Ein paar Kellner wischen Pollen und Krümel von Metallischen, drinnen holt ein Konzertsaal verschiedene Installationen ab.

Laetitia Eido fährt sich leicht durchs Haar, sie war vor ein paar Tagen beim Friseur, muss sich noch an die andere Art gewöhnen, in der ihr der Pony ins Gesicht fällt. Die Schauspielerin ruht in ihrem Einzel, spricht mit klarer Stimme, in der ein Lächeln mitschwingt, von Wasserhähnen an der Leine, der Schönheit der Ande, in der sie aufwuchs – oder schönste Ort der Welt, aber leider von Atomkraftwerken umgeben –, und davon, wie schön Einsamkeit sein kann, auch in Paris, vor allem in den eigenen vier Wänden.

Eido, die Tochter eines französischen Arztes und Schauspieler wie einer libanesischen Mutter, wurde durch die Rolle der palästinensisch-französischen Ärztin Shirin in der israelischen TV-Serie «Fauda» bekannt, was «Chaos» bedeutet und ausserdem den Mayday-Ruf israelischer Einsatzkräfte für gescheiterte Operationen bezeichnet.

Als Shirin wurde Eido so etwas wie die Minerva des nahöstlichen Films: leuchtend, verschönert, kämpferisch, immer etwas einsam.

Für Rolle angegriffen

In dem Politthriller, der im März mit der dritten Staffel auf Netflix startete, geht es um eine vornehmlich männliche israelische Underscore-Einheit. Sie sind attraktiv und mutig, sprechen fließend Arabisch und kennen den Koran, die Bräute und Gefährlichkeiten des Islam, führen im Westjordanland verdeckte militärische Operationen gegen Terroristen durch, die regelmässig in Chaos enden.

Mit der 2015 ausgestrahlten ersten Staffel wurde «Fauda» ein Welt- und, ebenso schnell wurde klar, die Macher der Serie, Avi Issacharoff und Lior Raz, befürworten die Zweitstaaten-



Schauspielerin ist nicht alles für Laetitia Eido. Die Französin macht auch Musik und Videos und arbeitet gerade an einem Comic.

lösung; sie gerieten in die Kritik. Der Terror-«Fauda» sei herablassend gegenüber Arabern, diese seien ungeliebt dargestellt, in billiger Plastikklischee, permanent «du Hündin!» schreien. Doch in «Fauda» leiden beide Seiten, der Kreislaut aus brutaler Rache und Vergeltung ist endlos.

In der ersten Staffel beginnt Shirin ein Liebesverhältnis mit dem Chef der israelischen Einsatztruppe, Devon Karbiel, der brutal und rücksichtslos ist, aber auch gut und mild. Ein mittlerer Charakter, wie Aristoteles gesagt hätte. Eine Palästinenserin mit einem Israeli – für viele Hochverrat. Wenn es über-

haupt je Auseinandersetzungen gegen sie gegeben habe, dann für diese Rolle, sagt Eido. Aber da seien auch wunderbare Reaktionen gewesen. Menschen hätten sich in Shirin wiedererkannt. Man kann auch den Feind lieben, niemand ist nur gut, nur böse.

Edouard Gilmant, der Vordenker des Postkolonialismus, spricht von der Verschmelzung verschiedener Rassen und Kulturen als Verfall. Ob das auch für ihre doppelte Herkunft gelte? Nein, sie sei Französin, spreche kein Arabisch, beginnt Eido vorsichtig. Aber als Schauspielerin gebe ihr diese Doppeltheit eine grosse Freiheit. Doch Freiheit geschieht in Einsamkeit, auch die Freiheit, Kunst zu machen.

Hollywood-untypische Schönheit
I couldn't help but be the butt, sagt Eido in «Atlantis», einem von der Pariser Buddha-Bar produzierten und in melancholischem Timbre gesungenen Lied. Is, sie schauspielt, sagt Eido nachsichtlich und spricht kurz von ihrer Kindheit, dem Gefühl des Ausgeschlossen-seins damals. Aber die Schauspielerin sei ihr nicht alles. Sie mache Musik, Videos, jetzt gerade arbeite sie an einem Comic, der die israelisch-libanesischen Geschichte erzählt, das sei auch ihre Geschichte, sagt Eido, die mittlerweile auch jüdische Vorläufer hat.

Welchen Künstler oder Denker sie gerne getroffen hätte? «Simone Veil», sagt Eido. «Weil sie nie aufgab, kämpfte. Das versuche ich auch.» Eido studierte Architektur, ging dann in Paris an die Schauspielschule. Manche ihrer Rollen gewannen Preise und Auszeichnungen, wie die der algerischen Widerstandskämpferin Fadma N'Soumer. Blickt man Eido an, sieht man ein wie mit Sand abgewaschenes, klares, fast antikes Profil, aussergewöhnlich schön, nicht Hollywood-mässig aufgedunsen. Sie redet intelligent und leise, macht Theater in Versalien, tritt in antiken Tragödien auf. Eine ihrer berühmtesten Rollen ist die Andromache des gleichnamigen Stückes (1667) von Jean Racine. Gustave Moreau beschrieb antike Helden, Herkules, in Antische, Phärische, Agamemnon, aus dem Schicksal der Gezeichneten: «Blöde, mächtige Gestalten, schrecklich einsam, düster und trübsal-

tselige Liebende, zu Greueln verurteilt, Traurigkeit erweckend.

Auch Andromache, Klopatria, Shirin (Rollen, die Eido zusammen mit ihren Sprachen lernte: Latein, Griechisch, Arabisch) sind harte und einsame Frauen, die wütend werden, schreien, da vor allem aber viel Gewalt erfahren, manchmal sterben. Warum diese Rollen, was hat sie daran angezogen? «Ich hasse das Eingesperrtsein, Shirin ist eingesperrt, in ihrem Leben, dem Land, ihrem Verhältnis zu Männern. Die für mich am schwersten zu

«Frauen oder Menschen können kaputtgehen und dennoch, wie Phönix, wiederaufstehen.»

drückende Szene war die im Versuchungsmoment. Shirin sitzt mit Handschellen an einem Tisch gefesselt. Männer reden und brüllen auf sie ein, sie kann nicht weg. «Eido überlegt: «Aber das ist das Besondere an dieser und an den anderen Rollen. Frauen oder Menschen können kaputtgehen und dennoch, wie Phönix, wiederaufstehen.»

Schauspielerin als Heilung

Eido stutzt kurz. «Doch in «Fauda» gab es für Shirin keine Heilung, ebenso wie es für den politischen Konflikt in Israel noch keine Heilung gibt. Das Leben dort ist eine Sackgasse.» Eido winkt lächelnd ab, als der Kellner ihr einen Strohhalm bringen möchte. Kein Plastik, merci.

Was sie aber über sich von der Rolle der Shirin gelernt habe? Das Kunst, das Schauspielen heile kann. Das Schauspielen eine Form der Ermächtigung über eine Situation ist, auch über die Politik. Vor allem aber habe sie gelernt: «Schönheit ist da, auch wenn niemand sonst sie sehen kann.» Welche Rolle sie nie spielen würde? Eidos Antwort kommt schnell: «Eine IS-Terroristin. Und welche unbedeutend? «Einen Mann», sagt sie lachend.

Das Theaterspektakel trotz dem Corona-Blues

Mit einem einfallreichen Programm reagiert das Zürcher Theaterfestival auf die Pandemie und macht die hiesigen Sommerferien zum Ereignis

DANIELE MUSCONICO

Alles spricht dagegen, dieses Jahr ein Theaterfestival auszurichten. Zumal eines, das alljährlich rund 150'000 Menschen auf einer – nicht allzu weitläufigen – Wiese am See zusammenführt. Internationalen Künstlern ist das Reisen untersagt, Sicherheitsvorschriften torpedieren Zusammenkünfte. Doch alles hat die Leitung des Zürcher Theaterspektakels in den letzten Monaten vernunft, um mit aussergewöhnlichen Kunstschaffenden neue angepasste Formate zu entwickeln. Das Team von Matthias von Hart hat nichts von gesteuertem Theater und künstlerischer Restriktion.

Die gute Nachricht nun: Das Zürcher Theaterspektakel findet statt. Etliche internationale Arbeiten werden durch Kooperationen mit lokalen Künstlerinnen und Künstlern realisiert; andere, deren Schöpferinnen und Schöpfer das Herkunftsland nicht verlassen können, werden anhand von Skizzen rekonstruiert.

Zudem lautet die noch bessere Botschaft: Dieses Jahr wird sich das Theaterspektakel nicht nur auf der Landwiese abspielen. Es wird auch dort spürbar werden, wo sich Menschen normalerweise bewegen: in den Strassen der Stadt. Wenn sich etwas vor William

Forresters raumgreifender interaktiver LED-Arbeit «City of Abstracts» zu viele Menschen versammelt, soll die Arbeit, in Zürich ein Corona-dichtes Forrester-Motiv, einfach weiter zur nächsten Haltestelle.

Denn das ist ja der Punkt, den das Festival in diesem Sommer stärken will: Kunst ist die wesentliche Antwort des Menschen auf die Unabänderlichkeit der Welt. Sie ist der Ursache schaffende Triebkraft, auf dem eine Gesellschaft Lösungen für die unumkehrbaren (Über-)Leben entwickeln kann.

Das Spiel zur Pandemie

Corona fordert natürlich schmerzhaft Tribut: Auf dem Spektakel-Hotspot, der Landwiese, wird kein Restaurant stehen, es wird keine feste Spielstätte geben und keine Halle, für eine Nutzung welcher Art auch immer. Das gesamte Gelände gehört ausschliesslich der Kunst. Der Jahrgang 2020 ist garantiert inhaltsbezogen und frei von Ablenkungen wie Tacos, Nachos oder Empanadas.

Auf der Landwiese wird die Indianer Ships Gupta mit ihrer Installation den Himmel über Zürich mit den Himmeln dieser Welt verbinden. Zudem ist der Südafrikaner William Kestridge anwesend in Form seiner grossformati-

tigen, über vierzig Meter langen Panoramaspektakel «More Sweetly Play the Dances» von Einbruch der Dunkelheit bis um Mitternacht ist sie in Bewegung und zeigt eine existenzielle Präzision Kestridge-typischer, schematischer Figuren. Der Titel «More Sweetly Play the Dances» ist eine Anspielung auf Paul Celans Todesstunde und auf die Zeile: «Er ruft spielt stumm den Tod der

Der Jahrgang 2020 ist garantiert inhaltsbezogen und frei von Ablenkungen wie Tacos oder Nachos.

Tod ist ein Meister aus Deutschland.» Doch zeigt Kestridge keinen blossen Tanz der Toten, sondern schattenhafte Menschen, wie sie an Platons Höhle vorbeiziehen.

Eine Antwort auf die Schwere dieser Arbeit formuliert spielerisch Van Deyndak. Er hat vor zwei Jahren mit der Entwicklung einer Pandemieimulation begonnen, die nun auf schreckliche

Weise Brisanz erhält. «Virus» heisst die Produktion, die der Träger des Schweizer Grand Prix Theater mit Profis aus der Game-Industrie und mit Wissenschaftler kritisch hat. Er nimmt dabei Bezug auf ein partizipatives Spiel, das auf einem Simulationszenario der Europäischen Union und französischer Ministerien basiert. Ziel war es, westafrikanische Regierungen und Krankenhäuser auf eine Pandemie vorzubereiten. Doch die Realität war schmerzlicher als die Vorhersagen der Behörden auf sie, und Deyndak bringt die Umsetzung von «Virus» nach Zürich.

Strandferien in der Werfthalle

Keine Halle also, kein festes Haus, das diesjährige Festival ist ein Spiel mit neuen Kunstformen und -formaten. Eine Schiffs-Audiotour wird zu entdecken sein und eine im Netz gezeichnete Ministerie von und mit der Literaturwissenschaftlerin Elisabeth Brönnel. «Zombie TV» über das Virus in der abendlichen Kulturgeschichte.

Die Saffa-Insel wiederum befindet sich fest in Kinderhand. Das kleine Eiland wird ein utopischer Ort für Einheimische sein, für Kinder in Abstandskenntnissen und für die aufwändige Feststellung: «Wenn es mög-

lich ist, dann morgen die Schule ausfällt, dann sind doch auch ganz andere Dinge denkbar!»

Jenseits der Insel versammeln sich Menschen zu «Collective Listening» am Radion auf bunter Piktogramm-Decken: Hörstücke und Soundscapes aus Korea und aus Namibia erschallen an der Landwiese. Die internationalen Künstlerinnen und Künstler haben ihre Werke undunkontrolliert zu moderierten Konzerten oder Geschichten und setzen so das Fehlen ihrer persönlichen Anwesenheit.

Physische Präsenz, Witz und Charme – dafür besorgt sein wird die Oper «Sun & Sea», der mit dem Goldenen Löwen prämierte Beitrag des lettischen Pavillons an der letztjährigen Kunstbiennale Venedig. Die drei jungen Filmemacherinnen, Komponistinnen und Performerinnen haben etwas geschaffen, was sie als «Performance-Operationen» auf eine Strandpartei auf Bräuser richtet. Die abendliche Komik der Anlage ergründet ironische Texte, die unser Fortverfallen periferieren. Auch «Sun & Sea» ist von Corona entstanden. Überraschend ist das nicht. Kunst ist seit je auch ein Seismograf für Welkenbeben.

Zürcher Theaterspektakel, 13. bis 30. August 2020

Can TikTok save the cinema industry?

Distributors and exhibitors are harnessing the power of the young and imaginative social-media creators who are crafting insider takes on everything from Top Gun: Maverick to the films of Eric Rohmer

Clips of the trailer that Universal Pictures' MEGAN have clocked up 2.1 billion TikTok views and helped push the horror title, about as AI did turned region, to \$100m — and counting — at the global box office.

As easily replicated dance trends with a popular song make for TikTok camp, and the ability to translate this kind of content into actual box office is a growing trend in the post-pandemic era.

A 2021 survey by New York-based market research company Statista found 41% of global users said they looked up cinema times after discovering a new film on the social media network; 24% went on to purchase a ticket. The company is even testing a 'Showtimes on TikTok' feature that links users to local cinema screenings and up-to-the-minute tickets when viewing film-related content.

Emulating film releases by livestreaming red-carpet premieres and encouraging TikTok creators to share thousands of pieces of behind-the-scenes content is a popular way to catch the attention of the app's users.

"My followers know if I don't post about a film much, it means I probably didn't like it"
Dagmar Andersen, TikTok influencer

and place the theatrical window at the forefront of audiences' minds.

"Students have turned into how important a live moment can be for creating agency and hype around the release," says Stephen Naughton, TikTok's UK entertainment lead. "It's the melding of traditional media and publicity [with TikTok] to maximize a live moment and engage audiences to make them feel what it's actually like to be part of a movie launch."

He points to the UK release of Paramount Pictures' Top Gun: Maverick, a film that could not guarantee a box office audience without a full-throttle TikTok campaign that included a livestream from the London premiere. TikTok does not release viewing figures for its livestreams but the popularity of the hashtag #TopGunMaverick, which has reached up to 1.6 billion

views, suggests there is a strong case to be made for the app's contribution towards a \$1.5bn box office.

"TikTok creates cultural moments," says Naughton. "It's about how we can enable that theatrical release to become part of the zeitgeist and become a talking point."

UK-based TikTok content creator Dagmar Andersen, 26, has 500,000 followers and posts regularly about films. Her content, which centres around the latter genre, has scored upwards of 24 million likes on the app. A regular attendee of red-carpet premieres, Andersen believes the presence of creators at these events plays a pivotal role in helping (or not) a film release.

"My followers know if I don't post about a film much, it means I probably didn't like it," he says. "I think that does have an impact [on whether they see it or not], referring to the commenters who flood his inbox and comments sections, criticism for his opinion on the latest Marvel title.

Where celebrities generally have a whole team behind them, most TikTokers do not. As Andersen puts it, TikTokers are perceived to be "close to the general public," with opinions that can be taken at face value.

Why so serious?

It is not just the studios and big distributors benefiting from a sprinkle of TikTok gold dust. The app is heralded as a platform for discovery, namely through its For You page with algorithms that create a stream of videos tailored to the user. Statista's 2021 survey found 53% of TikTokers claimed to have found a new film, TV show or actor through their feeds, making it the perfect breeding ground for independent cinema to expand its audience.

"TikTok values education and authenticity," insists Kirstin McGee, a content creator whose videos



Dancing and videos inspired Universal Pictures' MEGAN. TikTok post

about female friendships in the films of Eric Rohmer has collected 40,000 views and scored her a post partnership with MGA.

The comment sections on McGee's videos range from people who share her love for independent cinema to those who are not as familiar but are keen to know more. "You don't necessarily need to be a film expert to engage with content on indie cinema," she says. "You can make it accessible to everyone."

Humour is the key ingredient. McGee suggests international and independent cinema is often seen as "quite pretentious", especially to younger audiences. "It's fun to play on that a bit," she says. "Younger people primarily go to the cinema to enjoy a film, so if you're too serious about it, they will be put off."

TikTok's brand of humour is not for everyone. Universal Pictures' July 2022 release of Blithe: The Blue Of Guy sparked an unexpected trend when groups of friends have filmed themselves wearing formal suits at screenings. Nicknamed "The Gentleman", the crew prescripted mixed reactions from cinema-goers. Despite the

"That we're getting that number of eyes on [TikTok posts] has the power to change a lot"
Olivia for Berg, Cineuropa UK

olds in the building, some UK cinema introduced dress-code restrictions — while Vue hosted a highly successful weekend of "Gentlemaniser" screenings that actively encouraged the social occasion.

Meanwhile, the Blue Of Guy ended up grossing nearly \$10m at the global box office and was the fifth biggest film of 2022. Theatrical audience polling service PostTrak found 34% of the opening weekend audience in the UK comprised 13- to 17-year-olds — an unusually high number for a family-focused animation.

In Cineuropa UK, the in-house media executive Olivia for Berg, 36, is the exhibitor's TikTok account runner and won The Big

Screens Awards' industry rising star prize in November 2022.

"It's figuring out faster ways to bring films into the cinema without explicitly saying, 'Go and watch this,'" she says of how to connect with TikTok audiences. "You can make jokes in a way you can't on other platforms, and it's okay to make those jokes."

Cineuropa's TikTok account has racked up 30 million organic views since its inception in February 2022. "The fact we're getting in front of younger audiences and getting that number of eyes on it has the power to change a lot," says for Berg.

With content that often pushes the "sentimental value" of cinema — popcorn, plush velvet seats — for Berg, says it benefits the entire industry to promote the experience. "There has been a lot of noise [on TikTok] in the last year about different films, about the diminishing experience. It's established people's energy, especially post-Covid, for going to the cinema," she suggests. "You rely here to look through the comments on videos to see there's so much love for the industry out there. TikTok is not a place to be underestimated."

Elle Cahoon



Laëtitia Eïdo

The French star of Netflix's *Fauda*, Apple TV's *Liaison* and Terrence Malick's *The Last Planet* on how she curates her own viewing

I met journalist Ana Cohen, who is now the artistic director of Cannes Critics' Week, for an interview about *Fauda* and she became a best friend. Ana is also a columnist on television and radio, writes books about cinema and series, and co-founded FrenchCine, a review site that takes "a loving look at French and Francophone cinema." Who could I possibly get better recommendations from?

I admire Ana's talent for discovering emerging directors and their work. This is gold for me, to help me open my eyes to future, potentially enriching collaborations.

I am part of a [French] actors' network on Facebook, led by my acting coach, and a lot of them confess to binge-watching a lot of shows.

I enjoy picking up cinema or TV magazines in train stations or airports. Depending on where I'm flying, I read *them*, *Empire* or *Le Film*. But my affinity for magazine leads me to more classic magazines. Here are French titles like *Cinéma*, *Le Cinéma* or *L'Argent*. I buy *Le Film Français* from time to time to see which projects are in production.

I spend more time reading articles or glancing information online. I mainly use IMDb Pro and Instagram, where at the end of the day you can find all the information you need gathered on both media.

I watch French TV and listen to radio shows such as *Cinéma* or *Le Cercle* (on which journalists review the latest films and series) and *One Hour in Paris* (on radio station France Inter, where journalist Xavier Lapeyre discusses the latest TV series). They inspire my curiosity about new films and series.

I enjoy listening to podcasts when I travel. Among my favourites are *Critiques Sans* (which includes reviews of new shows) and *On Aime Tout* (by Laurent Delmas and Christine Masson [devoted to all things cinema, including interviews with talent from France and across the globe], both of which are on France Inter radio).

Rebecca Leffer



MEGAN was inspired by a TikTok post. Photo: Universal Pictures

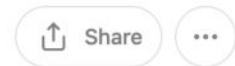
Why is this interesting?

The Monday Media Diet with Laëtitia Eido

On meditation, AI, and Christian Bobin

GUEST CONTRIBUTOR

24 AVR. 2023



Laëtitia Eido is a multi dimensional actress, artist, and musician. She first came to my attention through the Netflix breakout hit, Fauda, where she played the role of Dr. Shirin El Abed. She also just finished filming the upcoming spy thriller Chief of Station and will appear in Terrence Malick's new feature film The Way of the Wind and Isild Le Besco's Connemara. We are delighted to have her thoughtful perspective on the page today. -Colin (CJN)

Photo: Ash Daniyan

Tell us about yourself.

I'm labeled as an actress but I prefer to see myself as an artist, more globally. I started by studying arts and architecture. But even way before that, I've always been writing, and drawing, and I had the luck to be trained in classical guitar for 11 years. All of this totally opened my soul as a human being who knew from a very young age that she would dedicate her life to creation, in all its forms.

But I had to choose one of them and push until I could say I established my practice as a professional, to be able to be back to the other forms of arts. I recently started to sing my own lyrics but on someone else's music and project, like a training to fight my shyness and to work on my voice. I feel that singing is the most difficult of all things for me, but it's at the same time the thing I look at as the most sacred expression of the soul. This is why I'm really taking my time to produce my own music, with the help of some great musicians because I'm not confident enough yet in my ability to compose and I really need a professional to help me with the arrangements.

I'm also working on some visual arts projects, such as ink drawings to illustrate some spiritual tales for children (and adults I'd say!), photography, and writing on some scripts I'd like to direct soon.



And I spend some time gardening as soon as I can, either on my balcony in Paris or in a little garden in the south of France where I take refuge when possible between filming. To me, to see life emerging from the earth is one of my favorite things in this global creation we are all part of.

Describe your media diet.

I try to avoid the news in the way it is presented nowadays. A lot is about scandal and what is going to be divisive is about creating more views. But where has the value of the content gone? And of course, AI now interfering with the news is something totally frightening. The only good thing it could bring is maybe the end of social media as we know them - if we cannot be sure anymore of who posts what and who/what wrote something... it gives a lot less interest to this quick and often manipulative news. Perhaps we could see a return to a calmer press?

What's the last great book you read?

It's my friend Sabyl Ghoussoub: Beyrouth sur Seine. He won the Goncourt high school student award and I absolutely love his books and the person he is. An artist as I love them: fully creative in different mediums and really committed to deep introspection and at the same time able to question global and world issues, geopolitical, always in a deeply human way.

What are you reading now?

I bought a collection of several books by the late French author Christian Bobin, whose immense poetry and profound accuracy in describing human complexity I have always loved.

Who should everyone be reading that they're not?

I don't like to tell people what they have to do. I noticed that it's always a bad idea to advise anyone if they didn't ask you to.

What is the best non-famous app you love on your phone?

It's called "Down Dog Yoga" and I don't know how famous or not it is but I love it so much. It helps me create the daily yoga sessions I really want, the time I want to practice, the level, the muscles I want to focus on...I just love it.

Plane or train?

Train of course. First for ecological reasons. But I also always felt like I was in a moving office with a view... I find it very inspiring.

What is one place everyone should visit?

Their space of inner silence? I'm very fond of meditation. I think there is nothing more courageous than to look within...

Tell us the story of a rabbit hole you fell deep into.

A few years ago I came across Anthony Williams ("Medical Medium") books. Those books totally revisit our ways of eating and show us how food really is our first medicine. I have always believed in this motto, especially since my mother became seriously ill about ten years ago. I spent hours and nights looking for ways to live a healthier life to help her heal. She is doing well today and our lifestyle has totally changed. Thanks to these fascinating books, millions of people testify that they have been cured of countless ailments, often supposedly incurable in Western medicine, and that they have been overcome by a change in their eating habits. It is fascinating. I myself have solved serious digestive problems, intolerances, and skin problems and I am often told that I look like I am not getting older or sometimes even younger. I laugh at this, but there is some truth to it, as I am getting better and better. But it is quite obvious to me that the combination of yoga, meditation, and a healthy diet brings nothing but good to my life!

—

Thanks for reading,

Noah (NRB) & Colin (CJN)

Web
Variety.com
11 Juillet 2023

Roschdy Zem, 'Fauda' Actor Laëtitia Eïdo Star in Action Thriller 'Fatum' Directed by Florent-Emilio Siri, Scored by Alexandre Desplat (EXCLUSIVE)

By Elsa Keslassy ▾



com...



Listen to this article now

Powered by **Trinity Audio**



1.0x

00:00

03:09

Cesar-winning French actor [Roschdy Zem](#) (“Days of Glory”) and “Fauda” star Laëtitia Eïdo are co-starring in “Fatum,” a timely action film directed by Florent-Emilio Siri (“Hostage”) and scored by Oscar-winning Alexandre Desplat.

“Fatum,” which started filming on July 4 in Morocco, is produced by Mathias Rubin at Récifilms (“November,” “Möbius”). Orange Studio is co-producing and has French distribution rights, as well as handles international sales. The film is also co-produced by France 2 Cinéma which pre-bought it along with Canal+, Disney+ and Palatine Etoile 21.

Zem, one of France’s most bankable actors who previously won a Cannes prize with “Days of Glory” and recently won a Cesar Award with “Oh Mercy!” stars in “Fatum” as Elyas, a former Special Forces soldier who has become solitary and paranoid since serving Afghanistan. Elyas is recruited to provide the security for Amina (Eido) and her daughter Nour who fled the Emirates and found refuge in a French castle. When a commando tracks down Amina and Nour, Elyas once again becomes the fearless soldier he was on the frontlines to rescue the pair.

The cast is completed by Jeanne Michel, Sherwan Haji (“Boy from Heaven”), Nabil Elouahabi (“Zero Dark Thirty”) and Dimitri Storoze (“The Takedown”). Siri had the original idea for the film and co-wrote the script with Nicolas Laquerrière (“All The Way Up”).

Besides Desplat, the film’s stellar key crew includes Giovanni Fiore Coltellacci (“Hostage,” “Transporter 3”) with whom Siri had worked on his Claude Francois biopic “Cloclo” and thriller “Intimate Enemies;” costume designer Mimi Lempicka (“See You Up There”); set designer Maamar Ech-Cheikh (“OSS 117”); and stunt supervisors Jérôme Gaspard (“*Lost Bullet*”) and Stéphane Boulay (“November”). Thomas Berthon-Fischman is executive producer on the film.

Rubin said “Fatum” was a passion project for Siri who developed it for nearly two years. “It’s rare to be lucky enough to produce action films that venture off the beaten path, in terms of cinematic style and popular ambition.” Rubin added that “the success of ‘November’ and ‘Boite Noire’ have incited (them) to push that door a bit more.”

“Fatum” marks Siri’s seventh feature. He previously directed three action movies, “The Nest” and “Intimate Enemies,” both of which star Benoit Magimel, on top of “Hostage” with Bruce Willis.

Siri’s biggest success to date is “Cloclo” which starred Jérémie Renier as French crooner Claude Francois. The film was a B.O. hit, selling more than 1.8 million tickets in France.

Speaking about “Fatum,” Siri said the core idea for the project came to him “after listening to the testimonies and stories about upper class women in the Middle East fleeing their countries with their daughters to free themselves from their powerful husbands.”

The director said he wanted to direct a “great action film aimed at wide audiences and in which emotion and action go hand in hand.”

Read More About:
Roschdy Zem

 [COMMENTS](#)

Want to read more articles like this one? **SUBSCRIBE TODAY** 

Got A Tip?

DEADLINE

Breaking Hollywood News Since 2006

FOLLOW US: [f](#) [t](#) [v](#) [i](#)

[TV](#) | [FILM](#) | [AWARDSLINE](#) | [BOX OFFICE](#) | [BUSINESS](#) | [HERO NATION](#) | [INTERNATIONAL](#) | [BROADWAY](#) | [VIDEO](#) | [NEWS ALERTS](#)

'Fauda' Review: Season 2 Of Israeli Drama One Of Many Global Treats On Netflix



In a case of “if it ain’t broke don’t fix it, make it better,” there is a lot in the revenge-driven Season 2 that is similar to Season 1. Yet, as Israeli viewers discovered when the second cycle debuted at the end of last year, the series finds new form with the addition of Firas Nassar to a cast that includes Raz, Shadi Mar’i and standout Laetitia Eido. Portraying an ISIS veteran, Nassar’s vengeful El Makdessi has a plan to flip the script and create an Arab team that will be able to pass as Israelis the same way the Israeli unit does as Arabs, which makes up the crux of the drama.

The New York Times

‘Fauda,’ an Israeli TV Hit, Lets Viewers Escape — Into the Conflict



Laëtitia Eïdo as Shirin El-Abed, a Palestinian doctor who works in the West Bank. [Netflix](#)

“I’m getting emails from Israelis who are saying for the first time in their life they feel empathy and compassion for the other side,” Mr. Raz said. “And the same from Gaza and Kuwait and Lebanon and Turkey.”

The New York Times

Monday, March 20, 2017 Today's Paper Video 52°F CAC 40 -0.22%

World U.S. Politics N.Y. Business Opinion Tech Science Health Sports Arts Style Food Travel Magazine T Magazine Real Estate ALL

TELEVISION | CRITIC'S NOTEBOOK

On Netflix, the Borders Remain Open

By MIKE HALE MARCH 13, 2017



A scene from "Fauda," an Israeli thriller. Netflix

Alongside its well-publicized drive to dominate original content, Netflix is quietly transforming our television experience in another, perhaps just as profound way. Already this year it has added series from Argentina, Britain, Canada, Japan, Mexico, South Korea, Spain and Turkey to its American offerings. The United States may be tightening its borders to other countries' citizens, but for now, at least, their television shows are flooding in unmolested.

Netflix has a lot of competition in this area. But it has programmed foreign series more aggressively than other general-interest streamers like Amazon and Hulu, and while smaller specialty sites may have larger offerings in Asian soap operas ("DramaFever") or British dramas (AcornTV), Netflix's scale gives the shows it acquires a greater potential impact.

Not all of the shows deserve that showcase — a fair share of the Netflix offerings are risible melodrama of interest strictly for variety's sake, or to homesick expats from the show's countries of origin. But there are diamonds — or at least, say, tourmalines — to be found. A pair of series added to the service in December without much fanfare, "Fauda" from Israel and "Nobel" from Norway, are both better than and distinctively different from most of the American TV you're watching at the moment.

"Fauda" is the latest gritty, naturalistic thriller turned out by the Israeli TV industry, a major supplier of ideas and concepts for American TV. (Other examples, like "Hostages" and the wonderful "Prisoners of War," the model for "Homeland," can be streamed from Netflix and Hulu.) Its premise is simple: a Palestinian terrorist, thought to be dead, emerges from hiding to attend a relative's wedding and an Israeli team — led by the agent who thought he had killed the terrorist years before — is sent to kill him again.

Get expert TV and movie recommendations from the Watching newsletter



A scene from "Fauda," an Israeli thriller. Netflix

The mission goes bad, of course, and its ugly consequences play out across 12 tense episodes.

"Fauda" is a thriller, and it includes plenty of violent action, but the battles and chases have a frighteningly casual, lived-in feeling. There are no phalanxes of black SUVs, just beaten-up vans and rattling cars carrying combatants dressed in T-shirts and sandals and bearing weapons that look like they came from the bargain bin at the gun fair.

"Fauda" is also a family drama, in a way that American thrillers can't really duplicate. The opposing sides live in such close quarters, and with so much shared history, that wives, children, cousins and girlfriends get caught up in the danger in believable ways, without the manufactured plot twists American dramas employ to put family members in jeopardy.

"Nobel" is slicker than "Fauda," more American-style in its production values and editing. But it has a similar seriousness of purpose and a ground-level common sense about family and organizational dynamics that American dramas — hyped-up and contrived even at their best — seldom achieve.

The title is a reference to the Nobel Peace Prize, which hangs in the background of the story like a guilty conscience. The eight-episode series traces a geopolitical conspiracy that ties together oil interests, humanitarian organizations, the Norwegian government and, centrally, an elite Norwegian special-forces unit whose work in Afghanistan involves it in murder and cover-ups back home.

Like "Fauda," "Nobel" is about the effects of violence on a society, but from the opposite perspective: the Norwegians, smug about the peacefulness and order of their lives, are shocked by the sudden intrusion of murder and scandal. What distinguishes both shows, for viewers accustomed to American TV, is that they make political violence feel like a sad and dangerous reality rather than a heroic video-game fantasy.

Finding the fun in chaos on season two of 'Fauda'

The series has fans all around the world, among them bestselling author Stephen King, who famously praised the series as “all thriller, no filler.”

1 janvier 2018

The new season picks up a year or two after the first one ended and if you worried that the it wouldn't be able to live up to its predecessor in terms of nearly non-stop action, you can relax: there is more action in the first five minutes of season two than an entire season of most other shows.

While Doron can't stay out of the game, Walid has to struggle to stay in it at the level he'd like. Walid faces a personal challenge as well, that promises to be one of the quieter and more interesting subplots in the new season. He has married his older, more sophisticated doctor cousin, Shirin (the delicate French actress Laëtitia Eido, who has a slight physical similarity to the young Meryl Streep and the same tendency to steal all her scenes).

VANITY FAIR

MOVIES

TV

AWARDS

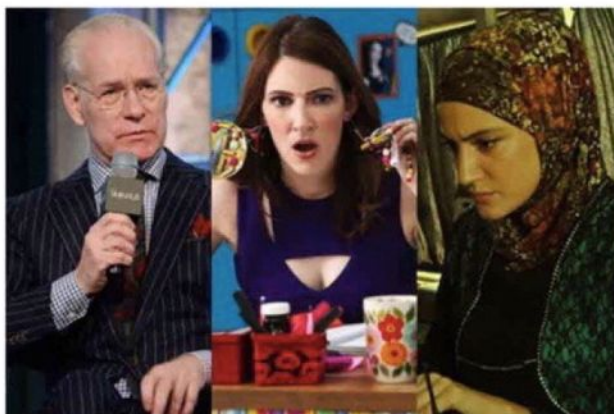
REVIEWS

follow

5 Underrated TV Shows You Should Watch Right Now

From foreign imports with eerie parallels to our politics to a slapstick comedy in the *Arrested Development* tradition, these picks can get anyone through the winter blahs.

→ by JAMES WOLCOTT



FAUDA (NETFLIX)

"I do not know what you have going on," Sonny Crockett (Colin Farrell) warns F.B.I. bigwig (Ciarán Hinds) about a criminal informant at the beginning of Michael Mann's *Miami Vice*. "But whatever case you have him on it is it is going bad, and it sounds as if it's going bad right now." It goes bad, all right: undercover agents are blown to pieces by high-powered snipers.

Fauda, an Israeli political-counterinsurgency suspenser that Arab audiences also took to (for reasons that will become apparent), also opens with an operation going bad: the attempted execution of a Hamas mastermind named Abu Ahmad, a.k.a. "the Panther," who was presumed dead after an earlier shoot-out and yet has resurfaced. Using the wedding of the Panther's brother Bashir as the stage for a rematch, an elite undercover unit of the Israeli Defense Forces—the *mista'arvim*—intend to kill their nemesis all over again, this time for good. Agents posing as catering servers pass trays of sweets among the wedding revelers, their smiles waxy

VANITY FAIR

MOVIES

TV

AWARDS

REVIEWS

follow

as their eyes scan the room for any sign of the Panther. Then, with a phone call out of the blue, their cover is blown, guns are fired, and the distress call goes out from the Israeli agents to their backup unit: "Fauda! Fauda!"—which the subtitles helpfully translate for us, within brackets, as "chaos." Chaos is indeed unleashed, and the wedding ends with the groom dead on the floor, his bride and mother wailing, an Israeli op shot in the leg, and, alerted by the shots, the Panther retreating back into the shadows, dodging death yet again. Everything that happens in season one of *Fauda* springs from this FUBAR operation.

There are further fug-ups to follow. Time and again, this crack squad seems to have the Panther cornered and in their crosshairs, only to have him slip through the noose. Never mind that the Israelis have asymmetrical advantage—the Hamas fighters are outgunned, out-muscled, and blanketed by human intel/drone/cellular network surveillance, their dossiers available at a finger-snap. It isn't that you root for the Panther or Hamas in general, but they *are* the underdogs here—and Arab life under the occupation is depicted with a humanity, sympathy, observational effort to give characters their due, and respect for ritual and tradition that are a credit to the series creators and keep the series from sinking into a good-vs-evil melodrama. It's not just another War on Terror adrenaline-pumper.

The fascination for me—I don't know how intentional it is, or if it's a bonus irony—is how this particular elite Israeli unit is shown to be anything but a squad of steely-eyed professionals who execute their plans with cool, ruthless proficiency. They're a bunch of hotheads and horn-dogs. Compared to Crockett-Tubbs's squad in *Miami Vice*, the lack of unit cohesion and discipline is striking. Their tactical officer is having an affair with the one female in the unit. Another commando is having an affair with the wife of a fellow commando. The show's bullet-headed protagonist, Doron Kovillio, played by **Lior Raz**, who is also one of the show's co-creators, keeps going rogue and nearly gets himself and lots of others killed. Considering that Raz served in one such unit, the lack of romanticization is remarkable. At a street and gut level, the war between Doron and the Panther isn't about religion, politics, territory, or power. Instead, it's a clash of machismos in which the women bear the everyday brunt—such as the Palestinian doctor used and abused by both sides, played by **Laëtitia Eido**, whom I now worship from afar.

Fauda stretches credulity thin towards the end of its 12-episode debut season (another is forthcoming), but by then you'll be hooked—and willing to make allowances.

WHEN MOVIES CROSS PATHS

ELLECinéma

Adila Bendimerad and
Laëtitia Eïdo: two women
behind a camera; two
talents crossing paths in
countries and destinies.



Eïdo in Kabylia

Laëtitia is Lebanese from her mother's side and hence she has chosen the family name that signifies "celebration". French by culture, she has made diversity a condition sine qua non of a Lebattitude, crossing over continents and lifestyles. As an artist of theatre and cinema, she is recognised in France and known across the Atlantic and even Palestine, and she has made news in her lead role in the feature film 'Fadhma N'Soumer'.

MODERN-DAY ZENOBIA

"Fadhma N'Soumer is a committed character, rooted in the resistance. Whatever the reason may be, for me, she is a woman who was important to embody," says Laëtitia Eïdo of this role. Andromache and Cleopatra share with her features of her physiognomy and character that she mixed with theirs by embodying them in French productions. It is now in the skin – and mind – of this Zenobia of Algeria, this Joan of Arc of Kabylia, that Laëtitia slipped into cinema, of course, but also for a cause in the name of "all the battles that should be conducted in the world and that are not finding the leaders who could actually move them forward. Fadhma, in her time, was the symbol of an entire people as a fighter who rebelled against the conditions that were unequal and discriminatory. A fight that has particular resonance today..."

WOMEN AND SOCIETY'S SURVIVAL

Fadhma is a real legend to Kabyle-Arab women. She is a woman who managed to lead the men of her time. "Her intent was, before anything, to be herself; an image she encouraged others to become: a whole soul, with an inwardly strong and real connection with the needs of the world around him/her. Being a man or a woman did not make a difference." Being part of a pious family and meditating a lot, the heroine naturally responded to the call of her people. Asking her to rise against the aggression that came with the French invasion of Algeria, and more specifically in Kabylia. There has always been a bridge between a woman and dedication, a woman and heroism: "Throughout history, women have had a major role in the survival of societies, similar to the families they live in. The fight led by Fadhma N'Soumer in 1850 met up with Sherif Boubaghla, Arab hero (and non-Kabyle), who led the resistance in the same way. Together they allied their efforts, their feminine and masculine forces, their Kabyle and Arab cultures, to resist a common enemy. It is an even stronger symbol." The film just won the Silver Stallion at FESPACO, the famous festival of Ouagadougou, and three other awards: Best Screenplay, Best Editing and Best Sound! "We still do not know the reaction of the French public; the film will be projected soon in theatres in France. We are expecting a success."

THE FREE SPIRIT

Laëtitia had to learn Kabyle phonetically in addition to the six other languages or dialects in which she has played. "It took me several months, sometimes for eight hours a day with a Kabyle coach, in order to master the entire film." From France to the USA, then to the Algerian desert, the actress has worked in all movie genres, all very different in possibilities and budgets. If the working conditions in a country unaccustomed to cinematographic productions are necessarily more difficult than where culture is more heavily subsidized, like in France, "cinema with a smaller budget sometimes opens up more possibilities – like in Lebanon, where beautiful projects are born. And nothing beats the freedom of spirit and creation." Sounds like N'Soumer speaking...

Antoine Daher



Patrick Loize



Locarno 2014: Stars and glamor

Locarno Hollywood spectacle in Switzerland: For the 67th time, the film festival in Locarno, one of the oldest film festival marks. From August 6 to 16 filmmakers, Hollywood stars and movie fans flock to Ticino. You are looking for the best films in the Piazza Grande - the most beautiful cinema in the world. To kick off the action thriller "Lucy" was on the program.

< 18/36 >



Melanie Griffith (l.), Laetitia Eido (M.) and Armin Mueller-Stahl (r.)

Photo by Keystone



Queer
PALM
CANNES 2015
OPEN-MINDED AWARD SINCE 2010



HOW WOULD YOU DEFINE YOURSELF?

Artist, very intuitive, full of energy, a fighter. I'm French from a Lebanese mother, but I feel above all like a citizen of the world. I like the idea of being a link between cultures.

YOUR PATH?

A peaceful childhood in Ardèche. As a teenager, I was very impertinent, wanting to do only what made me happy. 'Words' made me become an actress, because they are one of the most effective way to reach human soul. I have always wanted to tell stories. Writing or playing, are two ways I like.

'WE MUST FIGHT FEAR AND IGNORANCE.'

WHAT HAVE YOU ACTED IN RECENTLY?

I spent my summer 2014 in Israel, playing in an Israeli tv-series ('Fauda') about the conflict, and shot during the war with Gaza. It's a great project because for once it's 'balanced' on what it shows of the reality there. I met some young Israelis and Palestinians who have real hope for peace. I also played there in a 'A borrowed identity' ('Mon fils' en Français) by Eran Riklis, released last February and in which I play a Palestinian mother, very open minded, a beautiful character. And I'll be soon on screen in the historical feature 'Fadhma N'Soumer' by Belkacem Hadjadj. I have the leading role, in Berberian language, of the 'Joan of Arc of Djurdjura', heroine of the resistance, so called by the French during the very first colonization of Algeria, in 1830.

AS YOU ARE A MEMBER OF THE QUEER PALM 2015 JURY, WHICH QUEER MOVIE HAVE YOU ENJOYED RECENTLY?

The movie 'Stand' by Jonathan Taïeb, which I saw at the 'Chéries Chéris' film festival in Paris. This movie is about human rights and sexual liberties

within an oppressive system, filmed secretly in Ukraine. A real shock.

For me it is as important to fight for dialogue among peoples, as for the values defended by the Queer Palm. This is all part of the same thing. We must fight fear and ignorance. That's what causes misunderstanding between human beings.

FINALLY, WHICH DIRECTORS WOULD YOU LIKE TO WORK WITH AND WHY?

I like very different styles, from dreamlike to absurd - although the finesse of the Monty Python is really lacking in the current film landscape. Louis C.K.'s humour really moves me. During my participation to 'Berlinale Talents 2015' I discovered Claudia Llosa's work, which really fascinated me, as much visually, as for the subjects she chooses. Or Damián Szifron's wonderful film 'Wild tales', which intensely reminds me why I love acting! The way he directs is amazing, and his movie is also a real gift to actors. It seems to me that there is a new wave of young talented directors. In Canada for example, Maxime Giroux directed a beautiful and important film with 'Felix and Meira'. And Xavier Dolan, whose stubbornness I like, in the way he creates, and the specific place he gives to women. Then, I've always felt spellbound by David Lynch's stories (I have moreover just shot with his students in the States - as he manages the 'David Lynch MA in Films' in Iowa - it was brilliant, we were meditating twice a day on the set!) or A.G. Iñárritu, both for their very strong relationship to intuition in creation. There are some of their movies from which I have still not recovered... For me, real cinema, is the one that changes you.

STRIKE BACK Tv Series

(Cinemax / HBO)

BUZZ
FOCUS

TV

MOVIES

GAMES

MORE

Google Custom Search

Exclusive: New 'Strike Back' Season 2 Episode 3 Clip

by BAGS HOOPER on AUGUST 24, 2012 · 2 COMMENTS

in STRIKE BACK



Here's a new clip from Episode 13 of *Strike Back* Season 2, featuring Laetitia Eido as Markunda. It's a great scene between Sullivan Stapleton (as Scott) and Eido, filled with a few flirtatious innuendos.

EDITOR'S PICK: [See the Full Episode 13 Photo Gallery](#)

Watch the new clip, entitled "Only My Men Will Be Armed" below:

Strike Back Season 2: Episode 3 Clip - Only My Men Will Be Armed





HOME NEWS TV&MOVIES MUSIC SPORTS EAT&DRINK CTA VIDEO

FIND US ON SOCIAL MEDIA » Facebook » Twitter » Tumblr » Pinterest » Google+ » Instagram » YouTube » RedEye

'Strike Back' Ep. 13 preview gallery: Desert dogs

"Strike Back" exploded back on to Cinemax last week with the two-part Season 2 premiere in which Stonebridge (Philip Winchester) and Scott (Sullivan Stapleton) did their "Laurel & Hardy" bit under fire in Mogadishu.

As the season continues Friday, Section 20, under the new leadership of Rachel Dalton (Rhona Mitra), hunts for the nuclear triggers that slipped away from them in Somalia. They get bombed (not drinking-wise) in Niamey, Niger, and are joined by Sgt. Julia Richmond (Michelle Lukes) to search for a courier named Othmani (Said Taghmaoui, who should never wear a shirt). Later, they parachute into the country's northern desert, where they encounter a Tuareg group led by Markunda (Laetitia Eido).

It's another action-packed episode that delves into the region's issues, Stonebridge's anger over his wife's murder, and the bromance between Scott and Stonebridge. Speaking of Scott, never fear, fans playing the "Who will Scott shag this week?" game. It happens, with someone from his past.

Paul Wilmshurst, who directed Eps. 7 and 8 last season, returned to helm this episode, which was written by James Dormer. Check out the photos and video previews below. Tune in at 9 p.m. Aug. 24 for the episode. (If you haven't seen the premiere, you can watch both parts on YouTube this week.)

Curt Wagner, RedEye's Show Patrol



Markunda
(Cinemax / August 22, 2012)

Tuareg leader Markunda (Laetitia Eido) teams with Scott (Sullivan Stapleton).

Moving Clip and Stunning Photos of Strike Back Season 2 Episode 4

© August 31, 2012 News, Strike Back



Strike Back Season 2 Episode 4 airs Friday, Aug 31 (10pm ET/PT) on Cinemax.

Episode Synopsis: On the run from a resourceful terrorist who wants the nuclear triggers, Stonebridge, Scott and Markunda take Othmani deeper into hostile rural territory. They seek refuge with a local in a remote area while the terrorist, his militia and yet another interested party closes in. Directed by Paul Wilmshurst; written by James Dormer.

Show Summary: Focusing on timely world security issues, the Emmy- nominated series continues to follow the stealth counterterrorism unit Section 20 and two of its core members. Reprising their lead roles from season one, Philip Winchester ("Fringe") plays Sgt. Michael Stonebridge, a consummate British operative, and Sullivan Stapleton ("Animal Kingdom") portrays Sgt. Damien Scott, an unconventional former Delta Force soldier.

Strike Back Season 2 Episode 4

© August 31, 2012



THE JERUSALEM POST

BY HANNAH BROWN / OCTOBER 5, 2018

Srouf was interviewed along with his co-star, the French actress, Laëtitia Eïdo, at the recently concluded 34th Haifa International Film Festival, where Eïdo had a role in Sameh Zoabi's *Tel Aviv on Fire*, which won the competition for Best Israeli Feature Film, and was a judge for the Golden Anchor Competition. Television audiences will also recognize Eïdo as Dr. Shirin on *Fauda*, one of the most complex characters on that popular drama.

Eïdo, with her delicate beauty and sensuality, at times seems like a Middle Eastern Audrey Hepburn (with a touch of a Modigliani painting), and her grace and playfulness works well opposite Adam's stubbornness and inability to face reality.



Sat, October 17, 2015 on Film

Rome Film Festival, comes series Fauda



OCTOBER 17, 2015 | BILDNACHWEIS: ERNESTO RUSCIO
Assaf Bernstein, Laetitia Eido, Liat Benasuly and Lior Raz attend a press conference for 'Fauda' during the 10th Rome Film Fest at Auditorium Parco Della Musica on October 17, 2015 in Rome, Italy.

Among the protagonists of the official selection of the **Festival of Rome** is also **Fauda**, Israeli television series that tells the Israeli-Palestinian conflict. The series, whose first season premiered in February of 2015, recorded at home a resounding success, surprising all those who worked behind the scenes and who expected perhaps a response more difficult and less supportive.

In Rome to present the show, they got the director **Assaf Bernstein**, producer **Liat Benasuly**, **Laetitia Eido** and **Lior Raz**.

"Many things have changed thanks to this series. I am half French and half Lebanese and people are surprised that I am half Lebanese - Said Laetitia - The fact that I act in this series shows that we can live in peace. "

The atmosphere of the strong and positive surprise among experts, despite the very serious issue: "I think the movie can not change the policy. - The director says - But on the other hand may slightly change things. " "We have an impact on people - adds Lior Raz - enter into their hearts. I receive many emails and all say they feel sorry for the other party, which is the most important thing. "

Lior Raz, who besides being the protagonist is also one of the creators of the series, then confirmed it is working on a second season: "We have lots of stories to draw from. - Ends - We just fished from the newspapers. "



Jude Law at the Rome Film Festival



Inside Out at the Rome Film Festival: the photos of the red carpet with Dexter

di Grazia Ciccotti - funweek.it
foto@Jeremy Rossi

NEWS | Parties Events | *Rome Film Festival: the red carpet*

Rome Film Festival: the red carpet

Day by day all stars on the Rome Film Festival's red carpet

Share!



1

8*



18

Tag FESTA DEL CINEMA DI ROMA



'Fauda' Tv-series red carpet - The 10th
Rome Film Festival
October 16, 2015
In this photo: [Laelita Eldo](#), Actress.

55/70 Laelita Eldo - @Getty Images

VOGUE
FASHION
DUBAI
EXPERIENCE
OCT.29-30 2015
BY EMAAR

A GLOBAL
CELEBRATION
OF FASHION

OCT.29-30, 2015

#vfde
vfdebyemaar.com

coming soon...

di vogue.it

Published: 10/19/2015 - 11:16

CONTATO 67%



Abbonati e Regala Vogue Italia! edizione digitale inclusa

ESPANDI

Read Next





'Fauda' Tv-series red carpet - The 10th Rome Film Festival October 16, 2015
In this photo : Antonio Monda, Rome Fest Director
Laëtizia Eldo, Actress.



Although there is a disclaimer at the beginning of each episode specifying that events surrounding *Fauda* are fictitious, narratives are a mixture of real experience and story-telling: art imitating life. The TV series takes viewers behind the headlines, however, Raz agrees that in many cases truth is stranger than fiction.

Directed by Assaf Bernstein (*The Debt*), the plot revolves around the unit of anti-terrorist *mista'arvim*, trying to track down a notorious Hamas terrorist known as *The Panther*, Abu Ahmad, (played by Hisham Suliman.) He was previously thought to have been killed by Raz's character, Doron Kavillio, and is now in hiding in the West Bank, plotting a terrorist attack.

Perhaps for the first time, in a balanced attempt to depict both sides in a TV series, we see how wives and children are affected by the Israeli-Palestinian conflict. Tainted by decades of brainwashing, they are pawns, manipulated and conflicted in their loyalties to their husbands, families and political allegiances. In the predominantly Arab-Israeli cast, French-Lebanese stage and film actress, Laëtitia Eddo plays Dr. Shirin El Abed, whose character is torn between her medical vows and loyalty to her own people.

"The show was shot in the Israeli-Arab village of Kfar- Qasem during Operation Protective Edge," says Raz. "We got a call from the Mayor begging us not to cancel the shoot and the whole village was extremely hospitable to us," Raz explains.



A scene from the Israeli political thriller, "Fauda". The plot revolves around the unit of anti-terrorist *mista'arvim*, trying to track down a notorious Hamas terrorist. Photo courtesy, Yes-TV



French-Lebanese stage and film actress, Laëtitia Eddo (Dancing Arabs) plays Dr. Shirin El Abed in "Fauda". Photo courtesy Yes TV

I asked him about the phenomenal training of both the real *mista'arvim* and the actors, who had to be fluent in not only Arabic but dialects of Ramallah.

"We started rehearsals months in advance with a dialect coach and I sat on the sidelines correcting any mistakes in inflections," laughs Raz. "My father is from Iraq and we spoke Arabic at home. As far as the *mista'arvim* unit, soldiers must really love the Arabic culture because they are fully immersed in the music, food, really every aspect, not only the language. Also each village has their own dialect, so it's a very intensive training."

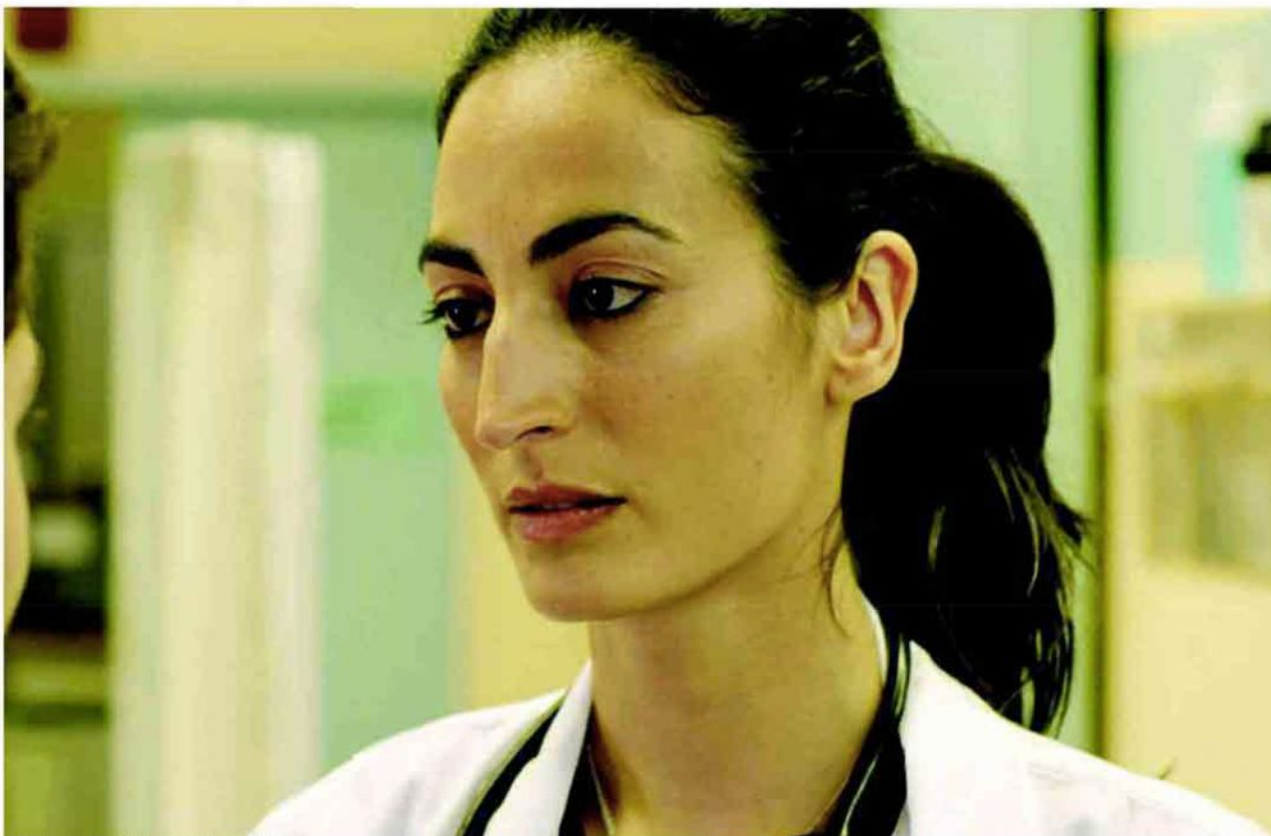
Raz, Issacharoff and their team of script writers have already started writing the 2nd season of *Fauda*. Says director, Assaf Bernstein, "I wanted Israeli and Palestinian viewers to identify, perhaps for the first time, with their perceived enemies, to recognize the other's fragile humanity. The road for peace is long and troubled but I believe, perhaps naively, that it starts with recognizing the other for what he is, for what we all are: human beings."

The Canadian Premiere of *Fauda* is presented by the Toronto Jewish Film Festival and is divided into three weekly installments: Sunday November 15, Sunday November 22 and Sunday November 29th

[The Toronto Jewish Film Festival Website](http://www.torontojewishfilmfestival.com)

25.05.30.89	1/2	14	עמוד	המגזין	29/04/2015	47607998-0
פאודה - סדרת טלוויזיה - 103681						

צילום: יו"צ



"הפחד הוא האויב הגדול שלנו". איידו ב"פאודה"

**אני מאמינה
שבכל מקום
בעולם השלום יכול להגיע
באמצעותנו, האנשים. אם
נצליח לקיים שלום בתוכנו,
ועם זה שעומד ממש לידנו,
נוכל להפיץ את השלום,
והפוליטיקאים יצטרפו
אף הם. אנחנו רק צריכים
להרים את קולנו
כדי להישמע"**

בחירתה של לטיסיה

לטיסיה איידו, הרופאה מהסדרה "פאודה", היססה קשות אם להיכנס לתפקיד של ערבייה המנהלת רומן עם יהודי • אחרי שהשתכנעה שיוצרי הסדרה "רוצים להראות מציאות מאוזנת יותר של הקונפליקט, והאחר הוא שכן שיכול להיות חבר", קפצה למים העמוקים

גלית עדות

שגרם לי להסכים, כי אני חושבת שה' דבר החשוב ביותר הוא לגרום לאנשים להבין טוב יותר אחד את השני. מה שה' סדרה הזאת מראה עוזר לאנשים להפוך מודעים יותר לעובדה שהאחר הוא שכן קרוב, שיכול להיות חבר או את, וההבדל' לים לא כל כך גדולים".

הרמות שלך מנהלת מערכת יחסים עם יהודי. בדרך כלל בסרטים ובסדרות ערבי ואישה יהודייה.

"טוב, הרמות שלי לא מודעת לכך שהיא מנהלת מערכת יחסים עם בחור יהודי, אחרי שהוא אומר לה שהוא

להסתכן בספילרים. את דמותה של הרופאה הלוהטת מגלמת השחקנית הלבנונית-צרפתייה המצוינת לטיסיה איידו.

"דיברתי עם הרבה אנשים על הפ' רויקט לפני שהסכמתי להשתתף בו", היא מספרת מביתה בצרפת. "שווהתי עם הילה יובל, מנהלת הליהוק, ואז, בא' מצעות הסקייפ מלוס אנג'לס, עם הכותב והיוצר ליאור רוזנהבמאי אסף ברנשטיין, כמו גם עם מנהלת התסריט היבה סלמה. כולם אמרו לי את אותו הדבר: 'אנחנו רוצים להראות מציאות מאוזנת יותר של המדינה ושל הקונפליקט'. זה מה

1 ין כל המוסכמות ותקורות הוכיח ששברה סדרת המתח המשובחת "פאודה", האופן שבו היא תופסת את הרמויות הגשיות ראוי לכל הערכה. לא עוד נשים שנמצאות בצל, אלא דמויות חזקות, אסרטיביות, דעתניות ושוות לגברים, המ' ניעות את נפוליו העלילה.

כזו היא דמותה של ד"ר שירין, רופאה בבית החולים בשכם, הגדרשת לטפל באבו אחמד, מנהיג הורוע הצבאית של חמאס בגדה, ומעזה לצאת נגדו. וזהו, לא נחשוף פה יותר מדי פרטים כדי לא

פלסטיני. אבל מה שאני בדרך כלל חו' שכת על זוגות מעורבים - נוצרי ומור' סלמית, כמו שהורי וסבי וסבתי היו, ויהודי ומוסלמית, כמו שסבא וסבתא רבא שלי היו - שזו פשוט הדרך הטור' בה ביותר לשמור על ראש פתוח ול' עשות ילדים אהבים. יש ארגון נפלא ביפו שנקרא 'בוסתן בני אברהם', שפתח שלושה גני ילדים דוילשוניים, שבהם עובדים צוות גננות מעורבות - יהודיות וערביות - שמדברות לילדים, גם הפ' עוטים שבהם, בערבית ובעברית. כמה מהילדים אפילו מדברים קצת אנגלית. הילדים הללו יכולים להיות העתיד שהמדינה הזו צריכה. רק תחשבי איך הם יהיו שונים, מודעים ועשירים יותר בת' רביות וברמת האנושיות שלהם. האם זה

הדמות שלי לא מודעת לכך שהיא מנהלת מערכת יחסים עם בחור יהודי, אחרי שהוא אומר לה שהוא פלסטיני. אבל מה שאני בדרך כלל חושבת על זוגות מעורבים – נוצרי ומוסלמית, כמו שהורי וסבי וסבתי היו, ויהודי ומוסלמית, כמו שסבא וסבתא רבא שלי היו – שזו פשוט הדרך הטובה ביותר לשמור על ראש פתוח ולעשות ילדים אהובים"



"מסרים חשובים". איידו ועלי סאלימן ב"ערבים ורקדים"

לה לשחק בשבע שפות. "לפעמים אני צריכה לגרום למבטא שלי להיעלם לגמרי, כמו למשל ב'ערבים ורקדים', ולפעמים אני יכולה לשמור עליו, כמו למשל ב'פאודה'. זה כמו משחק", היא אומרת. ב"ערבים ורקדים", העיבוד לספרו הסמי-אוטוביוגרפי של סיד קשוע, גיי למה איידו את פהימה, אמו של הגיבור. בזמן מבצע צוק איתן, בעת הצילומים ל"פאודה", היה הסרט אמור לצאת לאקרנים, אך יציאתו נדחתה שוב ושוב. בשלב מסוים חששו המפיקים שהקהל ידיר רגליו מהסרט בעוון שמו הפרובוקטיבי. "בזמן וגם אחרי המלחמה, אף אחד לא היה פנוי רגשית ליהנות מתוכן אמנותי", היא מבהירה. "אני חושבת שההחלטה הייתה נכונה, מאחר שזהו סיפור יפהפה עם מסרים חשובים, שהיו צריכים להישמע בראש פתוח ושקט".

אנחנו תשעה חודשים אחרי המלחמה מה שהיא, ובפרק הזמן הזה הספקנו לצאת לקלפיות ולבחור, ולהמתין בסבלנות עד שיסתיימו ההסכמים הקואליציוניים ונחזיק בממשלה חדשה. אני תוהה אם איידו – שמתנדבת בזמנה הפנוי במספר ארגוני שלום – חושבת שיש סיכוי לשלום, בעיקר לאור העובדה שצפויה לקום בישראל ממשלה ימנית-חרדית.

"אני מאמינה שהשלום יכול להגיע באמצעותנו, האנשים, לכל מקום בעולם. אם נצליח לקיים שלום בתוכנו, ועם זה שער ממש לידנו, נוכל להפיץ את השלום, והפוליטיקאים יצטרפו אף הם".

אחרי שזכית לביקורות חיוביות ב"שראל על השתתפותך ב'פאודה' ו'ערבים ורקדים', את צפויה להשתתף בעוד סרטים או סדרות כאן?

"שום דבר לא סגור כרגע, אבל לאחרונה קיבלתי מספר הצעות מבמאים ישראליים ופלסטינים גדולים. מאחר שאני עובדת במקביל גם בצרפת ובארצות הברית – ולמעשה איפה שהעבודה לוקחת אותי – בקרוב ארע מה יהיה הלאה".

קשה לבחור בגן כזה, במקום כזה שנמצא ליד הבית? או לומר בקול גדול שהמדינה צריכה ורוצה יותר גנים כאלו, כך שמהר מאוד תוכלי לראות שגן כזה נפתח ליד ביתך. זאת בחירה. אנחנו רק צריכים להרים את קולנו כדי להישמע. החיים מורכבים מבחירות. אני מאמינה שזו הדרך שבה אנחנו יכולים להשפיע על העולם".

האנשים סביבך התנגדו להשתתף בסדרה?

"כן, אבל החלטתי להאמין בפרויקט שמביא מודעות וידע, כדי להפחית את הפחד בין אנשים. הפחד הוא האויב הגדול שלנו, והוא מגיע כתוצאה מבורות. לכן היה חשוב לי להיות חלק מפרויקט כזה".

כשצילמת את הסדרה בארץ, התחל מבצע צוק איתן. איך הרגשת?

"אלו היו זמנים קשים ועצובים במדינה. הרגשתי שהגיע הזמן לעשות, לייצור לינקים אמיתיים בין אנשים. זוהי משימה רחופה יותר מאי פעם".

תנו צ'אנס לשלום

איידו נולדה וגדלה בדרום-מזרח צרפת. אביה צרפתי ואמה הגיעה מלבנון בשנות ה-70 לצרפת כדי ללמוד. לפריז הגיעה אחרי כמה שנות לימודי ארכיטקטורה. "רציתי להתחיל בלימודי תיאטרון וקור לנוע", היא מספרת. עם סיום הלימודים עברה כמעצבת תפאורה בהצגות וסרטים, כשבמקביל המשיכה לקחת קורסים למשחק בבתי ספר שונים.

בהמשך השתלמה בשיטת משחק ייחודית שנקראת Technique Meisner, שבה עקבותיה הגיעה לגיו יורק, שם התחילה לעבוד בסדרות טלוויזיה כמו "מכת מחץ" של רשת HBO. הקריירה, שהחלה מאוחר יחסית עבור איידו – בשנות ה-30 לחייה – הלכה ותפסה תאוצה, בעודה קוטפת עוד ועוד תפקידים בלוס אנג'לס, לונדון וגם בישראל. המראה הרב-לאומי שלה אפשר



News

Festivals & events



French films star at the 67th Locarno Film Festival

July 30, 2014

Assayas, Besson, Gatlif, Binoche, Léaud, Polanski, Varda... All feature on the program of Switzerland's most prestigious film festival, which will take place from August 6 through 16, 2014.



0



0



6

Pages linked to news articles

Manifestations :

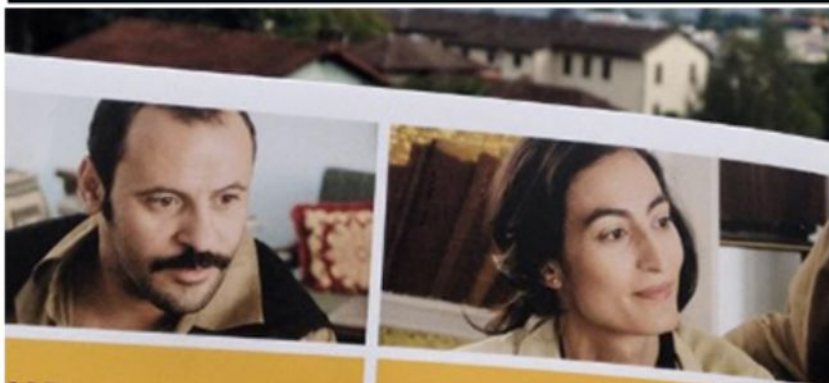
[Cannes International Film Festival](#)[Locarno - International Film Festival](#)[What's Your Job Daddy ?](#)[Amor e Metamorfosi](#)[Brother and sister](#)[Clouds of Sils Maria](#)[Dancing Arabs](#)[Death of the Serpent God](#)[Fidelio, Alice's Odyssey](#)[Fort Buchanan](#)[Geronimo](#)[Goodbye to Language](#)[I, Kamikaze](#)[La Sapienza](#)[Le Temps perdu](#)[Lucy](#)[Marie Heurtin](#)[South Water North Transfer](#)

"Overlapping, sharing, exchange." It is with these words that [Carlo Chatrian](#), the artistic director of the [Locarno - International Film Festival](#), defined the program of the 2014 edition, which will take place from August 6 through 16. Once again, this year's selection offers a panorama of rich, eclectic, and surprising French auteur films, where emerging talents rub shoulders with established masters.

Eight thousand spectators in the Piazza Grande will discover, on the evening of their respective open-air screenings, the latest films by [Luc Besson](#) (*Lucy*, opening the festival, in the presence of the director), [Jean-Pierre Améris](#) (*Marie Heurtin*, in the presence of the director and two of the film's actresses [Isabelle Carré](#) and [Ariana Rivoire](#)), [Jean-Jacques Zillbermann](#) (*À la vie*, in the presence of the director and the film's cast [Suzanne Clément](#), [Julie Depardieu](#), [Johanna Ter Steege](#), and [Hippolyte Girardot](#)), [Olivier Assayas](#) (*Clouds of Sils Maria*, in the presence of the director and [Juliette Binoche](#)), [Tony Gatlif](#) (*Geronimo*, in the presence of the director and two of the film's actresses, [Céline Sallette](#) and [Naïla Harzoune](#)), and [Eran Riklis](#) (*Dancing Arabs*, in the presence of the director and actress [Laëtitia Eïdo](#)).

Venus in Fur, will also be presented, in the presence of its director [Roman Polanski](#) and his favorite actor [Emmanuelle Seigner](#). [Agnès Varda](#), honored with the 2014 Pardo d'onore Swisscom, will walk the red carpet to present *The Beaches of Agnès*, one of the nine films by the director that will screen at the event. Agnès Varda will also take part in a conversation open to the public.

Last but not least, two French actors will be celebrated at the Piazza Grande: [Juliette Binoche](#), who will receive the Excellence Award Moët et Chandon, and [Jean-Pierre Léaud](#), who will receive the Pardo alla carriera.



MAN -

Palestinian actor who graduated from the Weinstein Acting School in Tel Aviv. After working for over a decade, Suliman is now a leading actor in cinema with highly acclaimed roles including (2013) [Eran Riklis](#)'

LAËTITIA EÏDO -
FAHIMA

Laëtitia Eïdo is a French actress of Lebanese descent, whose international career includes roles in the HBO action series *STRIKE BACK*, in France, with the ARTE docu-fiction *THE DESTINY OF ROME*, in which she played the role of



HOME >> ARTS

Lesser-known delights

By Arash Azizi in London Source:Global Times Published: 2014-10-22
18:23:01



A look at some easy-to-miss films at the London Film Festival

This year's London Film Festival (LFF) wrapped up on Sunday with a US World War II feature, *Fury*, whose red carpet gala screening included the presence of Brad Pitt which, as expected, drew much attention and fanfare.

The previous night we had heard that Russia's *Leviathan* won the best film award in the official competition and **Ukraine's** *The Tribe* won the Sutherland award for best first feature. But I don't intend to list the awards and stars, as it is customary, but to instead draw your attention to some of the lesser-known delights of this great festival which - since it happens after all the big names like Cannes, Sundance and Venice - ends up presenting the best of the best.

As all loyal festival-goers can tell you, the real delight of a festival is not to brush shoulder with the big names or see the big films but to have a rare opportunity of glancing at wonders of cinema from around the world; to see films that you otherwise would have never got to see.

Among the 248 films at the festival, many small delights won't make the headlines but will remain with those who watched them for years.

Among the few Israeli films present, *Dancing Arabs* stood out with its tale about a forgotten part of the Jewish state: its more than 1 million Arab citizens. Based on a true story, it chronicles the life of one of these citizens, the son of a Palestinian militant, and his love for a Jewish classmate when he makes it to a prestigious art school in Jerusalem. Present in London with the film was the striking Lebanese-French actress Laetitia Eido who shines as the Palestinian mother in the film. Having already played roles in eight languages, Eido has shown a remarkable versatility that makes us only wonder at what path her career will take her.

Posted in: **Film**



Dancing Arabs (2014)

ALTERNATE DREAM

Alternate Dream Productions is active in different fields of movie production, and TV Program and design.

We don't replace your current dreams; we realize your Alternate Dreams



info@adpi.ca
adpi.ca

Alternate Dream Productions Inc.
141 Sheppard Ave E
North York, ON M2N 3A6
647-361-8111 - 647-344-1821

MOVIES BOOKS ABOUT HOME

16 NOVEMBER
2014
1 COMMENT
UNCATEGORIZED

FILM REVIEW: A FORGOTTEN HERO AND A FORGOTTEN CINEMA



Algeria's "Fadhma n'Soumer" is a delightful watch

By Arash Azizi

That region of the world somewhat arbitrarily defined as the "Near East" is full of stories. On this, there is pretty much a consensus. But what so much irks the veteran story-tellers of this vast and diverse region is that, despite all the interest, only a certain type of these stories seem to come out.

Form matters at least as much as the content in Belkacem Hadjadj's latest film which recently premiered in Royal African Society's Annual Film Festival in London. The viewer has to be ready not only for an extraordinary story but for a cinematic story-telling that one might not be immediately comfortable with.

Long before Albert Camus was born; long before "the Algerian revolution" was a popular cause in the cafes of Paris and New York; there was Kabylie: A cultural and historical region on the Mediterranean shore, whose people butted head with the French colonialists throughout the 19th century. Since there was no Frantz Fanon to chronicle them, resurrecting the anti-colonial struggles of these people has never been an easy historiographical task. Historians can deduce what they want from the French colonial accounts of their "pacification" campaigns but the spirit of these struggles has always been better captured in legends and folk stories. Only fools believe these to be "mere fairy tales", unconnected to reality.

Enter Lalla Fadhma n'Soumer, a legendary Berber woman who is the title character of the film. The author of these lines is no expert on historicity of Fadhma but that's beyond the point. For all we know, her legend might be an embodiment of many Fadhmas who bugged the French in the rolling hills of Kabylie. Hadjadj tells a story based on the disarming greatness of one woman – but she is a tree, even more beautiful because of the broader jungle.

The first half of the film is more about a different character: Boubaghla, a cunning sword-man and fighter, played by the Moroccan actor, Assaad Bouab, who we know from his internationally-acclaimed "Days of Glory" (2006). Boubaghla is so central to the story and his character so moving that one begins to wonder why is the film named after somebody else.

ALTERNATE DREAM

Alternate Dream Productions is active in different fields of movie production, and TV Program and design.

We don't replace your current dreams; we realize your Alternate Dreams



info@adpi.ca
adpi.ca

Alternate Dream Productions Inc.
141 Sheppard Ave E
North York, ON M2N 3A6
647-361-8111 - 647-344-1821

MOVIES BOOKS ABOUT HOME

16 NOVEMBER 2014 FILM REVIEW: A FORGOTTEN HERO AND A FORGOTTEN CINEMA

But Fadhma, played by the stunning French-born Laetitia Eido, works herself up through the story; like a traveller spiraling up to a mountain peak. Before you know it, her shadow casts over the entire film and she captures your full attention.

We soon find out that it is indeed possible, even in a desert war setting where the swords seem to rule, for a quiet woman on the top of a horse to dominate the story above all generals and swordsmen.

For those of us used to the action-packed blockbusters of today, *Fadhma n'Soumer* is a different type of action. Cinematic techniques used here have a precedence but they have been sadly forgotten in much of the Western cinema. They are unashamedly epic and don't make apologies for it. The scenes full of fire and close-up of the fighters' faces might pass as "cheesy" by some audiences – but they find their place in the broader narrative of the film.

But what pierces the film together, undoubtedly, emanates from the Eido and her gaze. How else to capture the majestic presence of a forgotten hero like Fadhma?

Eido had just played Cleopatra in Greek and Latin before shooting *Fadhma n'Soumer* in Tamazigh (a language that she learnt exclusively for the film). She seems to have brought some of that Alexandrine majesty with her to this other North African setting. And it works, many thousands of years and kilometers of distance notwithstanding.

The pictures of Eido, elegantly perched up on a saddle, looking up to her interlocutors, now a French general, now a fiery Berber swordsman, are simply unforgettable. She tells a story with a mere gaze.

Dialogue, too, plays its role in *Fadhma n'Soumer*. Dozens of lines of folk tales and poems, spontaneously coming out of the characters' mouths, gives a color to the narrative. If you are patient enough, it will start marching in front of you.

But the two together are the mightiest combination: Eido majestically glancing toward the enemy that is soon to crush her people, while a poet sings in the background. Only thus, can, *Fadhma* be, perhaps, captured.

Twitter Facebook Google+ LinkedIn Email

About these ads



נפלה עטרת ראשנו: שיריו אינן מצטערים על הספילר למי שטרם ראה, אבל ממילא היתם יודעים על זה עוד רגע. לא, הם פוילר הוא שלנו, ולכל החיים: איך? באמת איך? יהלום הכתר של 'פאורה', ד"ר שירין היפהפיה, הריגשה טובת הלב, שנקלעה בעל כורחה לכל המלחמות המזוהמות בין המערבים לחמאס, ובין אללה לאלוהים – רוקא את שירין לקחתם לנו? לטיסה איירו, היא שירין, שומעת את היבבות שלנו כל הדרך לפריז, ומציגה ממוחטת ממש איכותי. ואנחנו עוד נאחזנו, בסוף פרק 9, בתקוות קלור – שה. באמת? אבל ראית אותי תלויה באמבטיה. למה כבר יכולת לצפות? את יודעת, קשה לקבל את המוות. "תנחומי", כבר הספיקו לתרגם לי מאמר שאמר, 'מלכת הטלוויזיה מתה'. אני (וששכרונן) סיפר לי שאנשים מתאבלים. 'תנידו לי שזה לא נכון? זה קשה, אני מבינה. רק למה הם עשו לנו את זה? למה הם עשו לך את זה? "לא יודעת. באמת אין לי מושג למה (משתהה). אני באמת, לא מבינה". ידעת על זה מראש, יש להנחית. "תסריטים של העונה לא מתורגמים. ובגלל שאני לא קוראת עברית וערבית, לא ידעתי מה

"הרבה משפחות בלבנון היו מעורבות. במשפחות אמי היה מיקס כזה, היהודי היה נשוי למוסלמי, ואז המוסלמי התחתן עם הנוצרי - וזה נתן לך לחשוב שהכל יכול להיות בסדר. ואז הגיעה המלחמה ב-82. רבים מבני המשפחה ספגו אבידות וסבל גדול. קרובי משפחה יהודים? אמורים להיות לי כאלה, הם היגרו לישראל מלבנון ב-67"

וואליד, בכיר בחמאס. ומס' 1 של הצופים, שירין. יושב לו שם ליאור רז, פעם אדם שהערכנו, ובר כה על כתפיו של איציק כהן: 'כולם מתים לי, נבי. כולם מתים לי'.

"כי זה מה שגורמת מלחמה, וליאור ואני באמת רוצים להראות את זה", אומרת איירו, "להראות את הטמטום של נקמה, ואת המשמעות הצורבת של מלחמה: אתה תאבד את האנשים היקרים לך. גם כצופה".

× × ×

איירו מכירה את האובדן על בשרה. "סבא שלי נהרג ב-1982, במהלך המלחמה בביירות ובסבאר ושתילא. ואנחנו לא ממש יודעים עד היום על ידי מי מהצדדים", היא מספרת. "המשפחה שלי חוותה סבל וכאב עמוק בעקבות האירוע הזה. ועד בוריי אישית, זה מה שגרם לי לפנות לדרך הומניסטית, לא אלימה ושחרת שלום".

סיפורה המשפחתי של לטיסיה מרתק, וגם מורכב וטעון, מה שמעמיד אותה במקום רגיש. מחצית ממשפחתה, הצד של אמא, חי בלבנון עד היום. שם גם ביקרה פעמים רבות, בעיקר בשנות הילדות, בביירות ובאזור ההר. "הרבה משפחות בלבנון, במיוחד לפני המלחמה, היו מעורבות. במשפחת אמי היה מיקס כזה, היהודי היה נשוי למוסלמי, ואז המוסלמי התחתן עם הנוצרי - וזה נתן לך לחשוב שהכל יכול להיות בסדר", היא מספרת.

מתרחש בסדרה, פרט לקטעים שלי, שקיבלתי באנגלית. זאת אומרת, ידעתי מה עומד לקרות לשירין, רק בלי לדעת מה קורה מסביב. ופשוט הייתי צריכה לסמוך עליהם".

ולא היית בהלם?

"ניסיתי להבין למה הם עשו את זה. והאמת, אני עדיין לא מבינה (צחק קל). אולי הם רצו לעורר תגובה חזקה של הצופים, ואת זה נדמה לי שהם השיגו. אבל לא, אני באמת לא מבינה, למה, ואין לי כל כך מה לומר. כי זה לא שאמרת, 'האהה, אני רוצה לעזוב את הסדרה'".

מבחינת הצופים, זה נראה כמו טעות איומה. "אני לא יודעת, את זה הם יגלו בתמשך. ליאור ואני מעולים במה שהם כותבים, אולי תהיה עונה שלישית נפלאה והכל יהיה בסדר. בכל מקרה, איתי לא דובר על משהו בעונה הזו. אם זה בכלל אפשר".

לטיסיה שירין לא היתה הראשונה להיקטף מ'פאורה' (ימי ראשון בערוץ eyes Edge). במה שהופך לאחד המאפיינים המובהקים של הסדרה, דמויות מפתח נעלמות במפתיע ולנצח. בעונה הראשונה היו אלה בועז האהוב (תומר קפון), והטוריסט האהוב בכל הזמנים, אבראחם הפ' נתר (הישאם סלימאן). העונה השנייה נפתחה בסילוק של המפקד מורנו (יובל סגל) ולאחרונה תוך שני פרקים, איברה 'פאורה' את הדמויות מס' 3, 4 ו-5 שלה (גם ברשימת הקרדיטים). יגאל נאור, הוא אביו של ליאור רז; שארי מרעי, הוא

שיריו עד כאן

השחקנית הצרפתייה שמשחקת פלסטינית בלי לדעת ערבית. הנכדה של הלבנוני שנהרג במלחמה ב'82' שיש לה קרובי משפחה יהודים בישראל. האישה שבטוחה שזוגות מעורבים מקרבים את השלום. הקורבן הטרגי של 'פאודה'. המוות של שירין שבר לנו את הלב. לטיסיה איידו אוספת את הרסיסים

★ יהודה נוראל ★

אמפתיה בסיסית לכל אדם, מכל צד.

× × ×

ב'פאודה' קנתה לטיסיה כאמור את לב הצר פים בתפקידה של ד"ר שירין אליעזר. רופאה יפהפייה וטובת לב, הנקלעת לרומן סוער עם דורון קביליו (ליאור רז), בלי לדעת שהוא יהודי מסתערב. בד בבד עם חשיפתו של דורון, שירין נישאת לזואליד (שארי מרע), מפקד הזרוע הצבאית של חמאס – רק כדי למצוא עצמה מסר בכת, ואהו כזה, שוב עם דורון. ובגורל, שירין היא המוזה, הנפש הטוהרה והיפה בעולם גברי אלים בטרור, שבו כולם מרמים את כולם ונר קמים בלי הכרה. הרמות והחירה שאומרת בער בית "עמליות", ולא במשמעות של פיגוע תופת – אלא ניתוח מציל חיים.

ואך הסתירה בחזרה צרפתייה אנתה כמורך על הסט המוזה והמפריח של 'פאודה'?

(צחוק) "זו טעות שלך בצופה, כי הייתי משור חרות מהחוויה הצפויה והמועצה הזו. בוא ניסוך רגע. בעונה הראשונה אני בבית חולים ותקועה בבית מלון. בעונה השנייה אני בבית חולים, ומשם מתא מעצר וחזרה לבית. למעשה, עברתי רק עם ליאור ושאר. אבל הרבה אנשים מדברים אתי על סצנות האקשן ב'פאודה'. יופי, רק איזה אקשן? אני תמיד תקועה בחדר?"

איך חיינתה האווירה בצילומים?

"מצב הרוח על הסט היה ממש טוב, אבל <<<

"אהבה היא לא משהו שאתה מחליט או שולט בו. פגשתי כל כך הרבה זוגות 'מעורבים' בעולם, שחיים באושר ומגדלים משפחה. האנשים האלה, דרך אהבתם, תורמים לסובלנות ולהבנה בין קהילות שונות. והילדים המשותפים שהם מביאים לעולם, הם כבר בוודאי פתוחים לרעיון של שיתוף ושלוש. אתה לא חושב שהעולם שלנו צריך יותר כאלה?"

כישקטורה. בדרך מקרה נקלעה בהמשך לשיעור משחק של חברה, "ואחרי חצי שנה כבר למדתי משחק בפריז. אחרי שלוש שנות ארכיטקטורה אמרתי, המממ, אוקיי. לא עוד מתמטיקה".

החיבור שלה ל'פאודה' ולאריץ מתחיל לפני ארבע שנים, דרך אהבתה לקולנוע והבמאי ערן ריקליס. "ראיתי את הסרטים של ערן, 'עין לך' מן' והכלה המורית' ואמרתי, וואו. יש לי משהו משותף עם העולם הזה. או פשוט כתבתי לו בפייסבוק. סיפרתי לו שאני מרגישה מאוד קרובה לנשיא הסרטים שלו, גם בגלל הרקע המשפחתי תי שלי, והייתי שמחה אם יום אחד אוכל ליטול חלק", היא מספרת. "לשמחתי והפתעתי ערן ענה מיד ואמר, 'היי, אני בפריז. בואי נפגוש ונעשה אודישן לסרטי הבא'. תוך שבוע נאלצתי ללמוד קצת עברית וערבית פלסטינית. התקשרתי לכל החברים שלי בעיר, מי מרבה את השפה ויכול לעזור?" היא צוחקת.

אצל ריקליס שיתקה בערבים וקורקים, על פי ספרו של סידר קשוע, בתפקיד פחוסה, אמו של איאד ותאופיק ברוסם. "היילה יובל, המלהקת של 'פאודה', ראתה את הסרט והאמינה בי, גם על בסיס מי שאני בחיים. ואת האודישן לסדרה עשיתי מקצה העולם, אל"איי. תפקיד מורכב בסדרה ישראלית – ופשוט סמכותי על היוצרים, ומה שסופר לי על התפקיד – אחרת לא הייתי אומרת כן. רציתי תפקיד שיעלה בקנה אחד עם מה שאני מאמינה בו ועם מצבי בחיים. לגלות

"ואו הניעה המלחמה ב'82'. רבים מבני המ' שפחה שם ספגו אכזרה וסבל גדול. מסובך לי לדבר על זה, ממילא גם הייתי צעירה. אני רק זוכרת אותנו בצרפת מרותקים למסך הטלוויזיה, ומקיימים הרבה שיחות אותם. ועדיין אינני יודעת את כל הפרטים", היא נרחקת לספר. וגם, היא מנגלה, יש לה קרובי משפחה יהודים. "אמורים להיות לי כאלה, וכל מה שאני יודעת הוא, שהם היגרו לישראל מלבנון ב'67". היא חושפת.

גרים פה בארץ? ולא הרמות מלפון?

"אין? אולי יש לך את המספר שלהם? אני לא יודעת איפה הם. הקשר הלך לאיבוד".

ואת אומרת, יש סיכוי כבד שנמנה מהם ראו 'פאודה' ולא יורעים ששירין היא קרובה שלהם. כן, יש סיכוי כזה. לא יודעת, יש לי מחשבות על זה... אולי עוד אמצא אותם יום אחד", היא אומרת ומבקשת שכאן נעצור.

איירו גולדה בעיר קטנה בדרום מזרח צרפת, במחוז ארדש. בת לאב נוצרי מצרפת ולאם מוס' למית שחניעה מלבנון, עניין שלא תמיד התקבל בבכורה בקרב שתי המשפחות. אביה רופא, "תפי קיר שעור לי לעצב את דמותה של שירין עכשיו. התקשרתי ואמרתי לו, היי אבא, גם אני רופאה עכשיו ולי זה לקח רק שלושה חודשים, לא שבע שנים" היא צוחקת. גם אמה למדה רפואה, שם הכירה את האב, אך הפכה לציירת. איירו מתארת משפחה צרפתית, ליברלית ומשכילה, עם נטיות מובהקות לאמנות. בגיל 17 פנתה ללימודי אר-



ENTRETENIMENTO | Por Carlos Reis | Oct 31 2018, 1:13pm

Filmes e Séries. A "mulher fatal" do ano é...

Conhece os vinte e cinco nomes que encantaram no ecrã e nos fizeram sonhar por mais em 2018.

PERFORMANCES QUE NOS DERAM AGRADÁVEIS GOOSEBUMPS

24. LÆTITIA EIDO



NPD: Dr. Shirin El Abed. (Cortesia Yes - Satellite Television)

Cognome: "A corajosa".

Série onde brilhou aos nossos olhos: *Fauda* (Netflix).

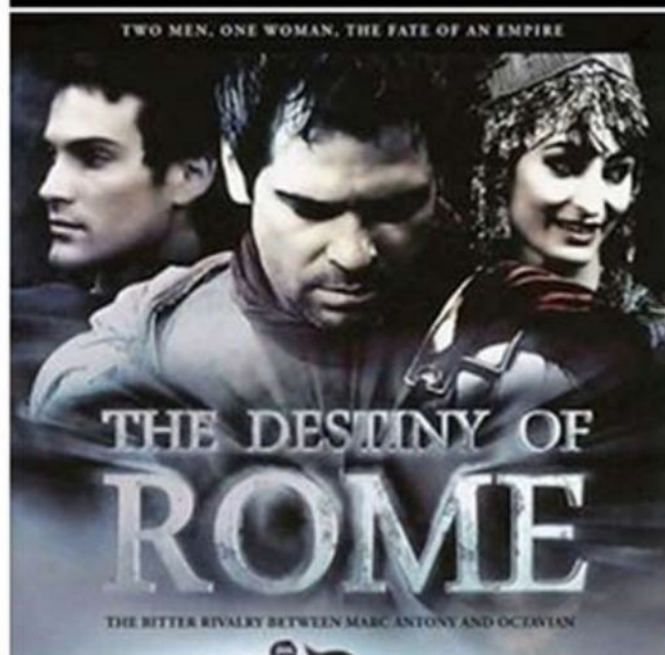
O que aprendemos com o personagem: O amor leva-nos a fazer sacrifícios do coração.

Era fixe ver a actriz...: Em alguns episódios de *Walking Dead*.

País: França-Líbano.

THE DESTINY OF ROME

Docu-Fiction (Arte channel)



LISTEN LIVE ▶

NOW PLAYING:
NEWSROOM VOI

THE BIG FALAFEL WITH MOLLY LIVINGSTONE

Laëtitia Eido

How a Franco-Lebanese Actress Uses Her Roles to Encourage Peace

24 NOVEMBER 2014



f Share

t Tweet

✉ Email

VOI's Molly Livingstone speaks with Franco-Lebanese actress Laëtitia Eido about her role as a Palestinian mother in Sayed Kashua's movie adaption, 'Dancing Arabs,' a story about about an Arab boy sent to a prestigious Jewish boarding school in Jerusalem, where he finds himself struggling with questions of language, culture, and identity. Laëtitia discusses filming in Israel, the complex fabric of relations between Jews and Arabs, and how she understands 'the other' through her role as an actress. And explains why the role is not just a part in a script, but rather a part in her role as peacemaker.

JFF 32



JERUSALEM
FILM FESTIVAL
مهرجان القدس للسينما
פסטיבל הקולנוע ירושלים
9-19 JULY 2015



Noa REGEV, Festival director · Laëtitia EÏDO, Actress and Juror · Eti TSICKO, Head of Guest Department

JFF 32



JERUSALEM
FILM FESTIVAL
مهرجان القدس للسينما
פסטיבל הקולנוע ירושלים
9-19 JULY 2015

Homepage > Awards > Juries > In the Spirit of Freedom

In the Spirit of Freedom



Laëtitia Eïdo
(France)



Tali Shalom-Ezer
(Israel)



Héléne Schoumann
(France)

Laëtitia Eïdo (France)

Laëtitia Eïdo is a French actress of Lebanese decent. Eïdo, holder of a Master's degree from the Sorbonne, has performed in dozens of plays, movies, and TV series. She played Cleopatra in ARTE's docudrama The Destiny of Rome, and last year took part in Eran Riklis's Dancing Arabs. Most recently, Eïdo starred in the successful TV series Fauda.

Laëtitia Eïdo wearing DANCING ARABS' dress.
Brand ambassador for 2NEIGHBORS (Tel Aviv)



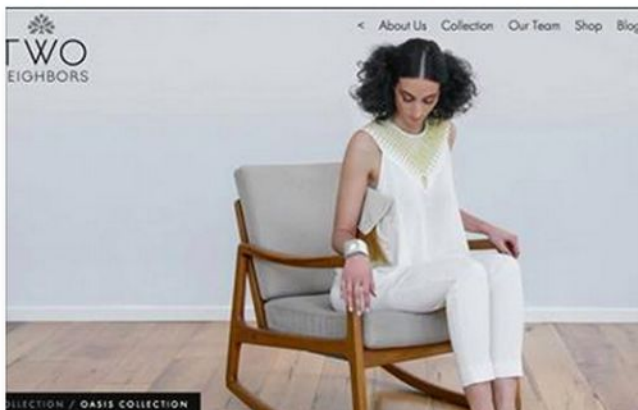
[twoneighborsonline](#)

Il y a 2 jours

Laetitia Eido looking like an Ancient Goddess, bringing respect to all cultures with her absolute beauty. To finish off the week [] [#twoneighbors](#) [#embroidery](#) [@laetitiaeido](#)

The fashion label [Two Neighbors](#) brings together Israeli and Palestinian women to jointly design unique dresses. The process works like this: fashion designer Miriam Givon designs the pieces, material is cut in Israel, it is then sent to the South Hebron Hills, where a Palestinian women embroiders the cut material. The embroidered material is then sent back to Tel Aviv for sewing.

French-Lebanese actress [Laëtitia Eïdo](#) even volunteered to model for them. Eïdo was working on the top-rated Israeli television series "Fauda," when she came across the designs, "I couldn't resist being part of this amazing project. 'Peace through the Eye of a Needle,' she went on, "it's a very special brand unifying Palestinian and Israeli Women by working together to create beautiful dresses."



Israeli, Palestinian women weave peace through fashion - Al-Monitor: the Pulse of the Middle East

American psychologist Whit Jones has brought together Israeli and Palestinian women to jointly create a fashion brand featuring Israeli design and Palestinian embroidery.

[AL-MONITOR.COM](#)